166

ZÁKON
ze dne 13. července 1999

o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
VETERINÁRNÍ PÉČE

HLAVA I
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1]) a v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie (dále jen „předpisy Evropské unie“)[1a]) stanoví požadavky veterinární péče (dále jen „veterinární požadavky“) na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

§ 2

Veterinární péče

Veterinární péče podle tohoto zákona zahrnuje

a) péči o zdraví zvířat a jeho ochranu, zejména předcházení vzniku a šíření onemocnění přenosných přímo nebo nepřímo mezi zvířaty vnímavých druhů (dále jen „nákaza“) a jiných onemocnění zvířat a jejich tlumení, ochranu zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,
b) péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty,
c) ochranu území České republiky před zavlečením nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů a krmiv ze zahraničí,
d) ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat, výrobou a zpracováváním živočišných produktů nebo s ošetřováním, zpracováváním nebo neškodným odstraňováním vedlejších živočišných produktů a získaných produktů nebo se zacházením s nimi, jakož i ochranu zvířat a jejich produkce před riziky ze znečištěného životního prostředí,

e) veterinární asanaci,

f) dozor nad dodržováním povinností a požadavků stanovených k zajištění těchto úkolů tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[1b]) a předpisy Evropské unie[2]) (státní veterinární dozor).

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,

b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen „vnímavá zvířata"), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,

c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, zvěř ve farmovém chovu, ryby a jiní vodní živočichové, včely, včelstva, čmeláci a hmyz určený k lidské spotřebě nebo k výrobě zpracované živočišné bílkoviny,

d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,

e) svodem zvířat soustředění hospodářských zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, jde-li o evidovaná zvířata podle plemenářského zákona[8]),

f) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,

g) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze na základě získaných epizootologických nebo jiných informací mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,

h) izolací dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen „podezřelá zvířata"), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nákaz zvířat,

i) karanténou dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,

j) ohniskem nákazy ohnisko podle čl. 4 bodu 40 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429,

k) nákazovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,

l) nákazovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,

m) živočišnými produkty

1. produkty uvedené v bodech 1.1, 1.10, 1.11, 1.12, 1.13, 1.14, 1.15, 2.1, 3.1, 3.4, 3.5, 3.6, 4.1, 5.1, 5.2, 5.3, 6., 7. a 8.1 odrážce druhé a třetí přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004,
2. mlezivo určené k lidské spotřebě,
3. krev určená k lidské spotřebě,
4. včelí produkty určené k lidské spotřebě,
5. maso krokodýlů určené k lidské spotřebě,
6. hmyz určený k lidské spotřebě,
7. výrobky získané výhradně zpracováním nezpracovaných produktů uvedených v bodech 1 až 6, které jsou určeny k lidské spotřebě,
8. vysoce rafinované produkty podle přílohy III oddílu XVI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004,

n) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[3]) a předpisy Evropské unie[3a]),

o) vedlejšími živočišnými produkty vedlejší produkty živočišného původu podle čl. 3 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009,

p) získanými produkty získané produkty podle čl. 3 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009,

r) krmivy krmiva podle čl. 3 bodu 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002,

s) zdravotně nezávadnými krmivy krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené předpisy Evropské unie[4a]),

t) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny pro zvířata, zejména dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické přípravky, anebo pro specifickou laboratorní diagnostiku nákaz zvířat či původců onemocnění z potravin živočišného původu; za veterinární přípravky se nepovažují výrobky, které podléhají zvláštním právním předpisům[5]),

u) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organizmu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolizmu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena; za veterinární technické prostředky se dále považují výrobky, které slouží k označování zvířat a které jsou za tímto účelem vpravovány do těla zvířete,

v) ochrannou lhůtou ochranná lhůta podle čl. 4 bodu 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6 ze dne 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a o zrušení směrnice 2001/82/ES, v platném znění,

x) porážkou usmrcení jatečného zvířete za účelem využití jeho produktů, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání[6]),

y) utracením usmrcení zvířete, nejde-li o porážku, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání,[6])

z) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty, získané produkty, krmiva a další produkty a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,

aa) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,

bb) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabídky ke spotřebě, včetně skladování a přepravy pro potřeby prodeje nebo jiné nabídky ke spotřebě,

cc) obchodováním obchodování mezi členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“) se zvířaty a živočišnými produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se zvířaty a živočišnými produkty, pocházejícími ze zemí, které nejsou členským státem (dále jen „třetí země“), jež jsou v členských státech v celním režimu volného oběhu,

dd) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,

ee) zásilkou zásilka podle čl. 3 bodu 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625,

ff) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,

gg) registrací zapsání do seznamu,

hh) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy; za úředního veterinárního lékaře se považuje také veterinární lékař Ministerstva obrany nebo ozbrojených sil České republiky, nebo veterinární lékař Ministerstva vnitra, popřípadě jím zřízených organizačních složek státu nebo útvarů Policie České republiky, pokud byli tito lékaři pověřeni úkoly náležejícími podle tohoto zákona úředním veterinárním lékařům,

ii) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,

jj) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou Státní veterinární správy nebo Městskou veterinární správou v Praze Státní veterinární správy (dále jen „krajská veterinární správa“) pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností,

kk) ošetřujícím veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař nebo veterinární lékař Ministerstva obrany nebo ozbrojených sil České republiky, nebo veterinární lékař Ministerstva vnitra, popřípadě jím zřízených organizačních složek státu nebo útvarů Policie České republiky, pokud tito lékaři vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost v hospodářství nebo v chovu zvířat,

ll) útulkem pro zvířata zařízení, které poskytuje dočasnou péči toulavým a opuštěným zvířatům nebo týraným zvířatům,

mm) včelstvem společenství včel, které je tvořeno matkou, dělnicemi a trubci a které obsedá včelí dílo,

nn) včelím dílem voskové plásty vystavěné včelími dělnicemi, a to i mimo rámky; součástí včelího díla je včelí plod ve všech vývojových stadiích a glycidové a pylové zásoby,

oo) veterinárními asanačními činnostmi shromažďování, sběr, přeprava, skladování, neškodné odstraňování a další zpracovávání, používání nebo ošetřování vedlejších živočišných pro-

duktů a získaných produktů, odchyt zvířat bez pána[62]) a toulavých a opuštěných zvířat[23a]) a jejich umísťování do karantény nebo izolace,

pp) asanačním podnikem zařízení, které zpracovává vedlejší živočišné produkty za použití standardních nebo alternativních zpracovatelských metod, především však tlakové sterilizace, a které v určeném územním obvodu (dále jen „svozová oblast“) povinně provádí sběr a přepravu vedlejších živočišných produktů.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma, vaječné buňky, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemenivo včel.

(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny poživatelné části těl volně žijící lovné zvěře.[7])

(4) Kde se v předpisech Evropské unie mluví v souvislosti se zvířaty o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj.[7a])

(5) Pokud se v tomto zákoně používají v souvislosti s právními vztahy upravenými předpisy Evropské unie pojmy, jejichž obsah a význam nejsou definovány v tomto zákoně, ale v uvedených předpisech, vychází se pro účely tohoto zákona z vymezení těchto pojmů v uvedených předpisech.

(6) Pokud se v tomto zákoně mluví v souvislosti s volným pohybem osob nebo s uznáváním odborné způsobilosti o členském státě, rozumí se tím také jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace.

(7) Pokud se v tomto zákoně mluví v souvislosti s přemísťováním zvířat nebo živočišných produktů o členském státě, rozumí se tím také jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

HLAVA II
ZDRAVÍ ZVÍŘAT A JEHO OCHRANA

Oddíl 1
Povinnosti chovatelů

§ 4

(1) Chovatel je povinen

a) chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví,

b) sledovat zdravotní stav zvířat, v odůvodněných případech jim včas poskytnout první pomoc a požádat o odbornou veterinární pomoc,

c) bránit vzniku a šíření nákaz a jiných onemocnění zvířat a plnit povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě k tlumení těchto nákaz nebo jiných onemocnění zvířat[7c]),

d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařízené vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixace zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,

e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen podle jeho pokynů,

f) zajistit, aby byli psi, jakož i lišky a jezevci držení v zajetí, ve stáří od 3 do 6 měsíců platně očkováni proti vzteklině a poté během doby účinnosti předchozí použité očkovací látky přeočkováni, uchovávat doklad o očkování po dobu platnosti očkování a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

g) zajistit, aby bylo neprodleně a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou veterinárně vyšetřeno zvíře, které poranilo člověka nebo s ním přišlo do přímého kontaktu způsobem nebo za okolností, které mohou vyvolávat podezření z onemocnění touto nákazou,

h) dodržovat povinnosti plynoucí z předpisů Evropské unie[7g]),

i) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, a to v rozsahu a lhůtách stanovených Ministerstvem zemědělství (dále jen „ministerstvo“) podle § 44 odst. 1 písm. d), uchovávat jejich výsledky po dobu nejméně 3 let a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3.

(2) K inseminaci, přenosu embryí a přirozené plemenitbě lze používat jen zvířata, která podle výsledků vyšetření splňují podmínky stanovené tímto zákonem a plemenářským zákonem.[8])

(3) Chovatel psa je povinen zajistit, aby pes byl označen elektronickým čipem, který splňuje technické požadavky stanovené v příloze II předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) (dále jen „elektronický čip“), s výjimkou psa, který byl označen čitelným tetováním provedeným před 3. červencem 2011. Chovatel nově narozeného psa je povinen zajistit označení psa elektronickým čipem před nabídkou psa k prodeji nebo předáním psa novému chovateli, nejpozději však do 3 měsíců věku psa. Chovatel psa je dále povinen zajistit, aby identifikační číslo psa bylo zaznamenáno v dokladu o očkování psa. Identifikačním číslem psa se rozumí alfanumerický kód zobrazený elektronickým čipem, který umožňuje zjistit totožnost konkrétního psa.

(4) Povinnosti chovatele psa podle odstavce 3 se nevztahují na chovatele pokusných zvířat, dodavatele pokusných zvířat nebo uživatele pokusných zvířat podle zákona na ochranu zvířat proti týrání[6]), ozbrojené síly, bezpečnostní sbory, Vojenskou policii nebo obecní policii[68]), pokud jde o psy používané k plnění úkolů obecní policie.

(5) Chovatel, který chová 3 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, je povinen tuto skutečnost písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy oznámit krajské veterinární správě nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy počet chovaných psů samičího pohlaví starších 12 měsíců dosáhl 3 a více chovaných zvířat; v oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu.

(6) Chovatel uvedený v odstavci 5 je dále povinen oznámit krajské veterinární správě písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy snížení počtu jím chovaných psů samičího pohlaví starších 12 měsíců pod 3, a to nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala.

(7) Žije-li více chovatelů ve společné domácnosti, ve které chovají 3 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, má oznamovací povinnost podle odstavců 5 a 6 pouze jeden z nich.

(8) Oznamovací povinnost podle odstavců 5 a 6 se nevztahuje na

a) útulek pro zvířata,

b) hotel nebo penzion pro zvířata,

c) osobu, jejíž oznamovací povinnost upravuje zvláštní právní předpis[9]),

d) ozbrojené síly, bezpečnostní sbory, Vojenskou policii nebo obecní policii[68]), nebo

e) chovatele vodicích nebo asistenčních psů podle zvláštních právních předpisů[69]).

§ 4a

(1) Chovatel je povinen zajistit, aby psi, kočky a fretky v zájmovém chovu, pokud jsou přemísťováni v rámci neobchodního přesunu mezi členskými státy nebo mezi členskými státy a územími a třetími zeměmi podle čl. 13 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), splňovali podmínky stanovené tímto předpisem.

(2) Je-li přemísťováno více než pět zvířat uvedených v odstavci 1, která nesplňují podmínky uvedené v článku 5 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), je chovatel povinen zajistit splnění požadavků uvedených v hlavě IV.

(3) Doklad, který umožňuje zjistit totožnost zvířete a kontrolu jeho nákazového statusu (dále jen „pas“)[49]),[50]), vydává veterinární lékař schválený pro tuto činnost krajskou veterinární správou. Pas je veřejnou listinou.

(4) Schválený veterinární lékař při vydání a vyplnění pasu postupuje podle čl. 22 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) a je povinen uchovávat záznamy uvedené v čl. 22 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) po dobu nejméně 3 let, předávat tyto záznamy Komoře veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Komora“) a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři.

(5) Schválení soukromého veterinárního lékaře může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže tento lékař vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, vyplněný neúplně nebo nesprávně, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými tímto zákonem nebo předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]).

(6) Pasy podle odstavce 3 vydává také vysoká škola uskutečňující akreditovaný magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která je k této činnosti schválena krajskou veterinární správou. Práva a povinnosti veterinárního lékaře schváleného k vydávání pasů platí pro vysokou školu schválenou k vydávání pasů obdobně. Schválení vysoké školy k vydávání pasů může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže vysoká škola vydala pas s prokazatelně nepravdivými údaji, vyplněný neúplně nebo nesprávně, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými tímto zákonem nebo předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]).

(7) Evidenci pasů vede Komora. Komora umožní orgánům veterinární správy získávat z evidence veškeré údaje potřebné k výkonu veterinárního dozoru.

(8) Prováděcí právní předpis upraví podrobněji označování psů, koček a fretek v zájmovém chovu a stanoví způsob výroby, vydávání a číslování pasů, vedení jejich evidence, způsob a lhůty pro předávání údajů do této evidence, obsah této evidence, požadavky na zaznamenávání údajů do pasu a jeho vzor.

§ 4b

(1) Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy (dále jen „Ústřední veterinární správa“) registruje na základě písemné žádosti

a) osobu pro účely výroby pasů (dále jen „výrobce pasů“), která k žádosti přiloží návrh pasu odpovídající vzoru uvedenému v prováděcím právním předpisu, a

b) osobu pro účely distribuce pasů (dále jen „distributor pasů“).

(2) Výrobce pasů je povinen

a) zajistit, aby pasy odpovídaly vzoru uvedenému v prováděcím právním předpisu,

b) opatřit pasy číslem z řady přidělené Ústřední veterinární správou v souladu s čl. 21 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]),

c) dodávat pasy pouze distributorovi pasů,

d) předávat záznamy o vyrobených pasech Komoře způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a na požádání je předkládat Státní veterinární správě,

e) oznámit Ústřední veterinární správě bez zbytečného odkladu změny údajů rozhodných z hlediska registrace a

f) oznámit Ústřední veterinární správě ukončení výroby pasů.

(3) Distributor pasů je povinen

a) dodávat pasy pouze veterinárním lékařům nebo vysoké škole schváleným k vydávání pasů podle § 4a,

b) uchovávat záznamy o dodaných pasech podle čl. 23 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) po dobu nejméně 3 let,

c) předávat záznamy o dodaných pasech podle čl. 23 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) Komoře způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a na požádání je předkládat Státní veterinární správě,

d) oznámit Ústřední veterinární správě bez zbytečného odkladu změny údajů rozhodných z hlediska registrace a

e) oznámit Ústřední veterinární správě ukončení distribuce pasů.

§ 4c

Označení psa podle § 4 odst. 3 nebo označení zvířat v zájmovém chovu elektronickým čipem podle předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[65]) provádí soukromý veterinární lékař nebo vysoká škola uskutečňující akreditovaný magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny.

§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

a) zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení čištění, dezinfekci, dezinsekci a deratizaci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zví-

řata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, nářadí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů[9a]), dodržovat návod k jejich použití a zacházet s vedlejšími živočišnými produkty způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropské unie[9b]),

b) v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídit, popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,

c) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva,

d) podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče[5]), veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy[4]) a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (§ 19), poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen „plán sledování některých látek a jejich reziduí"), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,

e) nepodávat zvířatům látky a přípravky, jejichž používání u hospodářských zvířat nebo u zvířat, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, není povoleno (§ 19 odst. 1 a 3)[9c]),

f) předkládat na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři záznamy stanovené zvláštním právním předpisem[9d]) a umožnit přístup k těmto záznamům také soukromému veterinárnímu lékaři, který vydává potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nákazové situaci v místě původu (dále jen „zdravotní potvrzení"),

g) v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře,

h) dodávat na jatky pouze jatečná zvířata s pravdivě a úplně uvedenými informacemi o potravinovém řetězci v souladu s přílohou II oddílu III nařízení (ES) č. 853/2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu; určeným obdobím ve smyslu přílohy II oddílu III bodu 3 písm. c) nařízení (ES) č. 853/2004 se rozumí 60 dnů přede dnem dodání jatečného zvířete na jatky,

i) uvádět na trh pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané[4]) látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let, na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři a dodržovat ochranné lhůty.

(2) Mor včelího plodu a hnilobu včelího plodu je zakázáno léčit.

(3) Chovatel, který jako podnikatel[10]) chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen

a) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů[11]), které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů,

b) zajistit, aby osoby podle písmene a) byly seznámeny s povinnostmi podle § 11 a 12 a se způsobem rychlého kontaktování soukromého veterináře,

c) zpracovat vlastní ozdravovací program v souladu s celostátním eradikačním programem jedné nebo více nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a původců těchto nákaz a nemocí (dále jen „program ozdravování zvířat"), předložit jej včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě nejpozději do 60 dnů od data zveřejnění programu ozdravování zvířat na internetových stránkách ministerstva a postupovat podle tohoto programu.

(4) Chovatel, který chová drůbež v rámci svého podnikání, je dále povinen neprodleně po zjištění poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže nad limity stanovené prováděcím právním předpisem hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě.

(5) Pro chovatele, který chová hmyz určený k lidské spotřebě nebo k výrobě zpracované živočišné bílkoviny, platí povinnosti chovatele hospodářských zvířat uvedené v odstavci 1 písm. a) až e) a i).

(6) Pro chovatele provozujícího zařízení pro produkci čmeláků, které je odděleno od okolního prostředí, platí povinnosti chovatele hospodářských zvířat uvedené v odstavci 1 písm. a) až c).

(7) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a na jejich uvádění na trh,

b) které látky a přípravky nelze uvádět do oběhu a podávat zvířatům, které látky a přípravky nelze podávat zvířatům určitých druhů a které látky a přípravky lze podávat zvířatům určitých druhů jen za určitých podmínek a tyto podmínky,

c) postup při zpracovávání pohotovostních plánů a ozdravovacích programů chovatelů, hlediska, podle nichž se tyto plány a programy zpracovávají, a co mají obsahovat,

d) ve kterých případech a za jakých podmínek může Státní veterinární správa povolit v mezích stanovených právními akty Evropské unie zmírnění veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu,

e) limity poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže, při jejichž překročení jsou chovatelé, kteří jako podnikatelé chovají drůbež pro účely podnikání, povinni hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě.

§ 5a

(1) Provozovatel zařízení nebo dopravce, který podléhá registraci nebo schválení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo podle nařízení Komise v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě, zejména podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2035 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/686, je povinen požádat krajskou veterinární správu o schválení nebo registraci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(2) Povinnost podle odstavce 1 se nevztahuje na

a) chovatele evidovaných zvířat podle plemenářského zákona[8]), kteří jsou povinni evidovat svá hospodářství podle plemenářského zákona[8]),

b) osoby podle § 13a odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání[6]), které mají oznamovací povinnost podle zákona na ochranu zvířat proti týrání[6]).

Osoby uvedené v písmenech a) a b) se považují za subjekty registrované podle čl. 84 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(3) Krajská veterinární správa v souladu s čl. 93 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 registruje, s výjimkou uvedenou v odstavci 2,

a) zařízení provozovatelů podle čl. 84 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429,

b) dopravce podle čl. 87 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a podle čl. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2035 a

c) provozovatele svodu zvířat podle čl. 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(4) Krajská veterinární správa v souladu s čl. 97, 99 a 100 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 schvaluje zařízení podle čl. 94 odst. 1 nebo čl. 95 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a za podmínek stanovených nařízením schválení pozastaví nebo odejme.

(5) Povinnost vést záznamy podle čl. 102 až 105 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2035 se nevztahuje na provozovatele uvedené v čl. 102 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(6) Provozovatelé zařízení, dopravci nebo provozovatelé svodu zvířat registrovaní krajskou veterinární správou podle odstavce 3 nebo provozovatelé zařízení schvalovaných krajskou veterinární správou podle odstavce 4, pokud se na ně nevztahuje povinnost vést údaje ve stájovém registru podle plemenářského zákona[8]), jsou povinni uchovávat záznamy vedené podle čl. 102 až 105 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2035 po dobu 3 let.

(7) Provozovatelé zařízení, dopravci nebo provozovatelé svodu zvířat registrovaní krajskou veterinární správou podle odstavce 3 nebo provozovatelé zařízení schvalovaných krajskou veterinární správou podle odstavce 4 oznamují krajské veterinární správě ve lhůtě 7 dnů ode dne, kdy tyto skutečnosti nastaly,

a) změny stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo předpisy Evropské unie přijatými na jeho základě,

b) ukončení své činnosti.

(8) Registraci podle čl. 84 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nepodléhají a záznamy podle čl. 102 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nejsou povinni vést

a) chovatelé evidovaných zvířat podle plemenářského zákona[8]), kteří nejsou povinni evidovat svá hospodářství podle plemenářského zákona[8]),

b) chovatelé provozující zařízení pro produkci čmeláků, které není odděleno od okolního prostředí.

§ 5b

(1) Provozovatel zařízení akvakultury nebo skupiny zařízení akvakultury podléhajících registraci nebo schválení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo podle nařízení Komise v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě, zejména podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/691, je povinen požádat krajskou veterinární správu o schválení nebo registraci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429. Registraci podle čl. 172 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nepodléhají zařízení akvakultury uvedená v čl. 3 prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/2037.

(2) Povinnost požádat o schválení podle odstavce 1 se nevztahuje na zařízení akvakultury uvedená v čl. 176 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429; tato zařízení podléhají pouze registraci.

(3) Krajská veterinární správa v souladu s čl. 173 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 registruje zařízení akvakultury nebo skupinu zařízení akvakultury.

(4) Krajská veterinární správa v souladu s čl. 181, 183 a 184 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 schvaluje zařízení akvakultury nebo skupinu zařízení akvakultury uvedené v čl. 176 odst. 1, čl. 177, čl. 178 písm. a) nebo čl. 179 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a za podmínek stanovených nařízením schválení pozastaví nebo odejme.

(5) Provozovatelé uvedení v odstavci 1 a dopravci vodních živočichů určených pro zařízení akvakultury nebo k vypuštění do volné přírody podle čl. 188 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 jsou povinni uchovávat záznamy vedené podle čl. 186 až 188 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/691 po dobu 3 let.

(6) Záznamy podle čl. 186 odst. 1 písm. c), d) a e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nejsou povinni vést provozovatelé zařízení akvakultury uvedení v čl. 4 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/2037. Záznamy podle čl. 188 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nejsou povinni vést dopravci uvedení v čl. 4 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/2037.

(7) Provozovatelé zařízení akvakultury nebo skupin zařízení akvakultury registrovaných krajskou veterinární správou podle odstavce 3 nebo schvalovaných krajskou veterinární správou podle odstavce 4 oznamují krajské veterinární správě ve lhůtě 7 dnů ode dne, kdy tyto skutečnosti nastaly,

a) změny stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo předpisy Evropské unie přijatými na jeho základě,

b) ukončení své činnosti.

§ 5c

Krajská veterinární správa schvaluje soukromého veterinárního lékaře pro zařízení uvedená v § 5a nebo 5b, pokud toto schválení vyžaduje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo nařízení Komise v přenesené pravomoci přijatá na jeho základě, zejména nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2035, nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/686 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/691. Schválení soukromého veterinárního lékaře pro tuto činnost může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže při jejím provádění postupoval v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo nařízeními Komise v přenesené pravomoci přijatými na jeho základě, zejména

nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2035, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/686 a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/691.

§ 5d

(1) Provozovatel, který chová hmyz určený k lidské spotřebě nebo k výrobě zpracované živočišné bílkoviny, je povinen požádat krajskou veterinární správu o registraci svého zařízení a plnit povinnosti podle čl. 84 a 102 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429. Krajská veterinární správa registruje tato zařízení v souladu s čl. 93 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(2) Provozovatel zařízení registrovaného krajskou veterinární správou podle odstavce 1 je povinen uchovávat záznamy vedené podle čl. 102 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 po dobu 3 let.

(3) Provozovatel zařízení registrovaného krajskou veterinární správou podle odstavce 1 oznamuje krajské veterinární správě ve lhůtě 7 dnů ode dne, kdy tyto skutečnosti nastaly,

a) změny stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429,

b) ukončení své činnosti.

Oddíl 2
Centrální evidence psů

§ 5e

(1) Správcem a provozovatelem informačního systému centrální evidence psů (dále jen „informační systém centrální evidence“) je Komora.

(2) Informační systém centrální evidence není veřejně přístupný a má do něj přístup

a) soukromý veterinární lékař za účelem zápisu údajů nebo nahlížení do něj pro potřebu plnění povinností stanovených tímto zákonem,

b) orgán veřejné moci za účelem nahlížení do něj v souvislosti s výkonem své působnosti v rozsahu stanoveném postupem podle zákona o základních registrech[39]) a

c) chovatel psa za účelem zápisu čísla svého telefonu nebo nahlížení do něj v rozsahu údajů vedených o tomto chovateli a jím chovaném psu.

(3) V informačním systému centrální evidence se vedou tyto údaje:

a) identifikační číslo psa nebo číslo tetování psa,

b) pohlaví psa,

c) číslo pasu psa z evidence pasů vedené Komorou podle § 4a, pokud byl pas vydán,

d) jméno, popřípadě jména, a příjmení a adresa místa trvalého pobytu, pobytu nebo bydliště chovatele psa, popřípadě jeho zákonného zástupce, nebo obchodní firma nebo název chovatele psa, a dále číslo telefonu chovatele psa, popřípadě jeho zákonného zástupce,

e) adresa místa chovu psa,

f) údaj o očkování nebo přeočkování psa proti vzteklině a datum provedení tohoto očkování nebo přeočkování.

(4) Ministerstvo hradí Komoře náhradu hotových výdajů spojených s pořízením, vedením, provozem a správou informačního systému centrální evidence, jednorázovou náhradu hotových výdajů za zřízení dálkového a nepřetržitého přístupu k údajům z informačního systému centrální evidence a paušální roční náhradu hotových výdajů za poskytování údajů z informačního systému centrální evidence.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví výši náhrady hotových výdajů spojených s pořízením, vedením, provozem, rozvojem a správou informačního systému centrální evidence, jednorázové náhrady hotových výdajů za zřízení dálkového a nepřetržitého přístupu k údajům z informačního systému centrální evidence a paušální roční náhrady hotových výdajů za poskytování údajů z informačního systému centrální evidence náležející Komoře.

§ 5f

Chovatelé psů

(1) Chovatel psa je povinen zajistit zapsání

a) psa do informačního systému centrální evidence současně s označením nově narozeného psa elektronickým čipem podle § 4 odst. 3; zapsání psa do informačního systému centrální evidence provede soukromý veterinární lékař podle § 5g písm. a),

b) údaje o očkování nebo přeočkování psa proti vzteklině do informačního systému centrální evidence; zapsání tohoto údaje do informačního systému centrální evidence provede soukromý veterinární lékař podle § 5g písm. b),

c) změny chovatele nebo trvalé změny adresy místa chovu psa do informačního systému centrální evidence nejpozději při nejbližším očkování nebo přeočkování psa proti vzteklině; zapsání tohoto údaje do informačního systému centrální evidence provede soukromý veterinární lékař podle § 5g písm. c).

(2) Povinnosti chovatele psa podle odstavce 1 se nevztahují na chovatele pokusných zvířat, dodavatele pokusných zvířat nebo uživatele pokusných zvířat podle zákona na ochranu zvířat proti týrání[6]), ozbrojené síly, bezpečnostní sbory, Vojenskou policii nebo obecní policii[68]), pokud jde o psy používané k plnění úkolů obecní policie.

§ 5g

Soukromí veterinární lékaři

Soukromý veterinární lékař je povinen

a) zapsat psa do informačního systému centrální evidence ve lhůtě 7 pracovních dnů ode dne, kdy byl pes označen elektronickým čipem podle § 4 odst. 3; tento zápis zahrnuje údaje podle § 5e odst. 3 písm. a), b), d) až f), a má-li pes pas, i údaj podle § 5e odst. 3 písm. c),

b) zapsat do informačního systému centrální evidence údaj o očkování nebo přeočkování psa proti vzteklině a datum provedení tohoto očkování nebo přeočkování ve lhůtě 7 pracovních dnů ode dne, kdy byl pes očkován nebo přeočkován,

c) zapsat do informačního systému centrální evidence změnu chovatele nebo trvalou změnu adresy místa chovu psa, a to ve lhůtě 7 pracovních dnů ode dne oznámení tohoto údaje soukromému veterinárnímu lékaři chovatelem.

§ 5h

Vysoká škola uskutečňující akreditovaný magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny

Pro účely tohoto oddílu se za soukromého veterinárního lékaře považuje také vysoká škola uskutečňující akreditovaný magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny. Práva a povinnosti soukromého veterinárního lékaře podle § 5e až 5g platí pro tuto vysokou školu obdobně.

Oddíl 3
Přemístění a přeprava zvířat

§ 6

Vnitrostátní přemísťování zvířat

(1) Není-li tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, povinen vyžádat si veterinární osvědčení k přemístění

a) zvířete do zařízení pro svody kopytníků nebo zařízení pro svody drůbeže podle čl. 94 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, nebo

b) pokusného zvířete, pokud nejde o zvíře z chovného nebo dodavatelského zařízení[6]), nebo

c) zvířete z řádu šelmy (Carnivora) uvedeného v příloze k zákonu č. 246/1992 Sb. a jejich kříženců nebo zvířete z řádu primáti (Primates).

(2) Veterinární osvědčení musí být vyžádáno také k přemístění zvířete v rámci uzavřeného pásma, pásma infekce, anebo i mimo tato pásma nebo do těchto pásem, pokud k přemístění zvířete dochází na základě mimořádných veterinárních opatření v případech, ve kterých tento zákon nebo předpisy Evropské unie umožňují povolení výjimky ze zákazu přemísťování zvířat.

(3) Veterinární osvědčení k přemístění hospodářského zvířete se vydá jen tehdy, jestliže byly u tohoto zvířete provedeny požadované zdravotní zkoušky nebo očkování a splněny podmínky uvedené v § 4 odst. 1 písm. i) a jestliže je toto zvíře označeno a evidováno podle plemenářského zákona[9d]). Chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, je povinen předat kopii výsledků těchto zkoušek nebo údajů o očkování chovateli nebo provozovateli, do jehož hospodářství nebo zařízení uvedeného v odstavci 1 písm. a) je zvíře přemísťováno.

(4) Veterinární osvědčení k přemístění zvířete musí provázet zvíře až do místa určení. Chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, popřípadě jiná osoba, která přemísťuje zvíře, je povinna předat veterinární osvědčení chovateli nebo provozovateli, do jehož hospodářství nebo zařízení je zvíře přemísťováno. Veterinární osvědčení musí být chovatelem nebo provozovatelem, do jehož hospodářství nebo zařízení je zvíře přemísťováno, uchováváno nejméně po dobu 1 roku ode dne jeho vydání.

(5) O vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete je chovatel povinen požádat písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy ve lhůtě nejméně 2 pracovních dnů přede dnem předpokládaného přemístění zvířete.

(6) Není-li stanoveno jinak, činí doba platnosti veterinárního osvědčení 72 hodin od jeho vystavení. Krajská veterinární správa však může v odůvodněných případech stanovit jinou dobu platnosti veterinárního osvědčení a vyznačit ji v něm.

(7) Jde-li o přemístění zvířete podle odstavce 1, musí si chovatel vyžádat ještě před podáním žádosti o vydání veterinárního osvědčení také zdravotní potvrzení, které vydává soukromý veterinární lékař.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

a) vzor veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení,

b) veterinární požadavky na umístění a držení zvířat v karanténě, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umístěním a držením zvířat v karanténě.

§ 7

(1) Shromažďování zvířat k přepravě, jejich nakládání, překládání a vykládání se provádí za dozoru chovatele nebo jím pověřené osoby. Místa, na nichž jsou zvířata shromažďována, nakládána, překládána a vykládána, musí odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody zvířat a být pravidelně čištěna a dezinfikována.

(2) Zvířata mohou být přepravována jen za podmínek stanovených tímto zákonem, zákonem na ochranu zvířat proti týrání[6]), předpisy Evropské unie upravujícími ochranu zvířat během přepravy[14]) a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo nařízeními Komise v přenesené pravomoci přijatými na jeho základě, zejména nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/688 a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/990; úřední veterinární lékaři dozírají na dodržování těchto podmínek.

§ 8

Přemísťování zvířat mezi členskými státy

(1) Krajská veterinární správa může v případech stanovených nařízením povolit výjimku z veterinárních požadavků na přemísťování

a) zvířat, které jsou stanoveny v části IV hlavě I kapitolách 3, 4 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a v nařízeních Komise v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě upravujících požadavky na přemísťování zvířat[80]),

b) vodních živočichů nebo živočišných produktů z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů, které jsou stanoveny v části IV hlavě II kapitolách 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a v nařízeních Komise v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě upravujících požadavky na přemísťování zvířat[81]).

(2) Ústřední veterinární správa může povolit výjimku z veterinárních požadavků na přemísťování zvířat, které jsou stanoveny nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o přemísťování

a) zvířat mezi členskými státy pro vědecké účely[6]), nebo v blízkosti hranic pro rekreační účely, sportovní a kulturní akce, nebo za účelem pastvy nebo práce, nebo přemísťování zárodečných produktů do genových bank v jiném členském státě, a to za podmínek stanovených

v čl. 138, 139 a 165 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a v nařízeních Komise v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě[82]),

b) vodních živočichů na území České republiky z jiného členského státu pro vědecké účely[6]), a to za podmínek stanovených v čl. 204 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(3) Vodní živočichové přemístění z jiného členského státu mohou být v České republice vypouštěni do volné přírody, pouze pokud splňují podmínky uvedené v čl. 199 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

§ 9

Svod zvířat

(1) Svod zvířat lze pořádat jen pod státním veterinárním dozorem.

(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat.

(3) Pořadatel svodu je dále povinen vyžádat si před podáním žádosti podle odstavce 2 od krajské veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a zajistit jejich dodržování.

(4) Tímto ustanovením není dotčen čl. 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

§ 9a

Přemísťování cirkusových zvířat

(1) Krajská veterinární správa registruje cirkusy, vydává rejstříky zvířat v cirkusu (dále jen „cirkusová zvířata“) a rejstříky míst konání představení cirkusu a plní další úkoly vyplývající pro úřední veterinární lékaře z předpisů Evropské unie upravujících veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy[14a]). Veterinární podmínky stanovené předpisy Evropské unie upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy[14a]) pro přemísťování cirkusových zvířat mezi členskými státy se vztahují i na vnitrostátní přemísťování těchto zvířat.

(2) Pasy pro cirkusová zvířata vystavují schválení veterinární lékaři pro tuto činnost [§ 3 odst. 1 písm. jj)] a potvrzují úřední veterinární lékaři příslušných krajských veterinárních správ; evidenci těchto pasů vede Komora. Schválení veterinárního lékaře pro tuto činnost může být pozastaveno nebo odejmuto veterinárnímu lékaři, který vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, vyplněný neúplně nebo nesprávně, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými předpisy Evropské unie upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy[14a]).

Oddíl 4
Nákazy a jejich tlumení

§ 10

(1) Státní veterinární správa

a) v souladu s čl. 26 až 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689 vykonává státní veterinární dozor zaměřený na včasné odhalení nákaz uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, získává, shro-

mažďuje a vyhodnocuje poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i poznatky o výskytu jejich původců,

b) přijímá odpovídající opatření k tlumení nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,

c) vykonává dohled nad dodržováním zákazu očkování proti některým nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jimž jsou očkovaná zvířata podrobována, a v případech dovozu zvířat, pro něž dosud nebyly stanoveny (harmonizovány) dovozní podmínky na úrovni Evropské unie, určuje, která očkování brání dovozu zvířat a živočišných produktů,

d) sleduje a vyhodnocuje výskyt vektorů v případě nákaz, u kterých se přenos uskutečňuje výhradně tímto způsobem; vektorem se v této souvislosti rozumí každé zvíře patřící k obratlovcům nebo bezobratlým, které může mechanicky nebo biologicky přenášet a šířit původce příslušné nákazy.

(2) Ústřední veterinární správa předloží Evropské komisi (dále jen „Komise“) program dozoru podle čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a předkládá Komisi pravidelné zprávy o výsledcích provádění tohoto programu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

a) nákazy a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata očkována, jakož i veterinární podmínky a pravidla očkování v případech, ve kterých to vyžadují povaha nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, okolnosti jejího výskytu a jeho důsledky, rizika jejího šíření, anebo jiné důvody,

b) opatření k tlumení a zabránění šíření některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umísťování a držení zvířat v izolaci a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu,

c) pravidla sledování nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jejich původců.

§ 10a

(1) Nákazy, včetně nemocí přenosných ze zvířat na člověka, a jejich původci, které jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jsou považovány za nebezpečné. Za nebezpečnou nákazu se pro účely tohoto zákona považují i organismy rezistentní vůči antimikrobiálním látkám, které jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Ústřední veterinární správa hlásí

a) Komisi a ostatním členským státům ohnisko nákazy podle čl. 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a podává Komisi a ostatním členským státům zprávu o nákazách podle čl. 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a

b) Světové organizaci pro zdraví zvířat výskyt nákaz v souladu s rozhodnutím této organizace o jednotném seznamu nákaz a o zavedení nového systému jejich hlášení[83]).

§ 10b

(1) Ústřední veterinární správa vypracovává se zřetelem na stav a vývoj nákazové situace návrhy programů ozdravování zvířat od některých nebezpečných nákaz nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka, a to zejména od nákaz nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka uvedených v příloze

prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/1882[84]) a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/690[85]). Programy ozdravování zvířat jsou vypracovávány jako programy eradikace, tlumení a sledování určité nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka.

(2) Ústřední veterinární správa předkládá Komisi

a) návrhy programů ozdravování zvířat ke schválení podle čl. 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a

b) zprávy podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(3) Ústřední veterinární správa může v případech a za podmínek stanovených nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689 prozatímně prohlásit zřízení programu ozdravování zvířat.

(4) Ústřední veterinární správa postupuje podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/690 v případech, v nichž má být požadován finanční příspěvek Evropské unie na financování programu ozdravování zvířat.

(5) Ústřední veterinární správa může v případech stanovených nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689 povolit výjimku z povinností provozovatelů v oblasti programů ozdravování zvířat.

§ 10c

(1) Je zakázáno používat léčivé přípravky uvedené v čl. 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/361 pro předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz kategorie A nebo B a jejich tlumení, s výjimkou případů a za podmínek uvedených v příloze I části 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/361.

(2) Používání očkovacích látek pro předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz kategorie A nebo B a jejich tlumení je zakázáno, s výjimkou případů a za podmínek stanovených nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/361. Používání očkovacích látek pro předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz kategorie A nebo B a jejich tlumení podle čl. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/361 povoluje Státní veterinární správa; postupuje přitom podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/361. Používání očkovacích látek podle věty druhé může být stanoveno také prostřednictvím povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich tlumení podle § 44 odst. 1 písm. d).

(3) Ústřední veterinární správa vypracovává a aktualizuje úřední plán vakcinace pro předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz kategorie A a jejich tlumení podle čl. 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/361.

(4) Dále lze provádět očkování proti newcastleské chorobě u ptáků, a to za účelem předcházení vzniku a šíření této nákazy na území České republiky nebo pokud to vyžadují podmínky pro obchodování se zvířaty nebo pro jejich neobchodní přesun.

(5) U zvířat, pro která je vzteklina klasifikovaná jako nákaza kategorie B podle přílohy prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/1882[84]), lze provádět očkování za účelem předcházení vzniku a šíření této nákazy na území České republiky nebo pokud to vyžadují podmínky pro obchodování se zvířaty nebo pro jejich neobchodní přesun. Tím nejsou dotčena ustanovení § 4 odst. 1 písm. f) a § 31a.

§ 11

(1) Chovatel, jím zaměstnávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty, živočišnými produkty nebo jejich vzorky a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření.

(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka bylo nahlášeno úřednímu veterinárnímu lékaři anebo soukromému veterinárnímu lékaři.

(3) Pro uživatele honitby, vlastníka nebo nájemce rybníka nebo zvláštního rybochovného zařízení, jakož i pro další osoby podílející se na chovu a lovu zvěře nebo ryb, platí ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 12

(1) Chovatel, na jehož zvířatech se projevují příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy, je povinen

a) do příchodu úředního veterinárního lékaře zajistit, aby

1. zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou nákazu neopustila svá stanoviště,
2. živočišné produkty, které pocházejí od podezřelých zvířat, nebyly používány, jakkoli zpracovávány nebo uváděny na trh a aby byly ukládány odděleně,
3. předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy a používány jinde,
4. stanoviště podezřelých zvířat byla dezinfikována,
5. osoby, které ošetřují podezřelá zvířata, nepřicházely do styku s jinými zvířaty a aby do prostorů sloužících chovu podezřelých zvířat nevstupovaly jiné osoby bez vážného důvodu,

b) po příchodu úředního veterinárního lékaře postupovat podle jeho pokynů a poučení.

(2) Soukromý veterinární lékař, který při výkonu své činnosti zjistí podezření z výskytu nebezpečné nákazy,

a) předběžně vyšetří podezřelá zvířata, popřípadě i těla uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených zvířat (dále jen „kadávery“), a hrozí-li nebezpečí z prodlení, odebere vzorky k laboratornímu vyšetření,

b) uvědomí neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy,

c) poskytne chovateli potřebné poučení včetně poučení o povinnosti učinit opatření uvedená v odstavci 1 písm. a) (dále jen „neodkladná opatření“),

d) vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy nebo místní podmínky, setrvá na místě do příchodu úředního veterinárního lékaře a sleduje zdravotní stav zvířat.

§ 13

(1) Krajská veterinární správa, která byla uvědoměna o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo je zjistila při plnění svých úkolů, prověří neodkladná opatření provedená chovatelem a neprodle-

ně, v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány, učiní opatření a podle potřeby nařídí mimořádná veterinární opatření za účelem potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření a za účelem ochrany proti možnému šíření nákazy a stanoví způsob provedení těchto opatření; přitom krajská veterinární správa postupuje podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo podle předpisů Evropské unie přijatých na jeho základě, zejména podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689, nebo podle předpisů Evropské unie upravujících opatření v případech nemocí přenosných ze zvířat na člověka[86]), nebo podle § 17.

(2) Vyžadují-li to povaha nákazy a okolnosti případu, nařídí krajská veterinární správa chovateli kromě opatření podle odstavce 1 i poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům.

(3) Vyžadují-li to povaha nákazy, rizika jejího šíření, nebezpečí hrozící zdraví lidí nebo zvířat, popřípadě nebezpečí jiné vážné újmy, anebo místní podmínky, nařídí krajská veterinární správa na místě

a) držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu na jejich ustájovacích místech a odděleně od zvířat podezřelých a zakáže přemísťování zvířat z hospodářství nebo do hospodářství,

b) pořízení soupisu zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, která jsou v hospodářství, a vedení a průběžné aktualizování soupisu zvířat uhynulých, nakažených nebo podezřelých,

c) omezení zacházení s živočišnými produkty, krmivy živočišného původu, předměty, materiály a látkami, které mohou být nositeli původců nákaz,

d) způsob a pravidla použití vhodných dezinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství,

e) poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům.

Opatření na místě mohou být rozšířena v nezbytném rozsahu i na další místa podle čl. 55 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(4) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavcích 1 až 3 a poskytovat k jejich provedení nezbytnou součinnost.

(5) Krajská veterinární správa

a) ukončí opatření uvedená v odstavcích 1 až 3, jestliže podezření z výskytu nebezpečné nákazy bylo vyloučeno, nebo

b) postupuje podle § 15, jestliže byl výskyt nebezpečné nákazy potvrzen.

(6) Krajská veterinární správa může na žádost chovatele nebo z moci úřední povolit výjimku z opatření uvedených v odstavcích 1 až 3, zejména za podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo předpisy Evropské unie přijatými na jeho základě, zejména nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689, nebo předpisy Evropské unie upravujícími opatření v případech nemocí přenosných ze zvířat na člověka[86]).

Opatření k tlumení nákaz

§ 15

(1) Byl-li v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a nařízeními Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 a 2020/689 potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány odpovídající mimořádná veterinární opatření k tlumení této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen „opatření k tlumení nákaz“); přitom příslušný orgán postupuje podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo podle předpisů Evropské unie přijatých na jeho základě, zejména podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689, nebo podle předpisů Evropské unie upravujících opatření v případech nemocí přenosných ze zvířat na člověka[86]), nebo podle § 17.

(2) Krajská veterinární správa může na žádost chovatele nebo z moci úřední povolit výjimku z opatření k tlumení nákaz, nařízených jí nebo jiným příslušným orgánem, zejména za podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo předpisy Evropské unie přijatými na jeho základě, zejména nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689, nebo předpisy Evropské unie upravujícími opatření v případech nemocí přenosných ze zvířat na člověka[86]).

(3) Jde-li o nákazu, jejíž výskyt je povinně hlášen Komisi a členským státům, informuje krajská veterinární správa orgány veřejné správy uvedené v pohotovostním plánu kraje prostřednictvím operačního střediska integrovaného záchranného systému kraje.

§ 16

Ústřední veterinární správa v souladu s čl. 71 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 informuje Komisi o přijatých opatřeních k tlumení nákaz.

§ 17

V případě podezření z výskytu nebezpečné nákazy uvedené v části II přílohy č. 2 k tomuto zákonu nebo v případě potvrzení jejího výskytu učiní, popřípadě uloží příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možnostem jejího šíření a způsobu jejího tlumení, jakož i místním podmínkám. Podle potřeby může příslušný orgán nařídit mimořádná veterinární opatření.

§ 17b

Ostatní nákazy a jejich tlumení

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není nákazou považovanou za nebezpečnou, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní, popřípadě uloží příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možnostem jejího šíření a způsobu jejího tlumení, jakož i místním podmínkám.

HLAVA III
ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

Oddíl 1
Základní veterinární požadavky na živočišné produkty

§ 18

(1) Živočišné produkty musí

a) odpovídat požadavkům na jejich výrobu, zpracování, skladování, přepravu a uvádění na trh, stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[3]) a předpisy Evropské unie,[14d])

b) být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,

c) vyhovovat mikrobiologickým kritériím a nesmí obsahovat rezidua a kontaminující látky v množstvích, která podle vědeckého hodnocení představují nebezpečí pro zdraví lidí[14e]),

d) být, není-li stanoveno tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie jinak, stanoveným způsobem opatřeny značkou zdravotní nezávadnosti, anebo, pokud není použití značky zdravotní nezávadnosti stanoveno, identifikační značkou; značka zdravotní nezávadnosti a identifikační značka musí splňovat požadavky stanovené předpisy Evropské unie[14f]); identifikační značka umístěná na živočišné produkty v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení v České republice musí obsahovat zkratku „EU“.

(2) Živočišné produkty, které jsou určeny k lidské spotřebě, musí být získány ze zvířat, která

a) splňují veterinární požadavky na zvířata příslušného druhu stanovené tímto zákonem, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a dalšími předpisy Evropské unie[14d]),

b) nepocházejí z hospodářství, podniku, území nebo části území, které podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, jež se vztahují na daná zvířata a jejich produkty a jež byla přijata podle pravidel stanovených tímto zákonem nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 vzhledem k výskytu nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení nebo nově se objevujících nákaz,

c) byla poražena v podniku, v němž během procesu porážení a výroby nebyla přítomna zvířata nakažená nebo podezřelá z nákazy uvedené pod písmenem b), nebo živočišné produkty z těchto zvířat; tím není dotčen § 23 odst. 2.

(3) Krajská veterinární správa může v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a při dodržení opatření pro tlumení nákaz uvedených v odstavci 2 písm. b) povolit, aby za stanovených veterinárních podmínek byly vyrobeny, zpracovány a uvedeny na trh živočišné produkty určené k lidské spotřebě, které pocházejí z území nebo části území, jež podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, uvedeným v odstavci 2 písm. b), nikoli však z hospodářství, v němž se vyskytuje některá z nákaz uvedených v odstavci 2 písm. b), nebo jež je podezřelé z výskytu takové nákazy.

(4) Živočišné produkty, u nichž vznikly důvodné pochybnosti o dodržení povinností nebo požadavků na zajištění jejich zdravotní nezávadnosti, a živočišné produkty, jež byly z tohoto důvodu vráceny ze všech fází uvádění na trh, mohou být používány nebo dále zpracovávány jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(5) Potraviny živočišného původu[15]), které jsou zdravotně nezávadné, se posuzují jako poživatelné, popřípadě poživatelné po zvláštním ošetření nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepoživatelné.

(6) Při úřední kontrole pesticidů a kontaminujících látek postupuje Státní veterinární správa podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2244[94]) a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/931[95]).

(7) Prováděcí právní předpis

a) stanoví, které potraviny živočišného původu jsou poživatelné a které jsou nepoživatelné,

b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie, podrobnosti týkající se zvláštního ošetření, popřípadě dalšího zpracování a používání mletého masa, masných polotovarů, masných výrobků, mléčných výrobků a vaječných výrobků.

§ 19

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, lze podávat nebo u nich používat jen doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky určené pro tato zvířata, které byly vyrobeny a uvedeny do oběhu v souladu s tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[5]) a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6. Léčivé přípravky, které nejsou pro tato zvířata určeny, lze těmto zvířatům podávat nebo je u nich používat pouze za podmínek stanovených zákonem o léčivech[96]).

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky, léčivé přípravky nebo další přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty stanovené výrobcem nebo schválené příslušným orgánem. Jde-li o léčivé přípravky, které byly použity v případě nepředpokládaném rozhodnutím o jejich registraci, anebo jde-li o neregistrované léčivé přípravky, u kterých není uvedena ochranná lhůta, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí ochranné lhůty stanovené podle zákona o léčivech[96]).

(3) Látky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířatům uvedeným v odstavci 1, s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem a za podmínek prováděcím právním předpisem stanovených.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivy (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění na trh platí zvláštní právní předpisy[5]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/4 ze dne 11. prosince 2018 o výrobě, uvádění na trh a používání medikovaných krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 a o zrušení směrnice Rady 90/167/EHS.

(5) Používání léčivých přípravků u volně žijící zvěře, jejíž produkty jsou určeny k výživě lidí, je zakázáno, s výjimkou případů, kdy je uživatel honitby povinen zabezpečit provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví volně žijící zvěře, a to v rozsahu a lhůtách stanovených ministerstvem podle § 44 odst. 1 písm. d). Uživatel honitby je povinen uchovávat údaje o použití léčivých přípravků u volně žijící zvěře podle věty první po dobu nejmé-

ně 5 let a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Údaje o použití léčivých přípravků u volně žijící zvěře zahrnují druh a počty zvěře, pro kterou byl léčivý přípravek použit, území, na němž byl léčivý přípravek použit, název a množství použitého léčivého přípravku, datum použití léčivého přípravku a ochrannou lhůtu léčivého přípravku.

(6) Odběr vzorků od živých zvířat a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí provádí úřední veterinární lékař nebo soukromý veterinární lékař schválený pro tuto činnost krajskou veterinární správou. Schválení soukromého veterinárního lékaře pro tuto činnost může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže při jejím provádění postupoval v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie[70]).

(7) Ústřední veterinární správa zpracovává plán sledování některých látek a jejich reziduí podle čl. 3 prováděcího nařízení Komise (EU) 2022/1646, předkládá jej Komisi a plní další úkoly stanovené prováděcím nařízením Komise (EU) 2022/1646.

(8) Při úřední kontrole reziduí

a) látek s farmakologickým účinkem, které jsou povoleny ve veterinárních léčivých přípravcích nebo jako doplňkové látky, nebo

b) zakázaných nebo nepovolených látek s farmakologickým účinkem

postupuje Státní veterinární správa podle čl. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1644.

(9) V případě podezření nebo zjištění nesouladu s pravidly stanovenými tímto zákonem, zvláštními právními předpisy nebo předpisy Evropské unie pro používání nebo rezidua

a) látek s farmakologickým účinkem, které jsou povoleny ve veterinárních léčivých přípravcích nebo jako doplňkové látky, nebo

b) zakázaných nebo nepovolených látek s farmakologickým účinkem

postupuje Státní veterinární správa podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2090.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví

a) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v odstavci 3, a s jejich produkty,

b) požadavky na plán sledování některých látek a jejich reziduí.

Veterinární vyšetření živočišných produktů

§ 20

(1) Každý, kdo uvádí do oběhu maso nebo orgány jatečných a jiných zvířat, jakož i výrobky z nich k výživě lidí nebo ke krmení zvířat, může tak učinit až po vyšetření, posouzení a označení těchto produktů způsobem stanoveným tímto zákonem a čl. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, a to v souladu s výsledky provedeného vyšetření a posouzení.

(2) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět na trh pouze

a) zvěřinu, která pochází ze zvěře ulovené a usmrcené v souladu se zvláštními právními předpisy[6]),[16]), a která je v souladu se zvláštními právními předpisy[16]) označena způsobem umožňujícím její identifikaci,

b) ryby, korýše, měkkýše, žáby a jiné živočichy vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí, kteří byli získáni dovoleným způsobem lovu (výlovu), odchytu nebo sběru[17]),

c) mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko; pro tyto účely se výrobou mléčných výrobků rozumí postup vedoucí ke změně charakteru tohoto mléka,

d) vejce, která byla prosvícena a stanoveným způsobem označena[17a]),

e) včelí produkty určené k lidské spotřebě, které jsou zdravotně nezávadné a pochází od klinicky zdravého včelstva.

§ 21

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata poražena na jatkách za podmínek stanovených tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[6]) a předpisy Evropské unie[17c]).

(2) Domácí porážkou mohou být poražena ve vlastním hospodářství chovatele jatečná zvířata s výjimkou skotu staršího 72 měsíců, koní, oslů a jejich kříženců; jde-li o domácí porážku skotu mladšího 72 měsíců, může chovatel porazit nejvýše 2 velké dobytčí jednotky podle nařízení vlády upravujícího podmínky provádění agroenvironmentálně-klimatických opatření ročně.

(3) Maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky jsou určeny pro spotřebu

a) osoby tvořící domácnost chovatele, jedná-li se o maso a orgány ze skotu, nebo

b) osoby tvořící domácnost chovatele nebo pro spotřebu osoby blízké, jedná-li se o maso a orgány ostatních zvířat.

(4) Maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky podléhají veterinárnímu vyšetření, stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nákazové situaci, a nesmí být dále uváděny na trh. V případě domácí porážky chovaných prasat divokých nebo jejich kříženců je chovatel povinen zabezpečit jejich vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, ve státním ústavu pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen „státní veterinární ústav“), anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 2 povolení pro tento druh vyšetřování.

(5) Domácí porážku skotu mladšího 72 měsíců nebo jelenovitých ve farmovém chovu je chovatel povinen prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny před jejím konáním. Pokud se domácí porážka oznámená podle věty první neuskuteční, je chovatel povinen oznámit tuto skutečnost neprodleně krajské veterinární správě způsobem uvedeným ve větě první. Povinnost předem oznámit domácí porážku skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu podle věty první neplatí v případě domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu jinak zdravého zvířete, pokud utrpělo zranění, které z důvodu respektování dobrých životních podmínek zvířat brání jeho přepravě na jatky; v tomto případě chovatel zajistí prohlídku zvířete soukromým veterinárním lékařem, vyžádá si od něj písemné pro-

hlášení o zdravotním stavu zvířete a oznámí domácí porážku skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy neprodleně po jejím provedení.

(6) Chovatel v oznámení podle odstavce 5 uvede vedle náležitostí podle správního řádu

a) adresu a registrační číslo hospodářství,

b) datum a čas provedení domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu,

c) počet, druh a identifikační číslo poráženého zvířete,

d) jde-li o porážení skotu také datum narození skotu a způsob zacházení se vzniklými vedlejšími živočišnými produkty.

(7) Zvěř ve farmovém chovu může být porážena v hospodářství jen za podmínek stanovených předpisy Evropské unie[17c]). Povolení vydává krajská veterinární správa chovateli na základě písemné žádosti, která splňuje náležitosti podle zvláštního právního předpisu[17ca]) a ve které chovatel doloží splnění podmínek stanovených předpisy Evropské unie[17c]). Požadavky uvedené ve větách první a druhé se nepoužijí v případě domácí porážky zvěře ve farmovém chovu podle odstavce 2.

(8) V hospodářství původu mohou být za podmínek stanovených předpisy Evropské unie[97]) poráženy při stejné příležitosti nejvýše 3 kusy skotu, s výjimkou bizonů, nebo nejvýše 3 lichokopytníci, nebo nejvýše 6 prasat, nebo nejvýše 9 ovcí nebo koz. O schválení porážky v hospodářství požádá provozovatel jatek podle § 22 odst. 1 písm. a) krajskou veterinární správu místně příslušnou k jatkám. K žádosti přiloží ujednání mezi provozovatelem jatek a chovatelem podle odstavce 9. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro schválení porážky v hospodářství, si krajská veterinární správa vyžádá stanovisko krajské veterinární správy místně příslušné k místu porážky, nachází-li se toto místo v jiném územním obvodu.

(9) Ujednání podle odstavce 8 obsahuje

a) název, schvalovací číslo a adresu jatek,

b) jméno a adresu chovatele,

c) název, registrační číslo a adresu hospodářství chovatele, ve kterém bude probíhat omráčení a vykrvení,

d) přesné určení a popis vybavení místa, nebo míst v rámci stejného hospodářství, ve kterém bude probíhat omráčení a vykrvení,

e) způsob provádění omráčení a vykrvení, včetně způsobu naložení se získanou krví,

f) informaci o tom, zda bude v místě porážky prováděno odstranění žaludku a střev; pokud ano, popis jeho provádění,

g) určení dnů v týdnu a časů, ve kterých budou porážky probíhat.

(10) Porážku podle odstavce 8 je chovatel povinen prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy oznámit krajské veterinární správě místně příslušné k místu porážky nejméně 3 dny před jejím konáním. Pokud se porážka oznámená podle věty první neuskuteční, je chovatel povinen oznámit tuto skutečnost neprodleně krajské veterinární správě způsobem uvedeným ve větě první. Chovatel v oznámení uvede vedle náležitostí podle správního řádu

a) číslo telefonu chovatele nebo jím pověřené osoby,

b) název, registrační číslo a adresu hospodářství chovatele, včetně přesného určení místa, na němž porážka proběhne,

c) datum a čas provedení porážky,

d) informaci o tom, zda bude porážka skotu provedena použitím střelné zbraně,
e) jméno, popřípadě jména, a příjmení odborně způsobilé osoby, která porážku provede,
f) počet, druh a identifikační čísla poražených zvířat,
g) informace o potravinovém řetězci podle předpisu Evropské unie[98]).

(11) Chovatel je povinen k porážce velké farmové zvěře v hospodářství podle odstavce 7, k domácí porážce velké farmové zvěře nebo k porážce skotu v hospodářství podle odstavce 8 požádat krajskou veterinární správu o povolení k usmrcení těchto zvířat použitím střelné zbraně. K žádosti vedle náležitostí podle správního řádu
a) doloží, že usmrcení střelnou zbraní provede
1. držitel zbrojní licence vydané podle zákona o zbraních a střelivu, nebo
2. chovatel osobně nebo osoba, která je k němu v pracovním nebo obdobném poměru, jsou-li držiteli zbrojního oprávnění vydaného podle zákona o zbraních a střelivu, a
b) přiloží odůvodnění k usmrcení zvířete střelnou zbraní.

Pro účely tohoto ustanovení se velkou farmovou zvěří rozumí jelenovití, mufloni a prasata divoká, jsou-li chováni ve farmovém chovu.

(12) Porážka skotu v hospodářství podle odstavce 8 použitím střelné zbraně musí být provedena v souladu s požadavky předpisu Evropské unie na porážku střelnou zbraní s volným projektilem[99]).

(13) Doba platnosti povolení vydaného podle odstavce 11 je 3 roky. Dobu platnosti povolení může krajská veterinární správa prodloužit o další 3 roky, a to na základě písemné žádosti držitele povolení podané 3 měsíce před skončením doby platnosti, pokud držitel povolení doloží, že se nezměnily podmínky, za kterých bylo povolení vydáno.

(14) Platnost povolení vydaného podle odstavce 11 končí, jestliže se změnily osoby uvedené v odstavci 11 písm. a) bodě 1 nebo 2, které provádějí usmrcení střelnou zbraní. Změnu těchto osob je chovatel povinen bez zbytečného odkladu oznámit písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy krajské veterinární správě.

(15) Krajská veterinární správa může povolení vydané podle odstavce 7 nebo 11 odejmout, jestliže byly porušeny podmínky, za kterých bylo vydáno.

(16) Chovatel, který je držitelem povolení podle odstavce 11, je povinen
a) mít k dispozici situační nákres farmy nebo hospodářství s vyznačením místa střelby a prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě, s posudkem znalce zapsaného v seznamu znalců; tímto nejsou dotčeny povinnosti držitele zbrojní licence podle zákona o zbraních a střelivu,
b) oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny přede dnem porážky místo a čas použití střelné zbraně k porážce.

(17) Krajská veterinární správa oznámí příslušnému útvaru Policie České republiky místo a čas použití střelné zbraně k porážce velké farmové zvěře v hospodářství, k domácí porážce velké farmové zvěře nebo k porážce skotu, s výjimkou bizonů, v hospodářství.

(18) Na jatky nesmí být dodávány zdravé březí plemenice.

(19) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinnému veterinárnímu vyšetření zvířat před poražením, jejich masa, orgánů a ostatních částí po poražení (dále jen „prohlídka jatečných zvířat a masa“), které

provádí úřední veterinární lékař, který splňuje požadavky odborné kvalifikace stanovené předpisy Evropské unie[66]). Podrobnosti prohlídky jatečných zvířat a masa včetně úkonů, které mohou být prováděny jinými osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti než veterinárními lékaři, jsou stanoveny předpisy Evropské unie[67]).

(20) Prohlídku jatečných zvířat před poražením provádí v případě porážky mimo prostory jatek jinak zdravého zvířete, pokud utrpělo zranění, které z důvodu respektování dobrých životních podmínek zvířat brání jeho přepravě na jatky, soukromý veterinární lékař schválený pro tuto činnost krajskou veterinární správou. Schválení soukromého veterinárního lékaře pro tuto činnost může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže při jejím provádění postupoval v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie[71]).

(21) Veterinární vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře a zvěřiny se provádí způsobem a v rozsahu stanovenými předpisy Evropské unie[17g]).

(22) V rámci veterinární prohlídky jatečných zvířat na jatkách a těl ulovené volně žijící zvěře v zařízeních zpracovávajících zvěřinu, vnímavých na trichinelózu, zajistí úřední veterinární lékař vyšetření jejich svaloviny na přítomnost svalovce (trichinel); přitom postupuje podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1375. Vyšetření podle věty první musí být provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3.

(23) Prováděcí právní předpis stanoví pravidla a postup veterinárního vyšetřování živočišných produktů, posuzování a označování těchto produktů na základě jejich veterinárního vyšetření, jakož i veterinární podmínky uvolňování těchto produktů na trh, pokud tato pravidla, postupy a podmínky nejsou upraveny předpisy Evropské unie a pokud jejich úpravu tyto předpisy umožňují.

§ 21a

(1) Krajská veterinární správa může v případech a za podmínek stanovených v čl. 18 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 povolit

a) provozovateli drůbežích nebo králičích jatek, aby zaměstnanci tohoto provozovatele asistovali úřednímu veterinárnímu lékaři při provádění úkolů souvisejících s úředními kontrolami,

b) provozovateli jatek jiných druhů zvířat, aby zaměstnanci tohoto provozovatele prováděli odběr vzorků nebo testování související s úředními kontrolami.

(2) Zaměstnanec provozovatele jatek uvedený v odstavci 1 písm. a) je oprávněn asistovat úřednímu veterinárnímu lékaři při provádění úkolů souvisejících s úředními kontrolami, pokud absolvoval specializovanou odbornou průpravu se zaměřením na asistenci při provádění úkolů souvisejících s úředními kontrolami, složil závěrečnou zkoušku a získal tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Specializovanou odbornou průpravu může organizovat pouze vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou průpravu, osvědčení, jež je opravňuje k asistenci při provádění úkolů souvisejících s úředními kontrolami, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě.

(3) Zaměstnanec provozovatele jatek uvedený v odstavci 1 písm. b) je oprávněn provádět odběr vzorků nebo testování související s úředními kontrolami, pokud absolvoval specializovanou odbornou průpravu se zaměřením na odběr vzorků nebo testování související s úředními kontrolami, složil závěrečnou zkoušku a získal tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Specializovanou odbornou průpravu může organizovat pouze vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program

v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou průpravu, osvědčení, jež je opravňuje k odběru vzorků nebo testování souvisejícímu s úředními kontrolami, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě.

(4) Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že provozovatel jatek uvedený v odstavci 1 písm. a) nebo b) postupuje v rozporu s tímto zákonem nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, vydané povolení provozovateli odejme.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci specializované odborné průpravy zaměstnanců provozovatelů jatek se zaměřením na asistenci při provádění úkolů souvisejících s úředními kontrolami a na odběr vzorků nebo testování související s úředními kontrolami, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou průpravu absolvovaly.

§ 21b

(1) Prohlídku jatečných zvířat před poražením může krajská veterinární správa provést v hospodářství, a to v případech a za podmínek stanovených v čl. 5 a 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/624.

(2) Je-li v souladu s odstavcem 1 provedena v hospodářství prohlídka před poražením zvěře ve farmovém chovu, může být porážka této zvěře uskutečněna ve lhůtě až 28 dnů od data vydání veterinárního osvědčení, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 6 odst. 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/624.

(3) Prohlídka před poražením a prohlídka po poražení nemocných, vyčerpaných nebo zraněných jatečných zvířat na jatkách musí být provedena úředním veterinárním lékařem; čl. 3 a 7 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/624 se v těchto případech nepoužijí.

Oddíl 2
Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí na trh živočišné produkty

§ 22

(1) Osoby, které jako podnikatelé[10]) získávají, vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, balí, skladují, přepravují a uvádějí na trh živočišné produkty (dále jen „zacházejí se živočišnými produkty“) v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, jež jsou pod státním veterinárním dozorem, mají v souladu s předpisy Evropské unie[17g]) odpovědnost za to, aby v jednotlivých fázích potravinového řetězce nebyla ohrožena zdravotní nezávadnost živočišných produktů. Jsou povinny

a) v souladu s předpisy Evropské unie[17h]) požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, oznámit krajské veterinární správě datum zahájení činnosti a provozovat ji až po schválení, popřípadě registraci a oznamovat krajské veterinární správě změny údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace. V žádosti uvedou vedle náležitostí podle správního řádu druhy činností, které hodlají provozovat. Podmínky schválení, podmíněného schválení, pozastavení nebo odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropské unie[17h]),

b) zabezpečit ve všech fázích výroby, zpracování a uvádění živočišných produktů na trh, aby nedocházelo k šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, a se zřetelem na povahu činnosti a druh živočišných produktů

   1. dodržovat veterinární a hygienické požadavky na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů na trh, jakož i technologické postupy,
   2. zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu a vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen „provozní a sanitační řád"), a předložit provozní a sanitační řád včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě,
   3. provádět v souladu s provozním a sanitačním řádem pravidelný úklid, čištění, dezinfekci, deratizaci a dezinsekci provozních prostorů a zařízení a používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů[5]),
   4. vést náležitou dokumentaci o průběhu a výsledcích kontrol dodržování hygienických požadavků a zásad uvedených v bodě 1, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku, není-li stanoveno jinak, a předkládat ji na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři,

c) označovat potraviny živočišného původu stanoveným způsobem [§ 18 odst. 1 písm. d)],

d) zaměstnávat při zacházení se živočišnými produkty pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů[11]), dbát o jejich kvalifikaci a odbornou výchovu a vést je k dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů na trh a k dodržování požadavků osobní hygieny,

e) provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby včetně stanovených mikrobiologických kritérií, odběru vzorků a jejich kontrolních vyšetření, vést záznamy o výsledcích těchto vyšetření, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný druh vyšetřování osvědčení o akreditaci[17k]),

f) vytvářet vhodné podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů potřebných podle tohoto zákona a čl. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů na trh, poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny,

g) poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,

h) jde-li o podnik s malým objemem výroby [§ 24 odst. 2 písm. b)], dodržovat stanovenou výrobní kapacitu,

i) jde-li o zařízení zpracovávající živočichy pocházející z akvakultury, vést záznamy o všech zásilkách těchto živočichů a jejich produktů, které přicházejí do těchto zařízení nebo z nich odcházejí,

j) jde-li o podnik, který zpracovává a uvádí na trh med různých chovatelů, požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku; jde-li o podnik, který zpracovává a uvádí na trh med pocházející výhradně z vlastního chovu včelstev, požádat o registraci podniku,

k) jde-li o podnik, který zachází se živočišnými produkty pocházejícími z krokodýlů, požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku,

l) jde-li o podnik, který zpracovává nebo uvádí na trh produkty z hmyzu určeného k lidské spotřebě, požádat krajskou veterinární správu o

1. schválení a registraci podniku, nebo
2. registraci podniku, pokud vyrábí produkty z hmyzu, který pochází výhradně z vlastního chovu, a prodává produkty z tohoto hmyzu pouze konečnému spotřebiteli,

m) prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy informovat krajskou veterinární správu v souladu s čl. 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, pokud uvedly na trh živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné nebo jsou nevhodné k lidské spotřebě.

(2) Osoby, které se podílejí na uvádění živočišných produktů na trh, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci; to však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správou schváleny a registrovány, popřípadě jen registrovány podle odstavce 1 písm. a). V žádosti vedle náležitostí podle správního řádu uvede

a) adresu místa podnikání, liší-li se od adresy místa pobytu nebo sídla,

b) druh a rozsah činnosti a

c) datum zahájení činnosti.

(3) Osoby, které se podílejí na uvádění živočišných produktů na trh, mohou tuto činnost vykonávat až po registraci.

(4) Registrovaná osoba je povinna oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v dokladu o registraci do 30 dnů ode dne nastalé změny.

(5) Krajská veterinární správa zruší registraci na žádost registrované osoby. O zrušení registrace krajská veterinární správa žadatele informuje.

(6) Prováděcí právní předpis

a) stanoví

1. obsahové podrobnosti žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci, podle odstavce 1 písm. a), způsob a termíny oznamování změn údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace,
2. způsob vedení seznamu schválených a registrovaných podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení a způsob vedení záznamů provozovatele podle odstavce 1 písm. i),
3. veterinární a hygienické požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování jejich zdravotní nezávadnosti, pokud to předpisy Evropské unie umožňují,
4. obsahové náležitosti provozního a sanitačního řádu a pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty,

b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie, podrobnosti provádění vlastní kontroly osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, jakož i podrobnosti provádění kontrol úředními veterinárními lékaři nad zdravotní nezávadností živočišných produktů.

§ 23

Povinnosti provozovatele jatek

(1) Provozovatel jatek je povinen dále

a) organizovat a řídit jejich provoz v souladu s předpisy Evropské unie[17l]) a se zásadami ochrany zvířat před nebezpečnými nákazami, jinými škodlivými vlivy a týráním a s veterinárními požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů,

b) přijímat na jatky pouze jatečná zvířata,

1. která jsou označena a evidována podle plemenářského zákona[9d]) a o kterých mu byly poskytnuty údaje stanovené předpisy Evropské unie,
2. jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky,
3. jimž byly podány látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,

c) zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do posouzení jejich poživatelnosti, popřípadě použitelnosti,

d) v provoze, kde není soustavný veterinární dozor, písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy ohlásit krajské veterinární správě každou dodávku jatečných zvířat nejméně 3 pracovní dny před jejím uskutečněním,

e) ohlásit úřednímu veterinárnímu lékaři neprodleně každé onemocnění nebo podezření z onemocnění, poranění nebo uhynutí jatečného zvířete,

f) vytvořit podmínky pro prohlídku jatečných zvířat a masa a poskytnout bezplatně osobám, které ji provádějí, nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc, zejména

1. poskytnout těmto osobám místnosti vhodně vybavené pro jejich činnost s tekoucí pitnou, studenou a teplou vodou a pracovní místa na výrobních linkách,
2. připravit jatečná zvířata, jejich těla, maso, orgány a ostatní části k veterinárnímu vyšetření,
3. provádět pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,

g) vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanitační řád a pohotovostní plán,

h) oznámit písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy do 24 hodin od provedení porážky krajské veterinární správě porážku skotu nebo prasat, pokud jsou maso nebo orgány určeny k dodání zpět chovateli; v oznámení uvede druh a počet poražených kusů a osobu, které maso nebo orgány dodal.

(2) Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře. Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se porážejí na jatkách nebo v oddělení jatek určených pro tento účel. Se souhlasem krajské veterinární správy mohou být poražena i na jatkách v prostorech určených k porážení zdravých zvířat, avšak časově odděleně.

(3) Jatečná zvířata, o nichž tak stanoví tento zákon nebo předpisy Evropské unie, nesmí být porážena pro účely výživy lidí[17m]).

(4) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,

a) podrobnosti o přípravě jatečných zvířat k dodávce na jatky, zacházení s nimi na jatkách a organizaci provozu jatek,

b) způsob porážení jatečných zvířat, přípravy jatečných zvířat, jejich těl, masa, orgánů a ostatních částí k veterinárnímu vyšetření, konkrétní nákazy, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách,

c) rozsah pomocných úkonů prováděných provozovatelem jatek.

§ 24

(1) Prostory podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, určené pro zacházení se živočišnými produkty musí odpovídat požadavkům tohoto zákona a předpisům Evropské unie[17n]), zejména musí být konstruovány, uspořádány a vybaveny tak, aby umožňovaly dodržování povinností a požadavků k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek jejich výroby, zpracování a uvádění na trh, jakož i k vyloučení kontaminace. Musí být

a) dobře udržované, čisté a chráněné před původci nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy,

b) uspořádány tak, aby jejich části, v nichž existuje nebezpečí nákazy nebo znečištění živočišných produktů určených k výživě lidí a zvířat, byly odděleny od částí, v nichž toto nebezpečí není, a aby byla oddělena pracoviště s rozdílnými technologickými postupy a klimatickými podmínkami,

c) vybaveny stroji, zařízeními a jinými předměty, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní nezávadnost živočišných produktů a podle odborných poznatků a zkušeností umožňují spolehlivě kontrolovat, zda a jak jsou dodržovány povinnosti, požadavky a hodnoty stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek zacházení s nimi.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropské unie[17o])

a) veterinární a hygienické požadavky na podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a technické podmínky jejich konstrukce, uspořádání a vybavení,

b) jakým postupem a podle jakých kritérií může krajská veterinární správa přizpůsobit bez ohrožení hygieny výroby veterinární a hygienické požadavky pro podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, s cílem

1. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením další používání tradičních metod ve všech fázích výroby, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh,
2. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných zařízení umístěných v oblastech s omezujícími zeměpisnými podmínkami,
3. přizpůsobit požadavky na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení,
4. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných zařízení s malým objemem výroby,
5. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením provádění provozních zkoušek k ověřování nových přístupů k hygienické kontrole,

c) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky s malým objemem výroby,

d) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky provozující maloobchodní činnost,

e) obsahové náležitosti žádosti o přizpůsobení veterinárních a hygienických požadavků pro některé podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty.

§ 24a

Na provozovny maloobchodu, ve kterých se připravuje maso a vyrábějí masné výrobky určené pro přímý prodej spotřebiteli v místě provádění uvedených činností, se vztahují předpisy Evropské unie upravující zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu a organizaci úředních kontrol živočišných produktů, jde-li o provozovny, v nichž se týdně

a) bourá více než 5 t masa, vyjma masa drůbežího a králičího,
b) porcuje více než 2 t masa drůbežího nebo králičího, nebo
c) vyrábí více než 7,5 t masných výrobků.

§ 25

Prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích, prodej vedlejších živočišných produktů určených ke krmení zvířat

(1) V tržnicích a na tržištích [§ 46 písm. a)], kde byl příslušnými orgány povolen prodej zvířat a živočišných produktů, lze prodávat jen zdravá zvířata a zdravotně nezávadné živočišné produkty.

(2) Provozovatel tržnice nebo tržiště uvedených v odstavci 1 je povinen

a) předložit krajské veterinární správě ke schválení tržní řád, pokud tento řád nebyl vydán formou nařízení obce. Tržní řád musí obsahovat veterinární a hygienické podmínky zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty, pravidla čištění a dezinfekce prostorů tržnice nebo tržiště včetně neškodného odstraňování vedlejších živočišných produktů a jiných odpadů a pravidla osobní hygieny osob podílejících se na zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty,
b) vést evidenci osob, které v tržnici nebo na tržišti prodávají zvířata nebo živočišné produkty, která obsahuje jméno, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o fyzickou osobu, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o podnikající fyzickou osobu, a obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu.

(3) Osoba, která provozuje prodej živých ryb na samostatném prodejním místě, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zákonem na ochranu zvířat proti týrání[6]) a nejméně 7 dnů před zahájením prodeje oznámit krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy, kdy a na kterém místě bude prodej zahájen a kdy bude ukončen. V rámci prodeje živých ryb na samostatném prodejním místě mohou být ryby na tomto místě poráženy, kuchány, porcovány a jinak upravovány, pokud jsou tyto činnosti součástí jejich prodeje.

(4) V maloobchodních prodejnách potravin s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů lze prodávat vedlejší živočišné produkty určené ke krmení zvířat v zájmovém chovu, pouze pokud

a) vznikly z živočišných produktů původně určených pro lidskou spotřebu při jejich zpracování v místě prodeje a
b) jsou při prodeji umístěny odděleně od potravin a označeny jako určené ke krmení zvířat.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích, pro prodej živých ryb na samostatném prodejním místě a pro porážku, kuchání, porcování a jiné úpravy ryb, pokud jsou tyto činnosti součástí jejich prodeje,

b) která zvířata lze prodávat v tržnicích a na tržištích,

c) veterinární, hygienické a technické požadavky na tržnice a tržiště, kde jsou prodávána zvířata a živočišné produkty, a na jejich uspořádání a vybavení.

Oddíl 3
Vnitrostátní přeprava živočišných produktů

§ 26

(1) Živočišné produkty se přepravují v souladu s předpisy Evropské unie[17p]) v dopravních prostředcích, které jsou konstruovány a vybaveny tak, aby byly dobře čistitelné a chránily přepravované produkty před znehodnocením, znečištěním a kontaminací, jakož i před členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy, a je-li to třeba se zřetelem na druh přepravovaných produktů, aby udržovaly požadované mikroklimatické podmínky až do skončení přepravy.

(2) Dopravní prostředky určené pro přepravování živočišných produktů musí být řádně větrány, pravidelně čištěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce, který jako podnikatel[10]) přepravuje živočišné produkty, je povinen

a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,

b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

c) umožnit krajské veterinární správě, aby před registrací mohla provést kontrolu dopravních prostředků, které budou používány k přepravě živočišných produktů; to platí také pro dopravní prostředky určené k přepravě živočišných produktů, které jsou nově zařazovány do provozu.

(4) V jednom přepravním prostoru lze přepravovat jen živočišné produkty, které byly shodně posouzeny z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti a použitelnosti, popřípadě požívatelnosti a u kterých nedochází ke vzájemnému nepříznivému ovlivňování.

§ 27

(1) Veterinární osvědčení je třeba k přepravě

a) živočišných produktů určených ke zvláštnímu ošetření a použití (§ 18 odst. 4 a 5),

b) vyžadují-li to tento zákon, zvláštní právní předpisy nebo předpisy Evropské unie, v případech živočišných produktů určených k obchodování nebo vývozu, popřípadě v dalších případech.

(2) Krajská veterinární správa, která vydala veterinární osvědčení, je povinna uchovávat jeho kopii po dobu 3 let.

(3) Živočišné produkty, k jejichž přepravě se vyžaduje veterinární osvědčení, podléhají veterinárnímu vyšetření v místě původu, a stanovila-li tak krajská veterinární správa, také v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány.

(4) Prováděcí právní předpis

a) upraví podrobněji veterinární požadavky na vybavení, čištění a dezinfekci ramp, na nichž se nakládají a vykládají živočišné produkty, na vybavení dopravních prostředků, jimiž se přepravují živočišné produkty, jejich čištění a dezinfekci a na způsob ukládání živočišných produktů v jejich přepravních prostorech,

b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává.

Oddíl 4
Prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby přímo konečnému spotřebiteli

Prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby

§ 27a

(1) Chovatel může v malých množstvích prodávat

a) živou drůbež a živé králíky z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli,

b) čerstvé drůbeží maso nebo čerstvé králičí maso, pocházející z drůbeže nebo králíků z vlastního hospodářství a poražených v tomto hospodářství, ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo je dodávat do místního maloobchodu; drůbeží maso nemusí být tříděno podle jakosti a hmotnosti[52]),

c) nebalená čerstvá vejce pocházející z vlastního hospodářství ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, nebo prostřednictvím prodejního automatu, a to přímo spotřebiteli, anebo je dodávat do místního maloobchodu. Chovatel, který použije vejce v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb[53]) nemusí vejce označovat stanoveným způsobem[54]). Chovatel, který chová nejvíce 50 nosnic, prodávající vejce ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, nebo prostřednictvím prodejního automatu nemusí vejce označit kódem producenta, jsou-li jméno chovatele a adresa chovu, kde byla vejce vyprodukována, uvedena v místě prodeje. Povinnost třídit nebalená čerstvá vejce podle jakosti a hmotnosti[55]), se nevztahuje na

1. prodej v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky,
2. prodej ve svém hospodářství,
3. prodej prostřednictvím prodejního automatu, nebo
4. chovatele, který použije vejce v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb,

d) včelí produkty určené k lidské spotřebě pocházející z vlastního chovu včelstev ve své domácnosti, ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo jej dodávat do místního maloobchodu. Chovatel včel, který med použije v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb[53]), nemusí med označit stanoveným způsobem[56]),

e) se souhlasem krajské veterinární správy syrové, mlékárensky neošetřené mléko a syrovou smetanu (dále jen „syrové mléko“) pocházející od zvířat z vlastního chovu ve svém hospodářství v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo jej po tepelném ošetření uvádět na trh při poskytování stravovacích služeb[53]). Chovatel zajistí, aby

   1. syrové mléko bylo získáváno v souladu s požadavky na prvovýrobu syrového mléka a mleziva, stanovenými předpisy Evropské unie, které upravují zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu[57]),
   2. celkový počet mikroorganizmů v získaném mléce při 30 °C nepřesahoval počet 100 000 v 1 ml, jde-li o kravské mléko, nebo 500 000 v 1 ml, jde-li o mléko jiného druhu, a celkový počet somatických buněk nepřesahoval 400 000 v 1 ml, jde-li o kravské mléko,
   3. syrové mléko bylo vyšetřeno na základě analýzy nebezpečí a s přihlédnutím k předchozím výsledkům a jejich trendům, zejména při podání žádosti o souhlas krajské veterinární správy k prodeji syrového mléka a při každé změně v chovu zvířat nebo ve způsobu získávání, ošetřování a zpracovávání syrového mléka, jež by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však dvakrát ročně, a to z hlediska dodržování limitů uvedených v bodě 2 a patogenních mikroorganizmů, stanovených prováděcím právním předpisem, a
   4. obsah reziduí inhibičních látek v syrovém mléce odpovídal požadavkům stanoveným předpisy Evropské unie[58]),

f) živé ryby nebo jiné živočichy pocházející z akvakultury z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli nebo uvádět čerstvé produkty rybolovu[59]) na trh při poskytování stravovacích služeb[53]).

(2) Za místní maloobchod podle odstavce 1 písm. b), c) a d) se považuje maloobchod podle předpisu Evropské unie, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva a zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin[60]) s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů, který se nachází na území České republiky a který produkty uvedené v odstavci 1 písm. b), c) a d) dodává přímo spotřebiteli.

(3) Živočišné produkty uvedené v odstavci 1 musí pocházet od zdravých zvířat a musí být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka. Živočišné produkty uvedené v odstavci 1 nesmí spotřebitel dále uvádět na trh nebo je uvádět na trh prostřednictvím zásilkového prodeje. Živočišné produkty uvedené v odstavci 1 provozovatel místního maloobchodu nesmí uvádět na trh prostřednictvím zásilkového prodeje.

(4) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, je povinen zajistit, aby byly doprovázeny obchodním dokladem podle prováděcího nařízení Komise (EU) č. 931/2011, s výjimkou případů, kdy chovatel tyto produkty prodává ve svém hospodářství nebo ve své domácnosti.

(5) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, musí zajistit, aby tyto produkty byly

a) vyráběny, skladovány a přepravovány v čistém prostředí s používáním zařízení a pracovních nástrojů a pomůcek udržovaných v čistotě a

b) chráněny před vlivy, které by mohly nepříznivě působit na jejich zdravotní nezávadnost, zejména před kontaminací.

(6) Chovatel, který prodává syrové mléko podle odstavce 1 písm. e), je povinen

a) zpracovat a dodržovat provozní a sanitační řád a na požádání jej předložit krajské veterinární správě a

b) zajistit, aby obsah celkového počtu mikroorganismů v syrovém kravském mléce prodávaném spotřebiteli nebyl vyšší, než stanoví předpisy Evropské unie, které upravují zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu[61]), pro syrové kravské mléko určené k výrobě mléčných výrobků, nebo nebyl vyšší než 1 500 000 v 1 ml, jde-li o syrové mléko jiného druhu.

(7) Jestliže chovatel zjistí při vyšetření vzorků, že byly překročeny limity uvedené v odstavci 1 písm. e) bodě 2 nebo v odstavci 6 písm. b), přijme neprodleně nápravná opatření a informuje o tom krajskou veterinární správu, která může nařídit zvýšení četnosti vyšetřování až do doby dosažení nápravy.

(8) Zjistí-li krajská veterinární správa, že chovatel postupuje při prodeji syrového mléka v rozporu s tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie, odejme chovateli souhlas k prodeji syrového mléka.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství vlastních produktů z prvovýroby, uvedených v odstavci 1, a pro zacházení s těmito produkty,

b) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1,

c) rozsah a limity vyšetřování syrového mléka ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí,

d) údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinny předkládat krajské veterinární správě, včetně termínu jejich předložení.

§ 27b

(1) Uživatel honitby může v malých množstvích těla ulovené volně žijící zvěře v kůži nebo peří

a) prodávat přímo spotřebiteli,

b) dodávat do místní maloobchodní prodejny s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů, která se nachází na území České republiky a která zásobuje přímo spotřebitele,

c) dodávat do maloobchodního zařízení, které bylo krajskou veterinární správou registrováno jako zařízení určené pro zacházení se zvěřinou a které se nachází na území kraje, v němž byla zvěř ulovena, nebo krajů sousedních, nebo

d) prodávat v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, přímo spotřebiteli, jde-li o drobnou volně žijící zvěř.

(2) Těla ulovené volně žijící zvěře uvedená v odstavci 1 nesmí spotřebitel dále uvádět na trh nebo je uvádět na trh prostřednictvím zásilkového prodeje.

(3) Uživatel honitby je povinen zajistit vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v odstavci 1 co nejdříve po ulovení, a to proškolenou osobou, která je oprávněným účastníkem lovu. Vyšetření může být provedeno také uživatelem honitby, popřípadě jeho členem, jsou-li proškolenými osobami. Představuje-li ulovená volně žijící zvěř podle výsledků vyšetření provedeného proškolenou osobou zdravotní riziko, musí být předložena uživatelem honitby úřednímu veterinárnímu lékaři k veterinárnímu vyšetření a následně uživatel honitby zajistí podle pokynů úředního veterinárního lékaře na vlastní náklad její neškodné odstranění v asanačním podniku. Pokud však tato ulovená volně žijící zvěř nepředstavuje riziko šíření nákaz, může uživatel honitby zajistit její neškodné odstranění na vlastní náklad v asanačním podniku, a to i bez jejího předložení úřednímu veterinárnímu lékaři.

(4) Uživatel honitby je povinen na požádání úředního veterinárního lékaře předložit evidenci o ulovené zvěři, jejím prodeji a vlastní spotřebě, vedenou podle zákona o myslivosti[7]).

(5) Proškolená osoba je povinna vést záznamy o druzích a počtech ulovené a vyšetřené volně žijící zvěře, o místě a době jejího ulovení, o výsledcích vyšetření a o tom, kam byla tato zvěř dodána, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři.

(6) Nepředstavuje-li ulovená volně žijící zvěř podle výsledků vyšetření provedeného proškolenou osobou zdravotní riziko, může proškolená osoba namísto prohlášení o vyšetření zvěře podle předpisů Evropské unie[100]) provést záznam do lístku o původu zvěře, který provází ulovený kus, je řádně vyplněn a je opatřen číslem plomby u spárkaté zvěře nebo pořadovým číslem u drobné zvěře. V tomto případě uvede proškolená osoba do lístku o původu zvěře text „BEZE ZMĚN“; záznam musí dále obsahovat evidenční číslo proškolené osoby, datum prohlídky a podpis proškolené osoby.

(7) Představuje-li ulovená volně žijící zvěř podle výsledků vyšetření provedeného proškolenou osobou zdravotní riziko, proškolená osoba

a) uvede do lístku o původu zvěře text „RIZIKO“; záznam musí dále obsahovat evidenční číslo proškolené osoby, datum prohlídky a podpis proškolené osoby, a

b) předá uživateli honitby bez zbytečného odkladu kopii záznamů podle odstavce 5.

(8) Jde-li o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 2 povolení pro tento druh vyšetřování; jde-li o prase divoké, přikládá uživatel honitby spolu se svalovinou vyšetřovaného kusu zvěře i ocas tohoto kusu. Nelze-li k vyšetření prasete divokého přiložit ocas daného kusu zvěře, vyšetří laboratoř daný kus prasete divokého i bez přiloženého ocasu daného kusu prasete divokého. Laboratoř je povinna vydat uživateli honitby protokol o laboratorním vyšetření zvěře, u prasete divokého s vyjádřením o přiložení ocasu vyšetřovaného kusu, a jednou ročně předkládat krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Uživatel honitby je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření zvěře po dobu nejméně 3 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Uživatel honitby může zvěř vnímavou na trichinelózu prodávat nebo dodávat přímo

spotřebiteli způsobem uvedeným v odstavci 1 až po vyhovujícím vyšetření zvěře na přítomnost svalovce (trichinel).

(9) Ulovená volně žijící zvěř, kterou uživatel honitby nebo oprávněný účastník lovu použije výlučně pro spotřebu ve své domácnosti, nemusí být vyšetřena proškolenou osobou. Jde-li však o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři uvedené v odstavci 8; jde-li o prase divoké, přikládá uživatel honitby spolu se svalovinou vyšetřovaného kusu zvěře i ocas tohoto kusu. Nelze-li k vyšetření prasete divokého přiložit ocas daného kusu zvěře, vyšetří laboratoř daný kus prasete divokého i bez přiloženého ocasu daného kusu prasete divokého. Laboratoř je povinna vydat uživateli honitby protokol o laboratorním vyšetření zvěře, u prasete divokého s vyjádřením o přiložení ocasu vyšetřovaného kusu, a jednou ročně předkládat krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Uživatel honitby je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření zvěře po dobu nejméně 3 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři.

(10) Proškolenou osobou je fyzická osoba, která absolvovala specializované školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, stanovené předpisy Evropské unie[17f]), a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Školení zajišťuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která také proškoleným osobám vydává osvědčení, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě; Ústřední veterinární správa seznam těchto osob zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy. Zjistí-li krajská veterinární správa při výkonu státního veterinárního dozoru, že proškolená osoba porušila povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie[17f]), osvědčení této proškolené osobě pozastaví, případně odejme. Před opětovným zahájením činnosti je proškolená osoba, jíž bylo osvědčení pozastaveno, povinna podrobit se zkoušce k ověření znalostí proškolené osoby. Vysoká škola uvedená ve větě druhé vydává proškoleným osobám také průkaz proškolené osoby; v případě odnětí osvědčení krajská veterinární správa těmto osobám odejme i průkaz proškolené osoby.

(11) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropské unie[17f])

a) způsob a rozsah vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, vedení záznamů proškolené osoby a údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinny předkládat krajské veterinární správě, včetně termínu jejich předložení,

b) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v odstavci 1 a pro zacházení s nimi,

c) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1,

d) obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a průkazu proškolené osoby a vedení seznamu proškolených osob,

e) vzor průkazu proškolené osoby.

HLAVA IV
VETERINÁRNÍ PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ SE ZVÍŘATY A ŽIVOČIŠNÝMI PRODUKTY S ČLENSKÝMI STÁTY, JEJICH DOVOZU A TRANZITU Z TŘETÍCH ZEMÍ A JEJICH VÝVOZU DO TĚCHTO ZEMÍ

Oddíl 1
Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

§ 28

(1) Krajská veterinární správa oznámí příslušnému orgánu členského státu určení způsobem stanoveným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 přemístění do jiného členského státu

a) zvířat podle čl. 153, 155 a 163 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429,

b) vodních živočichů nebo živočišných produktů z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů podle čl. 220 a 225 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, nebo

c) živočišných produktů podle čl. 169 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(2) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci. To však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správou schváleny a registrovány, popřípadě jen registrovány podle § 22 odst. 1 písm. a) nebo schváleny podle § 5a nebo 5b, anebo registrovány podle § 5a, 5b nebo 5d. Krajská veterinární správa registraci zruší, jestliže registrovaná osoba závažným způsobem nebo opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie.

§ 29

Úřední kontrolu obchodování se zvířaty a živočišnými produkty provádí krajská veterinární správa v souladu s čl. 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

§ 30

(1) Příjemci zvířat v místě určení jsou povinni informovat krajskou veterinární správu o příchodu zvířat z jiného členského státu, nejsou-li doprovázena veterinárním osvědčením. Příjemce zvířat oznámí krajské veterinární správě příchod těchto zvířat do místa určení nejméně 24 hodin předem písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy a uvede druh, počet, kategorii, popřípadě stáří, původ a účel chovu zvířat.

(2) Za místo určení se pro účely tohoto zákona považuje místo prvního příjmu včetně jakéhokoli prvního zacházení nebo manipulace na území České republiky.

§ 31

Vyžadují-li předpisy Evropské unie k přemístění zvířat do jiného členského státu veterinární osvědčení, je chovatel nebo osoba, která se podílí na obchodování se zvířaty, povinna požádat krajskou veterinární správu o vydání veterinárního osvědčení ve lhůtě nejméně 2 pracovních dnů přede dnem předpokládaného přemístění zvířat.

§ 31a

(1) Ustanovení § 28 až 31 se s výjimkou přemísťování podle § 4a odst. 2 nepoužijí pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu uvedených v části A přílohy I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]). Přemísťování těchto zvířat z ostatních členských států do České republiky se řídí předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]).

(2) Osoba, která přemísťuje v rámci neobchodního přesunu z ostatních členských států zvířata v zájmovém chovu uvedená v odstavci 1, která jsou mladší 12 týdnů a nejsou očkována proti vzteklině nebo jsou ve věku mezi 12 a 16 týdny, jsou očkována proti vzteklině, ale dosud nesplňují požadavky na platnost uvedené v bodě 2 písm. e) přílohy III předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), nesmí tato zvířata přemístit, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 7 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]).

(3) Ústřední veterinární správa může na žádost chovatele v souladu s čl. 32 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) povolit přemístění zvířete v zájmovém chovu uvedeného v odstavci 1, které nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 1, a stanovit podmínky tohoto přemístění.

(4) Kontrolu zvířat v zájmovém chovu uvedených v odstavci 1 podle čl. 33 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol krajská veterinární správa. Je-li kontrolou zvířat zjištěno porušení požadavku stanoveného předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), rozhodne krajská veterinární správa podle čl. 35 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]).

Oddíl 2

Dovoz a tranzit zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Dovozce nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za zásilku je povinen vstoupit se zvířaty, živočišnými produkty a ostatním veterinárním zbožím (dále jen „kontrolované zboží“) do-

váženým ze třetích zemí na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen „pohraniční veterinární stanice“) nebo jiného členského státu.

(2) Za kontrolované zboží podle odstavce 1 se považují také směsné produkty, jimiž se rozumí potraviny určené k lidské spotřebě obsahující jak zpracované produkty živočišného původu, tak i produkty rostlinného původu, včetně těch, u nichž je zpracování primárního produktu nedílnou součástí výroby konečného produktu, a seno a sláma.

(3) Pohraniční veterinární stanice je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s orgány Celní správy České republiky (dále jen „orgány celní správy“) a orgány Policie České republiky.

(4) Kontrolované zboží je na pohraniční veterinární stanici podrobeno pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární a hygienické požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen „dovozní podmínky“) a kterou provádějí úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen „orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu“). Při provádění pohraniční veterinární kontroly, včetně rozhodování o zásilkách, postupují orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu podle čl. 49 až 55 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a předpisů Evropské unie[17y]) přijatých na jeho základě.

(5) Pravidla používání společného zdravotního vstupního dokladu osobou, která předkládá kontrolované zboží ke kontrole, a orgány provádějícími pohraniční veterinární kontrolu stanoví čl. 56 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a předpisy Evropské unie přijaté na jeho základě[101]).

(6) Orgány celní správy postupují při propouštění zásilek kontrolovaného zboží do některého celního režimu podle čl. 57 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

(7) Je-li předmětem dovozu kontrolované zboží, pro něž nejsou dovozní podmínky stanoveny předpisy Evropské unie, je dovozce nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za zásilku povinen nejméně 15 dnů před příjezdem zásilky na území České republiky požádat Ústřední veterinární správu o sdělení dovozních podmínek, jež jsou uplatňovány na dovoz kontrolovaného zboží z příslušné třetí země do České republiky, a postupovat v souladu se sdělenými podmínkami.

(8) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(9) Zvláštní právní předpisy o dovozu zvířat[18a]) a o podmínkách jejich přepravy[6]) zůstávají nedotčeny.

§ 33

Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu v případě podezření z nesouladu zásilek kontrolovaného zboží ze třetích zemí s tímto zákonem, zvláštními právními předpisy nebo předpisy Evropské unie, nebo při zjištění nesouladu s těmito předpisy postupují podle čl. 65 až 72 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a předpisů Evropské unie přijatých na jeho základě.

§ 34

(1) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu povolí vstup kontrolovaného zboží dováženého z třetích zemí na území České republiky, pokud tyto zásilky splňují požadavky stanovené v čás-

ti V kapitolách 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/692 a v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/2292.

(2) Pokud dosud nebyly stanoveny požadavky podle odstavce 1 na úrovni Evropské unie, povolí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vstup kontrolovaného zboží dováženého z třetích zemí na území České republiky, pokud tyto zásilky splňují

a) dovozní podmínky uplatňované na dovoz kontrolovaného zboží z příslušné třetí země do České republiky, je-li místem určení zásilky Česká republika, nebo

b) dovozní podmínky jiného členského státu, který je místem určení zásilky.

§ 35

Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu v případě podezření z nesouladu zásilek kontrolovaného zboží ze třetích zemí s podmínkami stanovenými nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů, nebo při zjištění nesouladu s tímto nařízením postupují podle čl. 65 až 72 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

§ 37

(1) Kontrolované zboží, s výjimkou zvířat, dovážené ze třetí země a navržené k propuštění do celního režimu uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považuje za zboží navržené k propuštění do celního režimu volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud není navrženo k propuštění do celního režimu tranzitu. Kontrolované zboží podle věty první podléhá na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňuje dovozní podmínky; při této kontrole orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu postupují podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2124.

(2) Pohraniční veterinární kontrole nepodléhají směsné produkty uvedené v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/630.

(3) Směsné produkty podléhající pohraniční veterinární kontrole musí být dováženy za podmínek uvedených v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/2292 a v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/692.

§ 38

Tranzit kontrolovaného zboží z třetích zemí

Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen „tranzit“) územím České republiky se použije obdobně § 32, 33 a 35. Při kontrole tranzitu postupují orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2124.

§ 38a

(1) Ustanovení § 32 až 38 se nepoužijí na živočišné produkty, směsné produkty a získané produkty, které tvoří součást osobních zavazadel cestujících a jsou určeny pro osobní spotřebu nebo použití, podle čl. 7 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122, a na malé zásilky živočišných produktů, směsných produktů a získaných produktů, které jsou zasílány fyzickým osobám a nej-

sou určeny k uvedení na trh, podle čl. 10 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122.

(2) Kontrolu produktů a zásilek produktů uvedených v odstavci 1 podle čl. 9 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122 provádějí v rámci celní kontroly celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel a při kontrole dovážených zásilek u provozovatelů poštovních služeb a provozovatelů kurýrních služeb. Zjistí-li celní úřad při kontrole v místě vstupu, že zásilka produktů uvedených v odstavci 1 nesplňuje podmínky stanovené nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122, zabaví zásilku a vystaví doklad o jejím zabavení.

(3) Celní úřad kontroluje, zda provozovatelé všech míst vstupu na území České republiky splnili povinnosti uvedené v čl. 8 odst. 3 a čl. 10 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122.

(4) Ustanovení § 32 až 38 se nepoužijí na zvířata uvedená v příloze I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), není-li takto dováženo více než 5 zvířat v zájmovém chovu. Dovoz těchto zvířat se řídí předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]).

(5) Kontrolu zvířat uvedených v odstavci 4 podle čl. 34 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) v místě vstupu na území České republiky provádějí v rámci celní kontroly celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel. Je-li kontrolou zvířat zjištěno porušení požadavku stanoveného předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), informuje celní úřad krajskou veterinární správu. Krajská veterinární správa rozhodne o zásilce podle čl. 35 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]).

(6) Celní úřady při kontrolách podle odstavce 5 vedou záznamy o celkovém počtu provedených kontrol a o případech nesplnění podmínek zjištěných těmito kontrolami podle čl. 34 odst. 4 písm. b) a zaznamenávají údaje podle čl. 34 odst. 4 písm. c) předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]).

(7) Zvířata v zájmovém chovu uvedená v části A přílohy I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), která jsou mladší dvanácti týdnů a nejsou očkována proti vzteklině nebo jsou ve věku mezi dvanácti a šestnácti týdny, jsou očkována proti vzteklině, ale dosud nesplňují požadavky na platnost uvedené v bodě 2 písm. e) přílohy III předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), mohou být dovezena v rámci neobchodního přesunu z třetí země do České republiky, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 11 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]).

(8) Ústřední veterinární správa může na žádost chovatele v souladu s čl. 32 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) povolit dovoz zvířete v zájmovém chovu uvedeného v části A přílohy I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), které nesplňuje podmínky stanovené v čl. 10 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) a stanovit podmínky tohoto dovozu.

§ 38b

Vývoz kontrolovaného zboží a rostlinných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí je třeba veterinární osvědčení. Vývozce nebo jiná osoba odpovědná za zásilku (dále jen „vývozce“) k žádosti o jeho vydání předloží vzor veterinárního osvědčení požadovaný dovážejícím, popřípadě tranzitním státem a na vyžádání také doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu do českého jazyka. Ověřený překlad vzoru veterinárního osvědčení se nevyžaduje v případě, že je vzor požadovaného veterinárního osvědčení zveřejněn na internetových stránkách Státní veterinární správy. K vývozu zvířat označovaných podle zvláštních právních předpisů[8]) vývozce k žádosti o vydání veterinárního osvědčení dále předloží identifikační doklady těchto zvířat, jsou-li podle plemenářského zákona[8]) vydány.

(2) O vydání veterinárního osvědčení je vývozce povinen požádat ve lhůtě nejméně 2 pracovních dnů přede dnem předpokládaného odeslání kontrolovaného zboží.

(3) Pokud třetí země určení vyžaduje pro dovoz krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů na své území vystavení veterinárního osvědčení, vydá je krajská veterinární správa na základě úředního osvědčení vydaného Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským. Vývozce k žádosti o vydání veterinárního osvědčení předloží dokumenty dokládající splnění dovozních podmínek.

(4) Odmítne-li třetí země určení přijetí zásilky a dojde-li k jejímu vrácení, nese vývozce náklady spojené s tímto opatřením.

(5) Pokud třetí země určení vyžaduje veterinární osvědčení vytištěná na ceninovém papíře s ochrannými znaky, uhradí vývozce náklady spojené s jeho vytištěním. O náhradě nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Výši paušální částky nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Pokud třetí země určení vyžaduje pro dovoz nebo neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu na své území ověření pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete v zájmovém chovu, provede jej krajská veterinární správa.

(7) Pokud třetí země určení vyžaduje pro dovoz kontrolovaného zboží nebo neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu na své území ověření podpisu úředního veterinárního lékaře na veterinárním osvědčení nebo identifikačním dokladu zvířete v zájmovém chovu ústřední kompetentní autoritou, provede jej Ústřední veterinární správa.

(8) Pokud třetí země určení vyžaduje pro účely vývozu z České republiky schválení zařízení, které podle tohoto zákona ani předpisů Evropské unie schválení nepodléhá, provede jej na základě kontroly splnění podmínek stanovených třetí zemí určení krajská veterinární správa.

(9) Pro kontrolované zboží a z nákazových důvodů případně pro krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy přepravované z území České republiky do jiného členského státu za účelem následného vývozu do třetí země určení vydává krajská veterinární správa na žádost příslušného orgánu jiného členského státu nebo na žádost vývozce osvědčení o splnění zvláštních požadavků a podmínek stanovených konkrétní třetí zemí určení. Vývozce k žádosti o jeho vydání předloží vzor tohoto osvědčení, a to v ověřeném překladu do českého jazyka.

(10) Krajská veterinární správa zajistí kontrolované zboží úřední veterinární závěrou, jestliže to vyžaduje třetí země určení. Úřední veterinární závěrou se rozumí zajištění totožnosti zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech nebo obalech plombou, pečetí, známkou nebo jiným zajišťovacím prostředkem tak, aby nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich zboží vložit, aniž dojde k narušení této závěry. Porušit úřední veterinární závěru lze jen se souhlasem krajské veterinární správy.

(11) Pokud třetí země určení vyžaduje umístění zvířete do karantény, oznámí vývozce krajské veterinární správě její zahájení prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy nejpozději 24 hodin po jejím zahájení. Karanténa je ukončena po splnění podmínek karantény vydáním veterinárního osvědčení k vývozu. V ostatních případech je vývozce povinen oznámit krajské veterinární správě způsobem uvedeným ve větě první ukončení karantény nejpozději 24 hodin po jejím ukončení.

(12) V průběhu karantény podle odstavce 11

a) nesmí zvířata přijít do jakéhokoli přímého či nepřímého kontaktu se zvířaty mimo epizootologickou jednotku,

b) zajistí vývozce nebo provozovatel stájí, jiných prostorů a zařízení, určených k držení zvířat v karanténě, provedení vyšetření zvířat, odběrů vzorků k laboratornímu vyšetření, zdravotních zkoušek, ochranných očkování a jiných odborných veterinárních úkonů podle požadavků třetí země určení.

(13) Provozovatel stájí, jiných prostorů a zařízení, určených k držení zvířat v karanténě, vede průběžně deník karantény zvířat (dále jen „karanténní deník"), který obsahuje

a) údaje o

1. zahájení a ukončení umísťování zvířat v karanténě a o zahájení karantény,
2. prováděných veterinárních kontrolách a o provedení vyšetření zvířat, odběrů vzorků k laboratornímu vyšetření, zdravotních zkoušek, ochranných očkování a veterinárních léčebných, popřípadě i jiných odborných veterinárních úkonů v průběhu karantény, o jejich výsledcích a o zdravotním stavu zvířat,
3. ukončení karantény a vývozu zvířat do třetí země, případně jejich přemístění z karantény do chovu nebo na jatka,
4. čištění a dezinfekci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž byla držena zvířata v průběhu karantény,

b) soupis zvířat v karanténě podle identifikačních čísel, popřípadě způsobem podle zvláštního právního předpisu[87]),

c) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu místa trvalého pobytu, pobytu nebo bydliště osoby odpovědné za vedení karanténního deníku,

d) přílohu, již tvoří veterinární osvědčení a zdravotní potvrzení provázející zvířata umísťovaná v karanténě a kopie veterinárních osvědčení vydaných krajskou veterinární správou k vývozu zvířat do třetí země.

(14) Provozovatel stájí, jiných prostorů a zařízení, určených k držení zvířat v karanténě, je povinen údaje vedené v karanténním deníku uchovávat po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři.

(15) Tímto ustanovením není dotčen čl. 243 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

§ 38c

(1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

(2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychleji, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata musí být přepravena přímo na jatky a bez prodlení poražena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesilatelem plán cesty.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být poražena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

Není-li stanoveno jinak, nepodléhá pohraniční veterinární kontrole zboží, které je podle celního zákona vyňato z celní kontroly.

HLAVA V
VETERINÁRNÍ ASANACE

§ 39

Veterinární asanační činnosti

Veterinární asanační činnosti vykonávají v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie[9b]) zejména

a) provozovatelé asanačních podniků, spaloven vedlejších živočišných produktů, včetně spaloven kadáverů zvířat v zájmovém chovu (dále jen „krematorium pro zvířata“), a dalších zařízení nebo podniků, které podléhají schválení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009,

b) provozovatelé zařízení nebo podniků, včetně míst určených pro neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů zahrabáním (dále jen „zahraboviště“), které podléhají registraci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009,

c) provozovatelé míst určených pro neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu zahrabáním (dále jen „hřbitov pro zvířata“), která podléhají povolení podle § 39c odst. 1 zákona,

d) osoby provádějící odchyt zvířat bez pána[62]) a toulavých a opuštěných zvířat[23a]), který podléhá povolení podle § 39c odst. 1 zákona,

e) chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty.

Schvalování a registrace zařízení, povolování veterinárních asanačních činností

§ 39a

(1) Provozovatel zařízení nebo podniku, který podléhá schválení nebo registraci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, s výjimkou asanačního podniku, je povinen požádat krajskou veterinární správu o schválení nebo registraci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009. Žadatel musí být plně svéprávný a bezúhonný podle § 51 odst. 1; jde-li o právnickou osobu, musí požadavek bezúhonnosti splňovat právnická osoba i její statutární orgán nebo člen statutárního orgánu. Žadatel o provozování krematoria pro zvířata musí být plně svéprávný, bezúhonný podle § 51 odst. 1 a splňovat požadavek odborné způsobilosti podle § 42 odst. 2. Jde-li o právnickou osobu, musí uvedené předpoklady splňovat fyzická osoba ustanovená žadatelem (dále jen „odborný zástupce“) a požadavek bezúhonnosti i právnická osoba a její statutární orgán nebo člen statutárního orgánu. V žádosti o schválení nebo registraci provozovatel vedle náležitostí podle správního řádu uvede druhy činností, které hodlá provozovat, kategorii vedlejších živočišných produktů nebo získaných produktů, se kterými bude zacházet, a případně i druh produktu, který hodlá uvádět na trh. Jde-li o schválení nebo registraci osoby, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním schválení nebo registrace; identifikační číslo osoby poskytne správce základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci (dále jen „registr osob“)[39]).

(2) Krajská veterinární správa v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 registruje zařízení nebo podniky provozovatelů podle čl. 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009. V registraci musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o manipulaci s kadávery zvířat, musí být určeno místo, na kterém budou kadávery zvířat zpracovávány nebo neškodně odstraňovány. Krajská veterinární správa registraci zruší, jestliže registrovaná osoba závažným způsobem nebo opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie.

(3) Krajská veterinární správa v souladu s čl. 44 a 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 schvaluje zařízení nebo podniky provozovatelů podle čl. 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, s výjimkou asanačního podniku, a za podmínek stanovených tímto nařízením schválení pozastaví nebo odejme. Ve schválení musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o manipulaci s kadávery zvířat, musí být určeno místo, na kterém budou kadávery zvířat zpracovávány nebo neškodně odstraňovány.

(4) Provozovatel zařízení nebo podniku registrovaného podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009

a) může zahájit činnost v zařízení až po jeho registraci a
b) je povinen oznámit krajské veterinární správě ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy tyto skutečnosti nastaly, změny údajů uvedených v dokladu o registraci nebo ukončení své činnosti.

(5) Provozovatel zařízení nebo podniku schváleného podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, s výjimkou asanačního podniku, je povinen oznámit krajské veterinární správě ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy tyto skutečnosti nastaly, změny údajů uvedených v dokladu o schválení nebo ukončení své činnosti.

§ 39b

(1) Provozovatel asanačního podniku je povinen požádat Ústřední veterinární správu o schválení tohoto podniku podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009. Žadatel o provozování asanačního podniku musí být plně svéprávný, bezúhonný podle § 51 odst. 1 a splňovat požadavek odborné způsobilosti podle § 42 odst. 2. Jde-li o právnickou osobu, musí uvedené předpoklady splňovat její odborný zástupce a požadavek bezúhonnosti i právnická osoba a její statutární orgán nebo člen statutárního orgánu. V žádosti o schválení provozovatel vedle náležitostí podle správního řádu uvede návrh svozové oblasti asanačního podniku. Jde-li o schválení osoby, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí Ústřední veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním schválení; identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob[39]).

(2) Ústřední veterinární správa v souladu s čl. 44 a 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 schvaluje asanační podniky provozovatelů podle čl. 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 a za podmínek stanovených tímto nařízením schválení pozastaví nebo odejme. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro schválení asanačního podniku, si Ústřední veterinární správa vyžádá stanovisko krajské veterinární správy. Ve schválení musí být určen druh a rozsah činnosti a svozová oblast asanačního podniku.

(3) Provozovatel asanačního podniku je povinen oznámit Ústřední veterinární správě ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy tyto skutečnosti nastaly, změny údajů uvedených v dokladu o schválení nebo ukončení své činnosti. Změna svozové oblasti asanačního podniku musí být schválena Ústřední veterinární správou.

(4) Pokud provozovatel asanačního podniku závažným způsobem nebo opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie týkající se povinného sběru a svozu vedlejších živočišných produktů v určené svozové oblasti, odejme Ústřední veterinární správa svozovou oblast nebo její část tomuto asanačnímu podniku a rozhodne o určení této svozové oblasti nebo její části jinému asanačnímu podniku.

§ 39c

(1) Odchyt zvířat bez pána[62]) a toulavých a opuštěných zvířat[23a]) a provozování hřbitova pro zvířata lze vykonávat jen na základě povolení krajské veterinární správy.

(2) Krajská veterinární správa vydá povolení k odchytu zvířat bez pána[62]) a toulavých a opuštěných zvířat[23a]), pokud je žadatel plně svéprávný, bezúhonný podle odstavce 3 a splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 42 odst. 2. Jde-li o právnickou osobu, musí uvedené předpoklady splňovat její odborný zástupce a požadavek bezúhonnosti i právnická osoba a její statutární orgán nebo člen statutárního orgánu. V žádosti o povolení žadatel vedle náležitostí podle správního řádu uvede místo výkonu činnosti, včetně jeho prostorového uspořádání, technického a hygienického vybavení.

(3) Za bezúhonného se pro účely vydání povolení k odchytu zvířat bez pána[62]) a toulavých a opuštěných zvířat[23a]) považuje ten, kdo

a) je bezúhonný podle § 51 odst. 1 a

b) nebyl v posledních 5 letech potrestán za přestupek na úseku týrání zvířat, který se zapisuje do evidence přestupků vedené Ministerstvem spravedlnosti, a nebyl pravomocně odsouzen za trestný čin týrání zvířat, chovu zvířat v nevhodných podmínkách nebo zanedbání péče

o zvíře z nedbalosti, anebo ten, jehož odsouzení pro tyto trestné činy bylo zahlazeno nebo se na něj z jiných důvodů hledí, jako by nebyl odsouzen.

Ustanovení § 51 odst. 2 až 6 se použijí obdobně.

(4) Krajská veterinární správa vydá povolení k provozování hřbitova pro zvířata, pokud žadatel splňuje podmínky uvedené v § 41b, je plně svéprávný, bezúhonný podle § 51 odst. 1 a splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 42 odst. 2. Jde-li o právnickou osobu, musí uvedené předpoklady splňovat její odborný zástupce a požadavek bezúhonnosti i právnická osoba a její statutární orgán nebo člen statutárního orgánu.

(5) V povolení podle odstavce 2 nebo 4 musí být určen druh a rozsah činnosti. Jde-li o vydání povolení osobě, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním povolení; identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob[39]).

(6) Krajská veterinární správa může změnit nebo odejmout povolení podle odstavce 2 nebo 4, jestliže činnost není vykonávána v souladu s právními předpisy nebo se změnily podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

Povinnosti provozovatelů vykonávajících veterinární asanační činnosti, chovatelů a osob zacházejících se živočišnými produkty

§ 39d

Provozovatelé vykonávající veterinární asanační činnosti

(1) Zásady klasifikace vedlejších živočišných produktů a získaných produktů, veterinární a hygienická pravidla pro jejich shromažďování, sběr, přepravu, označování, skladování, neškodné odstraňování, použití a další zpracovávání nebo ošetřování podle jednotlivých kategorií, stejně jako pro jejich uvádění na trh, pro obchodování s nimi a pro jejich dovoz, tranzit a vývoz, stanoví předpisy Evropské unie[9b]).

(2) Provozovatel, který vykonává veterinární asanační činnost na základě schválení nebo registrace podle § 39a nebo 39b, nebo jemuž byl výkon veterinární asanační činnosti povolen podle § 39c zákona, je povinen

a) vykonávat ji tak, aby nedocházelo k ohrožení zdraví lidí nebo zvířat nebo k ohrožení nebo poškození životního prostředí,

b) zabezpečit ve všech fázích zacházení s vedlejšími živočišnými produkty nebo získanými produkty, aby nedocházelo k šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,

c) se zřetelem na druh činnosti dodržovat veterinární a hygienické požadavky, jakož i technologické postupy podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie[9b]), a uvádět na trh bezpečné a zdravotně nezávadné produkty.

(3) Obaly, nádoby nebo vozidla, určená ke shromažďování, sběru a přepravě vedlejších živočišných produktů nebo získaných produktů, se označují v souladu se systémem barevného kódování uvedeným v příloze VIII kapitole II bodu 1 písm. c) nařízení Komise (EU) č. 142/2011.

§ 40

Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty

(1) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty jsou povinni zajistit neškodné odstranění vedlejších živočišných produktů, které vzniknou v souvislosti s jejich činností nebo v jejich zařízení; to platí přiměřeně také pro provozovatele letišť, přístavů a jiných míst vstupu do České republiky, jde-li o dovážené živočišné produkty, popřípadě jiné veterinární zboží, zabavené v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122 a určené k neškodnému odstranění, nebo o kuchyňské odpady z dopravních prostředků v mezinárodní přepravě. Není-li stanoveno jinak, jsou povinni

a) hlásit neprodleně výskyt vedlejších živočišných produktů osobě, která provádí jejich sběr a přepravu,

b) shromažďovat, třídit, označovat, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat vedlejší živočišné produkty do doby přepravy ke zpracování, k ošetření nebo k neškodnému odstranění na místech, s nimiž vyslovila souhlas krajská veterinární správa, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat nebo k poškození životního prostředí,

c) uchovávat obchodní a jiné doklady, týkající se vedlejších živočišných produktů předaných k přepravě, po dobu nejméně 2 let, a jde-li o kadávery zvířat individuálně označovaných podle zvláštních právních předpisů[9d]), zabezpečit, aby tyto kadávery byly předávány k přepravě včetně identifikačních prostředků,

d) předávat vedlejší živočišné produkty osobě, která provádí jejich sběr a přepravu, poskytovat jí k tomu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při přibližování větších kadáverů na místa přístupná dopravním prostředkům a při jejich nakládání, a platit jí za přepravu a neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů sjednanou cenu.

(2) Ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) nemá chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty,

a) pokud se s osobou vykonávající sběr a přepravu vedlejších živočišných produktů dohodla na pravidelném svozu vedlejších živočišných produktů, nebo

b) je-li zároveň provozovatelem schválené spalovny vedlejších živočišných produktů v místě jejich původu; v takovém případě musí být vedlejší živočišné produkty neškodně odstraněny spálením do 48 hodin od jejich vzniku, pokud není zajištěno jejich chlazení nebo mrazení. Do doby neškodného odstranění spálením musí být vedlejší živočišné produkty uskladněny za podmínek neohrožujících zdraví lidí a zvířat a nepoškozujících životní prostředí.

(3) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty, u nichž se obvykle vyskytují vedlejší živočišné produkty nebo získané produkty, jsou dále povinni

a) zřizovat nepropustné, dobře čistitelné, dezinfikovatelné a uzavíratelné boxy, nádoby nebo obaly (dále jen „kafilerní boxy“) pro krátkodobé ukládání vedlejších živočišných produktů, čistit a dezinfikovat je po každém vyprázdnění; v případě delšího uskladnění vedlejších živočišných produktů nebo získaných produktů musí být v závislosti na okolní teplotě zajištěno jejich chlazení, mrazení nebo jiná forma uskladnění bránící rozkladným procesům, a tím i znehodnocení vedlejších živočišných produktů nebo získaných produktů, ohrožení zdraví lidí a zvířat nebo poškození životního prostředí,

b) vhodně umísťovat kafilerní boxy jak z hlediska jejich oddělení od ostatních provozních prostorů, tak i z hlediska nakládání a přepravy vedlejších živočišných produktů nebo získaných produktů,

c) odevzdávat vedlejší živočišné produkty nebo získané produkty pouze provozovatelům zařízení nebo podniků schválených nebo registrovaných pro zacházení s vedlejšími živočišnými produkty nebo získanými produkty příslušné kategorie podle § 39a nebo § 39b; to neplatí pro vedlejší živočišné produkty a získané produkty, které lze neškodně odstranit jako odpad v souladu se zákonem o odpadech, nebo které lze v souladu s předpisy Evropské unie[9b]) bez předchozího zpracování aplikovat na půdu nebo předávat konečnému spotřebiteli ke krmení nebo hnojení.

(4) Ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezu vedlejších živočišných produktů, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) v případě, že není znám chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty uvedená v odstavci 1. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění vedlejšího živočišného produktu obec, v jejímž katastrálním území je místo nálezu.

(5) Osoba zacházející se živočišnými produkty může za podmínek stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie[9b]) zpracovávat ve vlastním zařízení vedlejší živočišné produkty, které vznikly v souvislosti s její činností.

§ 40a

Neškodné odstraňování kadáverů zvířat chovatelem

(1) Nerozhodla-li Státní veterinární správa z nákazových důvodů jinak, může chovatel v souladu s čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 sám na vlastním pozemku neškodně odstranit zahrabáním kadáver zvířete v zájmovém chovu nebo koňovitého.

(2) Neškodné odstranění zahrabáním na vlastním pozemku chovatele podle odstavce 1 je zakázáno, jde-li o kadáver zvířete

a) uhynulého nebo usmrceného z důvodu výskytu nebezpečné nákazy nebo podezřelého z této nákazy,

b) náležejícího mezi přežvýkavce nebo prasatovité, nebo

c) náležejícího mezi druhy zvířat vyžadující zvláštní péči podle zvláštního právního předpisu[6]) z třídy savců.

(3) Neškodným odstraněním se v případě kadáveru zvířete v zájmovém chovu rozumí zahrabání na místě vhodném z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, přičemž vrstva zkypřené zeminy do úrovně terénu nad kadáverem zvířete v zájmovém chovu musí být nejméně 80 cm, u kadáverů do 3 kg pak nejméně 40 cm.

(4) Kadáver koňovitého může chovatel neškodně odstranit zahrabáním sám na vlastním pozemku jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.

(5) Exhumace zahrabaných kadáverů koňovitých je před uplynutím tlecí doby 10 let možná pouze v odůvodněných případech a se souhlasem krajské veterinární správy.

§ 41

Provozovatelé asanačního podniku

Provozovatel asanačního podniku je povinen

a) zajistit nepřetržitý příjem hlášení o výskytu vedlejších živočišných produktů a, pokud není domluven jejich pravidelný sběr a přeprava, svážet je do 24 hodin poté, kdy byl o jejich výskytu uvědoměn, v případech veřejného zájmu neprodleně,

b) svážet a zpracovávat veškeré vedlejší živočišné produkty z určené svozové oblasti vždy, pokud tyto produkty nebyly v souladu s tímto zákonem a předpisy Evropské unie[9b]) neškodně odstraněny nebo zpracovány jinak, a požadovat za to úhradu ve výši ceny sjednané podle zvláštního právního předpisu[24]),

c) postupovat při tlumení nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich následků v souladu s nařízenými opatřeními k tlumení nákaz, poskytovat chovateli součinnost k plnění nařízených opatření k tlumení nákaz a požadovat za tuto součinnost od chovatele úhradu ve výši ceny sjednané podle zvláštního právního předpisu[24]),

d) vypracovat provozní řád a předložit jej před zahájením činnosti krajské veterinární správě ke schválení,

e) dodržovat veterinární a hygienické požadavky na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie[9b]), jakož i postupy založené na analýze nebezpečí a kritických kontrolních bodech (HACCP),

f) provádět vlastní kontroly dodržování veterinárních a hygienických požadavků na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie[9b]), vést záznamy o výsledcích těchto kontrol, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a předkládat je na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři,

g) vytvořit podmínky včetně bezplatného poskytnutí vhodného prostoru k provádění patologicko-anatomických pitev kadáverů (dále jen „veterinární prosektorská činnost“) a k odběru vzorků krajskou veterinární správou; poskytnout bezplatně osobám, které provádějí veterinární prosektorskou činnost nebo odběr úředních vzorků, kancelář a šatnu včetně hygienických prostor s tekoucí pitnou, studenou a teplou vodou,

h) podle pokynů krajské veterinární správy předložit kadávery zvířat nebo jejich části, u kterých je třeba provést odběr úředních vzorků, dříve, než dojde k vlastnímu neškodnému odstraňování nebo dalšímu zpracovávání těchto kadáverů nebo jejich částí,

i) jde-li o kadávery zvířat individuálně označených podle zvláštního právního předpisu[9d]), nesnímat, popřípadě neodstraňovat identifikační prostředky dříve, než dojde k vlastnímu neškodnému odstraňování nebo dalšímu zpracovávání těchto kadáverů,

j) neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu, pokud při své činnosti zjistí

   1. zvýšený svoz uhynulých zvířat od chovatele ve srovnání s předchozími svozy,
   2. výskyt vyhublých, zanedbaných, zraněných nebo jinak poškozených uhynulých zvířat, nebo
   3. výskyt kadáverů velkých zvířat řádu šelmy (Carnivora) nebo jiných živočichů chráněných podle mezinárodních úmluv nebo podle zákona o obchodování s ohroženými druhy, kterým chybí části těla.

§ 41a

Provozovatelé asanačního podniku nebo spalovny vedlejších živočišných produktů

(1) Vedlejší živočišné produkty převzaté asanačním podnikem nebo spalovnou vedlejších živočišných produktů k neškodnému odstranění nebo zpracování nesmí již opustit prostory tohoto zařízení bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o

a) jejich přemístění do jiného asanačního podniku nebo zpracovatelského zařízení příslušné kategorie vedlejších živočišných produktů, nebo

b) přemístění kadáveru nebo jeho části provozovateli, který zachází s loveckými trofejemi nebo jinými preparáty nebo je vyrábí; v tomto případě se nesmí jednat o kadáver s podezřením na výskyt nebezpečné nákazy.

(2) Vedlejší živočišné produkty musí být v asanačním podniku nebo spalovně vedlejších živočišných produktů zpracovány, neškodně odstraněny nebo jinak ošetřeny co nejdříve od jejich příjmu, nejpozději však do 48 hodin, pokud není zajištěno jejich chlazení nebo mrazení. Do doby neškodného odstranění, zpracování nebo jiného ošetření musí být vedlejší živočišné produkty uskladněny za podmínek neohrožujících zdraví lidí a zvířat a nepoškozujících životní prostředí.

(3) Lhůta podle odstavce 2 věty první může být se souhlasem krajské veterinární správy prodloužena v odůvodněných případech, zejména pokud kapacita asanačního podniku nebo spalovny vedlejších živočišných produktů neumožňuje zpracovat zvýšené množství vedlejších živočišných produktů spojené s tlumením nákaz nebo hromadnými úhyny, ani zajistit jejich chlazení nebo mrazení.

§ 41b

Provozovatelé zahrabovišť, hřbitovů pro zvířata a krematorií pro zvířata

(1) Zahraboviště, hřbitov pro zvířata nebo krematorium pro zvířata se zřizují po vyjádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy na místě,

a) které je dostatečně vzdáleno od míst, na nichž jsou chována hospodářská zvířata,

b) kde touto činností nebude narušováno životní prostředí.

To neplatí pro zřízení místa určeného krajskou veterinární správou k neškodnému odstranění vedlejších živočišných produktů v rámci opatření k tlumení nákaz.

(2) Neškodné odstranění kadáveru zvířete v zájmovém chovu zahrabáním na hřbitově pro zvířata je zakázáno, jde-li o kadáver zvířete

a) uhynulého nebo usmrceného z důvodu výskytu nebezpečné nákazy nebo podezřelého z této nákazy,

b) náležejícího mezi přežvýkavce nebo prasatovité, nebo

c) náležejícího mezi druhy zvířat vyžadující zvláštní péči podle zvláštního právního předpisu[6]) z třídy savců.

(3) Exhumace zahrabaných kadáverů zvířat v zájmovém chovu na hřbitově pro zvířata je před uplynutím tlecí doby 5 let možná pouze v odůvodněných případech a se souhlasem krajské veterinární správy.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnější veterinární a hygienické požadavky na hřbitov pro zvířata a na neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu zahrabáním na hřbitově pro zvířata.

§ 42

Osoby provádějící odchyt zvířat bez pána a toulavých a opuštěných zvířat, provozovatelé útulků pro zvířata

(1) Osoba, jíž byl povolen odchyt zvířat bez pána[62]) a toulavých a opuštěných zvířat[23a]) a jejich umísťování do karantény nebo izolace, provádí

a) v rámci opatření k tlumení nákaz odchyt zvířat bez pána[62]) a toulavých a opuštěných zvířat[23a]), vnímavých na nebezpečnou nákazu,

b) na žádost obce, v případě hlavního města Prahy na žádost městské části hlavního města Prahy, Policie České republiky nebo obecní policie a v součinnosti s nimi odchyt toulavých a opuštěných zvířat[23a]), a jejich umístění v karanténě nebo izolaci, je-li jejich odchyt v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu.

(2) Odchyt zvířat bez pána[62]) a toulavých a opuštěných zvířat[23a]), popřípadě i jiných zvířat podle odstavce 1, jakož i sběr, přepravu a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, včetně jejich neškodného odstraňování v asanačním podniku, krematoriu pro zvířata nebo na hřbitově pro zvířata, může provádět fyzická osoba, která absolvovala specializovanou odbornou průpravu se zaměřením na tuto činnost organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Pečovat o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata mohou pouze osoby, které mají uvedené osvědčení. Povinnost absolvovat specializovanou odbornou průpravu a získat osvědčení o způsobilosti podle vět první a druhé se nevztahuje na veterinárního lékaře. Vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny vydává osobám, které absolvovaly specializovanou odbornou průpravu podle věty první, osvědčení, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

a) vydá chovateli, který je povinen držet toto zvíře podle pokynů krajské veterinární správy po nezbytně nutnou dobu v izolaci,

b) utratí, rozhodne-li tak krajská veterinární správa z nákazových nebo diagnostických důvodů, vyžaduje-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu; náklady na utracení[6]) zvířete hradí stát.

(4) Náklady na odchyt zvířete a dočasnou péči o ně je chovatel odchyceného zvířete povinen nahradit osobě, která tyto náklady vynaložila.

(5) Není-li znám chovatel, jemuž by mělo být odchycené zvíře vráceno podle odstavce 3 písm. a), anebo nelze-li je vrátit chovateli z jiného důvodu, osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře umístí v útulku pro zvířata.

Chovatel je povinen uhradit náklady vynaložené na péči o odchycené zvíře v útulku pro zvířata.

(6) Provozovatel útulku pro zvířata je povinen požádat krajskou veterinární správu o registraci útulku nejméně 14 dnů před zahájením činnosti. Registrace podle věty první se považuje za registraci podle čl. 84 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

(7) Krajská veterinární správa neprovede registraci, jestliže žadatel nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem a prováděcími právními předpisy vydanými k provozování útulku pro zvířata nebo není bezúhonný. Za bezúhonného se pro účely vydání registrace k provozování útulku pro zvířata považuje ten, kdo

a) je bezúhonný podle § 51 odst. 1 a

b) nebyl v posledních 5 letech potrestán za přestupek na úseku týrání zvířat, který se zapisuje do evidence přestupků vedené Ministerstvem spravedlnosti, a nebyl pravomocně odsouzen za trestný čin týrání zvířat, chovu zvířat v nevhodných podmínkách nebo zanedbání péče o zvíře z nedbalosti, anebo ten, jehož odsouzení pro tyto trestné činy bylo zahlazeno nebo se na něj z jiných důvodů hledí, jako by nebyl odsouzen.

Ustanovení § 51 odst. 2 až 6 se použijí obdobně.

(8) Provozovatel útulku pro zvířata je povinen oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v dokladu o registraci do 7 dnů ode dne nastalé změny.

(9) Krajská veterinární správa zruší registraci na žádost provozovatele útulku pro zvířata. O zrušení registrace krajská veterinární správa žadatele informuje. Zjistí-li krajská veterinární správa závažné nebo opětovné porušení povinnosti provozovatele útulku, registraci zruší.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné průpravy uvedené v odstavci 2, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou průpravu absolvovaly.

(11) Prováděcí právní předpis stanoví podmínky pro provozování útulku pro zvířata, požadavky na jeho uspořádání, minimální velikost prostor pro zvířata, podmínky péče o zvířata v útulku pro zvířata a obsahové náležitosti provozního řádu útulku pro zvířata.

Krmiva, vedlejší živočišné produkty a získané produkty určené ke krmení zvířat

§ 42a

(1) Krmiva, vedlejší živočišné produkty a získané produkty určené ke krmení zvířat musí

a) být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nákaz a nemocí přenosných na zvířata nebo člověka,

b) vyhovovat mikrobiologickým kritériím a nesmí obsahovat kontaminující látky v množstvích, která podle vědeckého hodnocení představují nebezpečí pro zdraví zvířat a lidí[4a]).

(2) Krmiva živočišného původu, vedlejší živočišné produkty a získané produkty určené ke krmení zvířat musí dále odpovídat požadavkům na jejich výrobu, zpracování, skladování, přepravu a uvádění na trh, stanoveným předpisy Evropské unie[4a]),[9b]).

(3) Krmiva, vedlejší živočišné produkty a získané produkty určené ke krmení zvířat, u nichž vznikly důvodné pochybnosti o dodržení povinností nebo požadavků k zajištění jejich zdravotní nezávadnosti, nebo jež byly z tohoto důvodu vráceny ze všech fází uvádění na trh, mohou být používány nebo dále zpracovávány jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

§ 42b

(1) Veterinární osvědčení je třeba k přepravě krmiv, vedlejších živočišných produktů nebo získaných produktů určených ke krmení zvířat, jež jsou určeny k dekontaminaci podle nařízení Komise (EU) č. 2015/786[102]), nebo k odstranění nežádoucí mikrobiální kontaminace.

(2) O vydání veterinárního osvědčení k přemístění produktů uvedených v odstavci 1 je provozovatel povinen požádat ve lhůtě nejméně 12 hodin před jejich nakládáním.

(3) Veterinární osvědčení je vystaveno úředním veterinárním lékařem na základě prohlídky produktů uvedených v odstavci 1 provedené před jejich naložením. Krajská veterinární správa, která vydala veterinární osvědčení, je povinna uchovávat jeho kopii po dobu 3 let.

(4) Produkty uvedené v odstavci 1, k jejichž přepravě se vyžaduje veterinární osvědčení, podléhají veterinárnímu vyšetření v místě původu, a stanovila-li tak krajská veterinární správa, také v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány.

(5) Není-li stanoveno jinak, činí doba platnosti veterinárního osvědčení 72 hodin od jeho vystavení.

HLAVA VI
STÁTNÍ SPRÁVA VE VĚCECH VETERINÁRNÍ PÉČE

§ 43

Orgány státní správy ve věcech veterinární péče

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají

a) ministerstvo,
b) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra,
c) obce,
d) orgány veterinární správy.

§ 44

(1) Ministerstvo

a) stanoví hlavní směry rozvoje a úkoly veterinární péče a kontroluje jejich plnění,
b) řídí výkon státní správy ve věcech veterinární péče a rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Ústřední veterinární správy, může vyhlásit některou územní oblast za region ovlivněný zvláštními zeměpisnými omezeními,
c) schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů a zveřejňuje je na svých internetových stránkách,
d) na základě nákazové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární podmínky a veterinární, popřípadě zdravotní záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které programy ozdravování zvířat, úkony související s kontrolou dědičnosti zdraví, úkony související s kontrolou pohody zvířat, povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich tlumení, se provádějí v příslušném kalendářním roce, a to včetně podmínek a lhůt k jejich provedení, a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nákazami, jichž se

tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,

e) koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nákaz a jejich tlumením,

f) může v souvislosti s prováděním mimořádných veterinárních opatření nebo v souvislosti s provedením porážky nebo utracení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění pro potřeby Státní veterinární správy požádat Správu státních hmotných rezerv o poskytnutí státní hmotné rezervy formou bezúplatného použití,

g) může měnit nebo ukončit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Ústřední veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů,

h) rozhoduje o náhradě nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami,

i) vypracovává a aktualizuje Národní akční plán pro volně žijící prasata za účelem zabránění šíření afrického moru prasat v Unii podle čl. 56 prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/594; tento plán a roční výsledky jeho provádění předává Komisi a ostatním členským státům.

(2) Povinné preventivní a diagnostické úkony pro příslušný kalendářní rok a podmínky a lhůty k jejich provedení uvedené v odstavci 1 písm. d) stanoví ministerstvo formou opatření obecné povahy na období 1 kalendářního roku; opatření obecné povahy se vydává bez řízení o návrhu opatření obecné povahy.

(3) Opatření obecné povahy nabývá účinnosti dnem jeho vyvěšení na úřední desce ministerstva a vyvěšuje se po celý kalendářní rok. Ministerstvo opatření obecné povahy zašle též Ústřední veterinární správě a krajským veterinárním správám, které jsou povinny jej bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách po celý kalendářní rok.

(4) Opatření obecné povahy v den následující po dni nabytí jeho účinnosti opatří ministerstvo záznamem o jeho účinnosti.

(5) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy určuje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoří se zveřejňuje na internetových stránkách ministerstva.

(6) Ministr zemědělství zřizuje v dohodě s ústředními orgány státní správy, jimž přísluší některé úkoly související s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nákaz a jejich tlumením, Ústřední nákazovou komisi jako svůj trvalý poradní orgán.

§ 45

(1) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti

a) organizuje provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených jinými orgány, popřípadě činí v dohodě s těmito orgány vlastní mimořádná veterinární opatření,

b) provádí ve spolupráci se Státní veterinární správou povinné preventivní, diagnostické a léčebné úkony k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a k jejich tlumení, jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví a dědičnosti zdraví,

c) vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu[24a]) nebo v objektech jím založených státních podniků nebo zřízených příspěvkových organizací a Ministerstvo vnitra

v objektech Ministerstva vnitra nebo v objektech jím zřízených organizačních složek státu nebo jím zřízených příspěvkových organizací anebo v objektech útvarů Policie České republiky,

d) poskytuje Státní veterinární správě informace důležité z hlediska předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(2) Veterinární lékaři Ministerstva obrany nebo ozbrojených sil České republiky, kteří byli pověřeni touto činností,

a) vystavují a vyplňují pasy psů používaných k plnění úkolů Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky, pokud jde o psy přemísťované mezi členskými státy k neobchodním účelům, a odebírají jim vzorky k provedení sérologického testu prokazujícího titr protilátek proti vzteklině,

b) provádějí kontroly psů používaných k plnění úkolů Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky při vstupu těchto psů ze třetích zemí v místech vstupu podle čl. 10 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]) určených Ministerstvem obrany,

c) vydávají zdravotní potvrzení pro zvířata chovaná v objektech důležitých pro obranu státu nebo v objektech Ministerstvem obrany založených státních podniků nebo zřízených příspěvkových organizací,

d) vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost u zvířat chovaných v objektech důležitých pro obranu státu nebo v objektech Ministerstvem obrany založených státních podniků nebo zřízených příspěvkových organizací, případně u zvířat ozbrojených bezpečnostních sborů[88]).

(3) Veterinární lékaři Ministerstva vnitra, popřípadě jím zřízených organizačních složek státu nebo útvarů Policie České republiky, kteří byli pověřeni touto činností, vystavují a vyplňují pasy psů používaných k plnění úkolů Ministerstva vnitra, pokud jde o psy přemísťované mezi členskými státy k neobchodním účelům, a odebírají jim vzorky k provedení sérologického testu prokazujícího titr protilátek proti vzteklině.

(4) Veterinární lékaři Ministerstva vnitra, popřípadě jím zřízených organizačních složek státu nebo útvarů Policie České republiky, vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost u zvířat chovaných v objektech Ministerstva vnitra nebo v objektech jím zřízených organizačních složek státu nebo jím zřízených příspěvkových organizací anebo v objektech útvarů Policie České republiky.

§ 46

Obec

a) schvaluje místa, na nichž lze konat trhy určené k prodeji zvířat a živočišných produktů (tržnice a tržiště) a po určení veterinárních podmínek místa, na nichž lze konat svody zvířat, a povoluje konání těchto trhů a svodů. Na území hlavního města Prahy schvalují tato místa a povolují konání těchto trhů a svodů městské části hlavního města Prahy,

b) sama nebo ve spolupráci s jinou obcí nebo jinou osobou může zřídit a provozovat útulek pro zvířata odchycená podle § 42 odst. 1,

c) hradí náklady spojené s odchytem a izolací odchyceného zvířete podle § 42, není-li jeho chovatel znám,

d) podílí se na svém území, které zasahuje do ochranného pásma, pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, na zabezpečování mimořádných veterinárních opatření nařízených Státní veterinární správou, a to způsobem a v rozsahu stanovenými těmito opatřeními; na území hlavního města Prahy se na zabezpečování uvedených opatření podílejí městské části hlavního města Prahy. Pro náhradu nákladů a ztrát vzniklých obci a v případě hlavního města Prahy městské části v souvislosti se zabezpečováním mimořádných veterinárních opatření platí obdobně § 67 odst. 2, § 68 odst. 1 a § 70 odst. 1 a 2.

§ 47

Orgány veterinární správy

(1) Státní veterinární správa je orgánem veterinární správy a správním úřadem s celostátní působností podřízeným ministerstvu.

(2) Státní veterinární správa je organizační složkou státu a účetní jednotkou. Jejím sídlem je Praha.

(3) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále jen „Ústav“) je orgánem veterinární správy pro oblast veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, organizační složkou státu a účetní jednotkou.

(4) Státní veterinární správa je tvořena Ústřední veterinární správou, krajskými veterinárními správami, které vykonávají svou působnost ve věcech veterinární péče na území, které je shodné s územím krajů podle jiného zákona[7a]), a Městskou veterinární správou v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy.

(5) V čele Státní veterinární správy je ústřední ředitel, který řídí Ústřední veterinární správu. V čele krajské veterinární správy a Městské veterinární správy v Praze je ředitel.

(6) Ústřední ředitel jmenuje a odvolává se souhlasem ministra zemědělství ředitele státních veterinárních ústavů.

(7) Svou působnost vykonává Státní veterinární správa Ústřední veterinární správou a krajskými veterinárními správami. Jako orgán prvého stupně rozhoduje ve správním řízení krajská veterinární správa podle své územní působnosti, o odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy rozhoduje Ústřední veterinární správa, s výjimkou § 48 odst. 1 písm. g), h), m) a r), ve kterých rozhoduje jako orgán prvého stupně Ústřední veterinární správa.

§ 48

Ústřední veterinární správa

(1) Ústřední veterinární správa

a) zpracovává koncepce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, víceleté plány kontrol s cílem pravidelně ověřovat dodržování právních předpisů, které se týkají zdraví a pohody zvířat a zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv, plány sledování některých látek a jejich reziduí a zabezpečuje realizaci těchto koncepcí a plánů,

b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i, v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou, návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich tlumení, které

nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) větě druhé. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost krizového centra tlumení nákaz[25b]),

c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány podle čl. 43 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a v souladu s čl. 45 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 organizuje simulační cvičení týkající se pohotovostních plánů, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich tlumení, rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření a dozírá na jejich plnění,

d) navrhuje Komisi, aby byl jednotce podle čl. 4 bodu 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, České republice nebo její části schválen status území prostého nákazy, a může tento status v případech a za podmínek stanovených nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689 pozastavit nebo prozatímně prohlásit; vede a na internetových stránkách Státní veterinární správy zveřejňuje seznamy hospodářství prostých nákazy a jednotek nebo oblastí, kterým Komise schválila status území prostého nákazy; informuje Komisi o skutečnostech uvedených v čl. 41 a 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429,

e) řídí krajské veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,

f) řídí státní veterinární ústavy a Ústav a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu určení národních referenčních laboratoří a určuje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,

g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí úřední kontroly a audity a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty nebo získané produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, vedlejšími živočišnými produkty nebo získanými produkty, mají-li tyto výjimky celostátní povahu nebo se týkají území více krajů,

h) vydává závazné posudky a vyjádření podle § 56 v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí, dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení dosud nepoužívaných krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění na trh, určuje případy, ve kterých je třeba provést hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nákaz,

i) provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,

j) určuje pohraniční veterinární stanici podle čl. 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a za podmínek uvedených v čl. 62 a 63 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 určení pohraniční veterinární stanice ruší nebo pozastavuje, na požádání dovozců kontrolovaného zboží, pro něž nejsou dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) předpisy Evropské unie, sděluje dovozní podmínky uplatňované na dovoz kontrolovaného zboží z příslušné třetí země do České republiky a určuje, která očkování brání dovozu zvířat a jejich produktů, může v souvislosti s úkoly týkajícími se pohraniční veterinární kontroly požadovat od celních orgánů informace nezbytné z hlediska řízení a mezinárodní spolupráce na úseku této kontroly,

k) vede, aktualizuje a zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě jen schválených nebo registrovaných, povolených, určených, popřípadě evidovaných

1. chovatelů, kteří chovají 3 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, zařízení, skupin zařízení, dopravců nebo provozovatelů, které krajská veterinární správa registruje podle § 5a, 5b nebo 5d, nebo schvaluje podle § 5a nebo 5b,
2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů na trh a na obchodování s nimi,
3. osob, které jako podnikatelé[10]) přepravují živočišné produkty a podléhají registraci,
4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet kontrolované zboží do České republiky,
5. podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet živočišné produkty do České republiky,
6. zařízení, podniků nebo osob zacházejících s vedlejšími živočišnými produkty a získanými produkty,
7. svobodných pásem a celních skladů pod státním veterinárním dozorem,
8. veterinárních laboratoří a referenčních laboratoří,
9. dalších osob, podniků, závodů, středisek a jiných zařízení a prostředků, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen schválení nebo registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie;

seznamy podle bodů 1 až 9 předává Komisi a ostatním členským státům, vyžadují-li to předpisy Evropské unie,

l) zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy v souladu s právními akty Evropské unie vzory veterinárních osvědčení a vzory veterinárních osvědčení k vývozu vyjednané Ústřední veterinární správou s kompetentní autoritou dovážejícího státu, jakož i seznamy referenčních laboratoří Evropské unie, národních referenčních laboratoří členských států a laboratoří členských států oprávněných k výkonu určité laboratorní činnosti, pokud to právní akty Evropské unie vyžadují,

m) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru, schvaluje asanační podniky a určuje jejich svozové oblasti, pozastavuje nebo odnímá schválení asanačního podniku, schvaluje změny a odnímá určení jejich svozové oblasti,

n) shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy[25c]), spolupracuje se správci jiných informačních systémů sloužících k výkonu veřejné správy v České republice a zabezpečuje funkční integraci informačního systému v oblasti veterinární péče do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,

o) organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace, organizuje odborné kurzy a další vzdělávání zaměstnanců Státní veterinární správy,

p) spolupracuje

1. s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,

2. s orgány Evropské unie, kterým podává jimi požadované nebo předpisy Evropské unie stanovené informace, zprávy, stanoviska a doklady z oboru své působnosti, a s členskými státy, kterým poskytuje potřebnou součinnost, zejména informace stanovené předpisy Evropské unie,
3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,

q) plní úkoly vyplývající pro ni z předpisů Evropské unie[2]), včetně výkonu dozoru nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů, vydává povolení k přijetí vedlejších živočišných produktů náležejících mezi materiály 1. nebo 2. kategorie a získaných produktů pocházejících z těchto materiálů, které jsou odesílány z jiných členských států do České republiky jako státu určení,

r) určí na žádost orgánu vykonávajícího státní dozor podle zákona o České obchodní inspekci[25g]) nebo zákona o Celní správě České republiky, který státní veterinární ústav provádí laboratorní vyšetření k identifikaci živočišného druhu podle předpisu Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže[25i]),

s) přiděluje výrobcům pasů řady čísel v souladu s čl. 21 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]),

t) vydává na žádost osvědčení o uznání uplatněné certifikované metodiky z oblasti veterinární péče vypracované v rámci výzkumného projektu nebo záměru,

u) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy[1b]).

(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče.

§ 48a

(1) Ústřední veterinární správa informuje veřejnost na základě výsledků státního veterinárního dozoru o zjištěných živočišných produktech nebo krmivech, které nejsou zdravotně nezávadné, nebo živočišných produktech nevhodných k lidské spotřebě v souladu s čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

(2) Ústřední veterinární správa je oprávněna informovat veřejnost na základě výsledků státního veterinárního dozoru o

a) zjištěných živočišných produktech označených nebo nabízených klamavým způsobem, nebo

b) potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které mohou ohrozit zdraví lidí nebo zvířat.

(3) Ústřední veterinární správa je oprávněna informovat veřejnost o

a) nebezpečí šíření nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které mohou ohrozit zdraví lidí nebo zvířat, nebo

b) nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které mohou ohrozit zdraví lidí nebo zvířat, či zdravotně závadných živočišných produktů nebo krmiv ze zahraničí.

(4) Informace veřejnosti zveřejněné podle odstavců 1 až 3 mohou obsahovat totožnost kontrolované osoby, povahu případného rizika, přijatá opatření a další informace nezbytné k ochraně zdraví lidí

a zvířat. Na tyto případy se nevztahuje povinnost mlčenlivosti uložená podle zvláštních právních předpisů[51]).

(5) Informace nezbytné k ochraně zdraví lidí a zvířat zveřejněné podle odstavců 1 až 3 mohou být veřejnosti poskytnuty také prostřednictvím letáků nebo plakátů umístěných na dobře viditelných místech, popřípadě i v elektronické podobě. Vlastník, nájemce, pachtýř nebo provozovatel tohoto místa je povinen zveřejnění informace podle věty první umožnit.

§ 49

Krajská veterinární správa

(1) Krajská veterinární správa

a) vypracovává a aktualizuje v souladu s celostátními pohotovostními plány krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění, organizuje činnost krajského krizového centra tlumení nákaz[25b]),

b) organizuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a k jejich tlumení, za podmínek stanovených nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689 uděluje, pozastavuje, obnovuje, odnímá a opětovně uděluje status hospodářství prostého nebezpečných nákaz, uznává a odnímá status hospodářství se zanedbatelným nebo kontrolovaným rizikem klasické klusavky za podmínek stanovených předpisem Evropské unie[34]) a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí,

c) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření v obvodu kraje nebo jeho části, dozírá na jejich plnění a rozhoduje o individuálních výjimkách z nařízených mimořádných veterinárních opatření,

d) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určeným fyzickým a právnickým osobám, a dozírá na jejich plnění,

e) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat podezření z výskytu nebezpečné nákazy Ústřední veterinární správě a po jejich potvrzení výskyt této nákazy příslušnému krajskému úřadu, obci, na území hlavního města Prahy městským částem hlavního města Prahy, orgánu Policie České republiky a místně příslušnému orgánu Komory, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví,

f) z nákazových důvodů může nařídit chovateli, aby předvedl zvíře k veterinárnímu vyšetření, ochrannému očkování nebo k provedení jiného odborného veterinárního úkonu, a určuje podmínky a dobu trvání karantény a izolace,

g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí plánované úřední kontroly, kontroly v případě podezření z nedodržování povinností a požadavků a audity, a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, ověřuje soulad se specifikacemi podle předpisů Evropské unie o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality, a o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin, pokud jde o produkty a potraviny živočišného původu, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty nebo získané produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živo-

čišnými produkty, vedlejšími živočišnými produkty nebo získanými produkty, pokud povolování těchto výjimek nepřísluší Ústřední veterinární správě,

h) schvaluje a registruje, popřípadě jen schvaluje nebo registruje v obvodu své působnosti

1. zařízení, skupiny zařízení, dopravce nebo provozovatele, které registruje podle § 5a, 5b nebo 5d, nebo schvaluje podle § 5a nebo 5b,
2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů na trh a na obchodování s nimi,
3. osoby, které jako podnikatelé[10]) přepravují živočišné produkty a podléhají registraci,
4. zařízení, podniky nebo osoby zacházející s vedlejšími živočišnými produkty a získanými produkty, s výjimkou asanačních podniků,
5. soukromé veterinární lékaře pro určité zařízení nebo činnost, pokud jejich schválení vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie,
6. svobodná pásma a celní sklady pod státním veterinárním dozorem,
7. útulky pro zvířata,
8. zařízení, pokud jejich schválení vyžaduje třetí země určení pro účely vývozu z České republiky,
9. další osoby, podniky, závody, střediska a jiná zařízení a prostředky, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen schválení nebo registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie nebo nejsou-li plněny podmínky stanovené třetí zemí určení;

odnímá nebo pozastavuje schválení a registraci nebo jen schválení, popřípadě jen ruší registraci, jsou-li splněny podmínky pro takové opatření stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie,

i) vydává závazné posudky a vyjádření podle § 56 pro řízení o povolení záměru podle stavebního zákona a pro vydání kolaudačního rozhodnutí a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty,

j) uplatňuje stanoviska k zásadám územního rozvoje, územním plánům a regulačním plánům z hlediska veterinární péče,

k) určuje veterinární podmínky pro konání svodů zvířat a veterinární podmínky k provádění pokusů na zvířatech, registruje cirkusy, vydává rejstříky cirkusových zvířat a rejstříky míst konání představení cirkusů, potvrzuje pasy pro cirkusová zvířata, provádí kontroly dodržování povinností a požadavků spojených s přemísťováním cirkusových zvířat mezi členskými státy a ověřuje, zda jsou splněny podmínky pro přemístění cirkusu z České republiky do jiného členského státu,

l) tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí na trh a používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost. U krmiv, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví lidí nebo zvířat nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem a která proto mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, stanovuje v případě potřeby tuto lhůtu nebo jiné veterinární podmínky a opatření, a kontroluje jejich dodržování,

m) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,

n) provádí prohlídku jatečných zvířat a masa, jakož i veterinární vyšetření ostatních živočišných produktů a posuzuje jejich použitelnost (požívatelnost), vydává provozovatelům drůbežích nebo králičích jatek povolení k tomu, aby zaměstnanci těchto provozovatelů asistovali úřednímu veterinárnímu lékaři při provádění úkolů souvisejících s úředními kontrolami, a provozovatelům jatek jiných druhů zvířat povolení k tomu, aby zaměstnanci těchto provozovatelů prováděli odběr vzorků nebo testování související s úředními kontrolami, a rozhoduje o výši náhrady nákladů spojených s výkonem této prohlídky, prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů[10]) uvedených v § 22, schvaluje pohotovostní plány provozovatelů jatek, provozní a sanitační řády uvedené v § 22 odst. 1 písm. b) bodě 2, dává a odnímá souhlas k prodeji malých množství syrového mléka chovatelem v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli,

o) provádí veterinární kontrolu zvířat a živočišných produktů, které jsou předmětem obchodování, a pokud je součástí krajské veterinární správy pohraniční veterinární stanice, také pohraniční veterinární kontrolu kontrolovaného zboží dováženého z třetích zemí; v souvislosti s prováděním pohraniční veterinární kontroly může požadovat od celních orgánů informace nezbytné pro řádný výkon této kontroly,

p) přijímá odpovídající opatření, nejsou-li

   1. splněny veterinární podmínky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro obchodování se zvířaty, živočišnými produkty, vedlejšími živočišnými produkty nebo získanými produkty, anebo pro dovoz kontrolovaného zboží,
   2. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro zařízení pro svody kopytníků nebo zařízení pro svody drůbeže podle čl. 94 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, nebo
   3. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené předpisem Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže[25i]), jedná-li se o surové kočičí a psí kůže,

q) vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru, vykonává veterinární prosektorskou činnost v asanačních podnicích,

r) registruje absolventy středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventy pomaturitního studia veterinárního oboru, kteří jsou oprávněni vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem, (dále jen „soukromý veterinární technik“),

s) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení

   1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
   2. k odchytu zvířat bez pána[62]) a toulavých a opuštěných zvířat[23a]) nebo k provozování hřbitova pro zvířata,
   3. k porážení zvěře ve farmovém chovu v hospodářství, k usmrcení velké farmové zvěře v hospodářství použitím střelné zbraně, k domácí porážce velké farmové zvěře použitím střelné zbraně nebo k usmrcení skotu, s výjimkou bizonů, v hospodářství použitím střelné zbraně,

t) provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství[25l]) v souladu s předpisem Evropské unie upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný

administrativní a kontrolní systém[25m]), provádí kontroly a vydává osvědčení podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,

u) ukládá pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie,

v) plní úkoly vyplývající pro ni z předpisů Evropské unie[2]), včetně výkonu dozoru nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů,

x) ověřuje pro vývoz nebo neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu do třetích zemí pas nebo jiný identifikační doklad zvířete v zájmovém chovu,

y) osvědčuje splnění zvláštních požadavků a podmínek stanovených konkrétní třetí zemí určení pro vydání veterinárního osvědčení pro vývoz kompetentní autoritou jiného členského státu,

z) zajišťuje totožnost kontrolovaného zboží úřední veterinární závěrou,

aa) povoluje výjimku z požadavku na označování vajec

1. kódem producenta v chovu, kde byla vejce vyprodukována, v souladu s přílohou VII částí VI bodem III bodem 2a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, jestliže se označování vajec provádí v první balírně nebo třídírně, do níž jsou vejce dodána,
2. podle čl. 10 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2465, jestliže jsou vejce dodávána do potravinářského podniku přímo z chovu, kde byla vejce vyprodukována,

bb) úředně uznává a odnímá uznání hospodářství uplatňujícího řízené podmínky ustájení a postupuje podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1375,

cc) provádí úřední kontrolu krmiv za účelem ověření jejich zdravotní nezávadnosti a přijímá odpovídající opatření, nejsou-li vzorky krmiv zdravotně nezávadné,

dd) kontroluje řádné vedení systému náležité péče podle jiného právního předpisu[104]) v rozsahu své působnosti,

ee) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy[1b]).

(2) Ředitel krajské veterinární správy zřizuje nákazovou komisi, která je jeho poradním orgánem.

(3) Součástí krajské veterinární správy je pohotovostní středisko pro mimořádné situace, které v souladu s celostátními pohotovostními plány zasahuje v ohniscích nákaz a v případech jiných mimořádných situací.

§ 49a

Správní pomoc a spolupráce

(1) Státní veterinární správa při plnění úkolů v systému správní pomoci a spolupráce postupuje podle předpisu Evropské unie o úředních kontrolách[72]).

(2) Ústřední veterinární správa je styčným místem v systému správní pomoci a spolupráce v oblasti péče o zdraví zvířat a jeho ochrany a plní úkoly tohoto místa stanovené předpisem Evropské unie o úředních kontrolách[73]).

(3) Při úředních kontrolách prováděných orgány veterinární správy v rámci pomoci na vyžádání v souladu s předpisem Evropské unie o úředních kontrolách[74]) mohou být za podmínek tímto předpisem stanovených přítomni pracovníci dožadujících orgánů jiných členských států.

§ 49b

(1) Státní veterinární správa je příslušným orgánem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo podle předpisů Evropské unie přijatých na jeho základě, s výjimkou případů, kdy příslušnými orgány jsou orgány státní správy ve věcech veterinární péče uvedené v § 43 odst. a) až c), a s výjimkou oblasti označování a registrace zvířat.

(2) Státní veterinární správa plní povinnosti a vykonává pravomoci stanovené členským státům podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo podle předpisů Evropské unie přijatých na jeho základě, s výjimkou působnosti, kterou vykonávají orgány státní správy ve věcech veterinární péče uvedené v § 43 odst. a) až c), a s výjimkou oblasti označování a registrace zvířat.

Povolení k výkonu některých odborných veterinárních činností

§ 50

(1) Ústřední veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, je plně svéprávná, bezúhonná podle § 51 odst. 1, k výkonu příslušné činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek, které odpovídají druhu a rozsahu příslušné činnosti.

(2) Krajská veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, je plně svéprávná, bezúhonná podle § 51 odst. 1, k výkonu této činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek odpovídajících druhu a rozsahu této činnosti.

(3) Jde-li o právnickou osobu, musí předpoklady uvedené v odstavcích 1 a 2 splňovat její odborný zástupce a požadavek bezúhonnosti i právnická osoba a její statutární orgán nebo člen statutárního orgánu. Jde-li o osobu, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním povolení podle odstavců 1 a 2; identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob[39]).

(4) V žádosti o povolení žadatel vedle náležitostí podle správního řádu uvede místo výkonu činnosti, včetně jeho prostorového uspořádání, technického a hygienického vybavení. V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti a odborný zástupce.

(5) Ústřední veterinární správa nebo krajská veterinární správa může změnit nebo odejmout jí vydané povolení, jestliže činnost není vykonávána v souladu s právními předpisy nebo se změnily podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

(6) Laboratorní, popřípadě jinou veterinární diagnostickou činnost za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, podle ustanovení odstavce 2 je oprávněn vykonávat veterinární lékař, soukromý veterinární technik, osoba odborně způsobilá podle ustanovení § 59a odst. 1 písm. b), písm. c) bodu 2 nebo

písm. d) až f) nebo osoba, která absolvovala specializovanou odbornou průpravu se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

(7) Specializovanou odbornou průpravu se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) organizuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou průpravu, osvědčení o způsobilosti k vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné průpravy se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou průpravu absolvovaly.

§ 51

(1) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s odbornou veterinární činností, anebo ten, jehož odsouzení pro tento trestný čin bylo zahlazeno nebo se na něj z jiných důvodů hledí, jako by nebyl odsouzen. Ustanovení § 39c odst. 3 a § 42 odst. 7 tím nejsou dotčena.

(2) Bezúhonnost se prokazuje výpisem z rejstříku trestů a dále dokladem obdobným výpisu z rejstříku trestů vydaným státem,

a) jehož je fyzická osoba státním příslušníkem, nejde-li o státního příslušníka České republiky,

b) ve kterém se fyzická osoba v posledních 3 letech zdržovala nepřetržitě déle než 6 měsíců, nebo

c) ve kterém má nebo v posledních 3 letech měla právnická osoba sídlo, provozovala svoji činnost anebo měla svůj majetek.

(3) Za účelem prokázání bezúhonnosti si příslušný orgán vyžádá výpis z rejstříku trestů podle zákona o rejstříku trestů a evidenci přestupků.

(4) Za účelem prokázání bezúhonnosti doloží fyzická osoba doklad obdobný výpisu z rejstříku trestů vydaný státem, ve kterém se v posledních 3 letech zdržovala nepřetržitě déle než 6 měsíců; fyzická osoba, která není státním příslušníkem České republiky, doloží i doklad obdobný výpisu z rejstříku trestů vydaný státem, jehož je státním příslušníkem. Místo dokladu podle věty první může fyzická osoba za účelem prokázání bezúhonnosti doložit výpis z rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů těchto států.

(5) Za účelem prokázání bezúhonnosti doloží právnická osoba doklad obdobný výpisu z rejstříku trestů vydaný státem, ve kterém má nebo v posledních 3 letech měla sídlo, provozovala svoji činnost anebo měla svůj majetek.

(6) Výpisy dokládající splnění podmínky bezúhonnosti nesmí být starší než 3 měsíce. Nevydává-li stát takové výpisy, doloží se bezúhonnost čestným prohlášením.

§ 51a

Národní referenční laboratoře

(1) Ministerstvo určuje národní referenční laboratoře podle čl. 100 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti. Ministerstvo určí státní veterinární ústav, popřípadě jiné zařízení jako národní referenční laboratoř, jestliže je tento ústav nebo zařízení oprávněn k provádění příslušného druhu vyšetření a splňuje podmínky stanovené v čl. 100 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625. Určení národní referenční laboratoře může ministerstvo odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo odpadl důvod pro její určení.

(2) Národní referenční laboratoř plní povinnosti a úkoly stanovené v čl. 101 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

(3) Národní referenční laboratoř vypracuje za každý kalendářní rok zprávu o své činnosti a předloží ji ministerstvu a Ústřední veterinární správě jednou ročně, vždy v termínu do 31. března za období předcházejícího kalendářního roku. Zpráva o činnosti národní referenční laboratoře se skládá z odborné a ekonomické části.

§ 51b

Referenční laboratoře

(1) Ústřední veterinární správa určuje referenční laboratoře v oblasti veterinární péče, a to pro činnosti, pro které ministerstvo neurčuje národní referenční laboratoře podle čl. 100 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625. Ústřední veterinární správa určí státní veterinární ústav, popřípadě jiné zařízení oprávněné k provádění určitého druhu vyšetření, jako referenční laboratoř, jestliže má pro tuto činnost odpovídající prostorové, materiální, technické a personální vybavení a uplatňuje ve své činnosti aktuální poznatky a metody a je zapojen do informačního systému Státní veterinární správy. Určení referenční laboratoře může Ústřední veterinární správa odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo odpadl důvod pro její určení.

(2) Referenční laboratoře v oboru své působnosti zejména

a) koordinují používaní diagnostických metod a standardů, optimalizují a aktualizují tyto metody a standardy v závislosti na vývoji vědy a techniky,

b) zpracovávají používané nebo nově zaváděné postupy do formy standardních operačních postupů, zajišťují jejich akreditaci a kontrolují jejich používání při provádění laboratorních vyšetření pro potřeby státního veterinárního dozoru,

c) poskytují laboratořím podle § 50 odst. 1 a 2 zákona odbornou a technickou pomoc a odborné informace, kontrolují jejich odbornou úroveň a pomáhají jim při zajišťování standardů a diagnostických činidel,

d) pravidelně organizují srovnávací testy pro jednotlivá vyšetření a diagnostické metody a zúčastňují se mezinárodních srovnávacích testů organizovaných příslušnými referenčními laboratořemi Evropské unie, popřípadě dalšími institucemi,

e) potvrzují pozitivní výsledky vyšetření prováděných v laboratořích podle § 50 odst. 1 a 2 zákona a poskytují jim odbornou pomoc při identifikaci příslušné nákazy; v případě sporných výsledků vydávají pro potřeby státního veterinárního dozoru tzv. referenční výsledek,

f) identifikují a uchovávají izoláty původců příslušné nákazy, pocházejících z potvrzených případů této nákazy,

g) spolupracují s příslušnými referenčními laboratořemi Evropské unie, včetně spolupráce při školení odborných pracovníků,

h) zpracovávají a předávají laboratořím podle § 50 odst. 1 a 2 zákona odborné informace získané od příslušných referenčních laboratoří Evropské unie, popřípadě i z jiných zdrojů,

i) poskytují orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor odbornou pomoc.

(3) Referenční laboratoř vypracuje za každý kalendářní rok zprávu o své činnosti a předloží ji Ústřední veterinární správě jednou ročně, vždy v termínu do 31. března za období předcházejícího kalendářního roku. Zpráva referenční laboratoře se skládá z odborné a ekonomické části.

Státní veterinární dozor

§ 52

(1) Orgány veterinární správy vykonávají státní veterinární dozor v souladu s tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[89]), nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a předpisy Evropské unie přijatými na jeho základě. Při jeho výkonu

a) dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti, požadavky a podmínky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[89]) nebo předpisy Evropské unie anebo na jejich základě a v jimi stanovených mezích, a zjišťují nedostatky, jejich příčiny a osoby za ně odpovědné,

b) projednávají a podle potřeby ukládají závaznými pokyny, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny a kontrolují jejich plnění,

c) postupují podle čl. 137 odst. 2 a 3 a čl. 138 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625,

d) sledují nákazovou situaci v prostředí volně žijících živočichů.

(2) Specifickými formami státního veterinárního dozoru jsou veterinární kontrola zdraví a dědičnosti zdraví, kontrola označování a evidence zvířat, veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv, prohlídka jatečných zvířat a masa a pohraniční veterinární kontrola.

(3) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného

a) státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování osvědčení o akreditaci podle zákona o technických požadavcích na výrobky[17k]) a které Ústřední veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní a diagnostické činnosti; tyto subjekty se považují za úřední laboratoře určené podle čl. 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625,

b) laboratoří jiného orgánu státního dozoru, která provádí laboratorní vyšetření vzorků při úředních kontrolách, nebo

c) referenční laboratoří Evropské unie nebo laboratoří jiného členského státu schválenou pro provádění laboratorních vyšetření vzorků při úředních kontrolách.

(4) Při laboratorním vyšetření vzorků se postupuje podle norem a metod stanovených na základě čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

(5) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.

§ 53

(1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany nebo ozbrojených sil České republiky a veterinární lékaři Ministerstva vnitra, popřípadě jím zřízených organizačních složek státu nebo útvarů Policie České republiky, pověření výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen „veterinární inspektor"), jsou oprávněni při jeho výkonu,

a) na místě znehodnotit živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty, získané produkty[90]) nebo krmiva, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídit jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby,

b) pozastavit, omezit nebo zakázat výrobu, zpracování nebo uvádění na trh živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů nebo krmiv, jestliže nejsou dodržovány podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[26]) nebo předpisy Evropské unie[47])[,91]) na živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty, získané produkty nebo krmiva a na zacházení s nimi,

c) na dobu nezbytně nutnou pozastavit výrobu, zpracování nebo uvádění na trh živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů nebo krmiv při podezření, že nejsou zdravotně nezávadné,

d) na dobu nezbytně nutnou zajistit živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty, získané produkty nebo krmiva úřední veterinární závěrou, jestliže nejsou dodrženy podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[26]) nebo předpisy Evropské unie[47])[,91]) na živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty, získané produkty nebo krmiva a na zacházení s nimi, nebo při podezření, že živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty, získané produkty nebo krmiva nejsou zdravotně nezávadné; úřední veterinární závěrou se rozumí zajištění živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů nebo krmiv v dopravních prostředcích, kontejnerech nebo obalech plombou, pečetí, známkou nebo jiným zajišťovacím prostředkem tak, aby nebylo možno živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty, získané produkty nebo krmiva vyjmout nebo do nich vložit, aniž dojde k narušení této závěry; porušit úřední veterinární závěru lze jen se souhlasem krajské veterinární správy,

e) zakázat užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů nebo krmiv na trh při důvodném podezření na uvádění na trh živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů nebo krmiv jiných než zdravotně nezávadných nebo z nákazových důvodů anebo při důvodném podezření na uvádění na trh vedlejších živočišných produktů nebo získaných produktů v rozporu s tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie[91]), jestliže kontrolovaná osoba neumožní veterinárnímu inspektorovi vstupovat na pozemky, do staveb nebo do jiných prostor v souladu s jeho oprávněním podle kontrolního řádu,

f) zjednat si přístup do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor včetně otevření uzavřených prostor při důvodném podezření na uvádění na trh živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů nebo krmiv jiných než zdravotně nezávadných nebo z nákazových důvodů anebo při důvodném podezření na uvádění na trh vedlejších živočišných produktů nebo získaných produktů v rozporu s tím-

to zákonem nebo předpisy Evropské unie[91]); každý, v jehož objektu se takové prostory kontrolované osoby nalézají, je povinen strpět kontrolu v těchto prostorách.

(2) Krajská veterinární správa ukončí

a) opatření uložené podle odstavce 1 písm. b), pokud byl závadný stav odstraněn,

b) opatření uložené podle odstavce 1 písm. c), pokud kontrolovaná osoba prokáže, že živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty, získané produkty nebo krmiva jsou zdravotně nezávadné,

c) opatření uložené podle odstavce 1 písm. d), pokud byl závadný stav odstraněn, nebo pokud kontrolovaná osoba prokáže, že živočišné produkty, vedlejší živočišné produkty, získané produkty nebo krmiva jsou zdravotně nezávadné.

(3) Veterinární inspektoři jsou povinni

a) prokazovat pověření ke kontrole podle kontrolního řádu[43]) služebním průkazem,

b) pořizovat záznam o opatřeních podle odstavce 1 písm. a) až d).

(4) Veterinární inspektor je oprávněn zahájit kontrolu prodeje na dálku kontrolním nákupem předcházejícím předložení pověření ke kontrole nebo doručení oznámení o zahájení kontroly. Při kontrole prodeje na dálku je veterinární inspektor oprávněn postupovat podle čl. 36 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a podle § 53b.

(5) Využije-li kontrolovaná osoba práva na druhé odborné stanovisko podle předpisu Evropské unie o úředních kontrolách[75]), postupuje veterinární inspektor při odběru kontrolního vzorku podle čl. 35 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625. V případě kontroly prodeje na dálku se vzorek pro druhé odborné stanovisko neposkytuje. Tím není dotčeno právo kontrolované osoby požádat o dokumentární přezkum podle čl. 35 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

(6) Pro úřední veterinární asistenty platí obdobně odstavec 3 a práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem[44]).

(7) Za odebrané vzorky se neposkytne náhrada s výjimkou vzorků odebraných při

a) prodeji potravin živočišného původu podle zvláštních právních předpisů[28]), za které se kontrolované osobě poskytne náhrada[27]), pokud o ni požádá ve lhůtě do 6 měsíců ode dne, kdy byla seznámena se skutečností, že potravina splňuje požadavky stanovené zvláštními právními předpisy[28]), nebo

b) kontrolním nákupu podle § 53c, neumožňuje-li povaha předmětu kontrolního nákupu jeho vrácení kontrolované osobě; za odebrané vzorky se kontrolované osobě poskytne náhrada[27]), pokud o ni požádá ve lhůtě do 6 měsíců ode dne, kdy byla seznámena se skutečností, že předmět kontrolního nákupu splňuje požadavky stanovené zvláštními právními předpisy.

Náhrada se kontrolované osobě poskytne do 30 dnů ode dne, kdy o ni požádala.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární hlediska pro stanovení četnosti úředních kontrol a auditů, pokud jejich četnost není upravena předpisy Evropské unie,

b) způsob sledování nákazové situace v prostředí volně žijících zvířat,

c) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora a úředního veterinárního asistenta,

d) postup při odběru vzorků, není-li stanoven nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

(9) Provádí-li Komise svými odborníky, popřípadě i odborníky z jiných členských států, kteří jsou zapsáni v seznamu vedeném Komisí pro tyto účely, ve spolupráci s orgány veterinární správy kontroly dodržování a jednotného uplatňování povinností a požadavků, stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, anebo předpisy Evropské unie, na místě v České republice, poskytují jim orgány veterinární správy podporu, kterou tito odborníci potřebují ke splnění svého úkolu.

(10) Pro provádění kontrol uvedených v odstavci 9 platí ustanovení odstavce 3 písm. a) a práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem[45]) obdobně. Zejména musí být uvedeným odborníkům umožněn stejný přístup do míst, zařízení a dopravních prostředků, jaký mají veterinární inspektoři. Informace získané uvedenými odborníky v průběhu kontrol a závěry z nich nesmí být za žádných okolností použity pro osobní účely ani sdělovány osobám, které nepatří do příslušných útvarů Komise nebo členských států.

(11) Ústřední ředitel může zřídit inspekční skupinu, která je složena nejen z veterinárních inspektorů krajské veterinární správy, v jejímž územním obvodu je kontrola prováděna, ale také z veterinárních inspektorů jiných krajských veterinárních správ. Pro veterinární inspektory jiných krajských veterinárních správ, kteří jsou členy inspekční skupiny, platí práva a povinnosti kontrolujících stanovená tímto zákonem a kontrolním řádem i v územním obvodu krajské veterinární správy, v jejímž územním obvodu je kontrola prováděna. V řízení o přestupku zjištěném při kontrole provedené inspekční skupinou rozhoduje jako orgán prvého stupně krajská veterinární správa, v jejímž územním obvodu byla kontrola provedena.

§ 53a

Státní dozor nad klasifikací těl jatečných zvířat

(1) Státní dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem o potravinách vykonává veterinární inspektor.

(2) Státní dozor nad prováděním klasifikace jatečně upravených těl jatečných zvířat podle zákona o potravinách může vykonávat i osoba, která není veterinárním inspektorem (dále jen „inspektor“).

(3) Pro inspektory platí obdobně práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem[46]) a v § 53 odst. 3 písm. a). Prováděcí právní předpis stanoví vzor služebního průkazu inspektora.

(4) Inspektor může na základě písemného pověření ústředního ředitele vykonávat státní dozor nad prováděním klasifikace jatečně upravených těl jatečných zvířat i mimo územní působnost krajské veterinární správy, jejímž je inspektorem. V řízení o přestupku zjištěném při kontrole, při níž inspektor postupoval podle věty první, rozhoduje jako orgán prvého stupně krajská veterinární správa, v jejímž územním obvodu byla kontrola provedena.

§ 53b

(1) Veterinární inspektor je oprávněn využívat zastírání skutečné totožnosti, je-li to nezbytné k provedení kontrolního nákupu.

(2) Provozovatel poštovní služby nebo jiné doručovací služby je povinen předat veterinárnímu inspektorovi zásilku, kterou veterinární inspektor objednal s využitím zastírání skutečné totožnosti

podle odstavce 1. Veterinární inspektor je povinen se tomuto provozovateli prokázat služebním průkazem a listinou, která prokazuje, že veterinární inspektor zásilku objednal.

§ 53c

Kontrolní nákup

(1) Provádí-li veterinární inspektor kontrolní nákup, nedojde jednáním kontrolované nebo povinné osoby a veterinárního inspektora při kontrolním nákupu k uzavření smlouvy.

(2) Veterinární inspektor oznámí kontrolované nebo povinné osobě, že provedený nákup byl kontrolní, a to bezprostředně po ukončení nákupu nebo, není-li to s ohledem na formu prodeje možné, do 14 dnů od převzetí plnění nebo nejpozději do okamžiku splnění účelu kontroly.

(3) Pokud to povaha předmětu kontrolního nákupu umožňuje, veterinární inspektor jej vrátí kontrolované osobě bezprostředně po oznámení podle odstavce 2. Náklady spojené s vrácením předmětu kontrolního nákupu nese Státní veterinární správa. Bylo-li předmětem kontrolního nákupu živé zvíře, které kontrolovaná osoba odmítla bezprostředně po oznámení podle odstavce 2 převzít, nese náklady spojené s vrácením živého zvířete kontrolovaná osoba.

(4) Kontrolovaná osoba je povinna vrátit Státní veterinární správě zaplacenou cenu, a to bez zbytečného odkladu, umožňuje-li to forma prodeje, nebo nejpozději do 14 dnů ode dne, kdy vrácený předmět kontrolního nákupu převzala nebo měla možnost jej převzít.

(5) Je-li předmětem kontrolního nákupu živé zvíře, zůstává kontrolovaná osoba nadále chovatelem tohoto zvířete.

(6) Občanský zákoník se pro účely tohoto ustanovení nepoužije, s výjimkou právní úpravy odpovědnosti za škodu a bezdůvodného obohacení.

§ 53d

Státní veterinární dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem na ochranu zvířat proti týrání

(1) Státní veterinární dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem na ochranu zvířat proti týrání[6]) vykonává veterinární inspektor.

(2) Státní veterinární dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem na ochranu zvířat proti týrání[6]) může vykonávat i osoba s vysokoškolským vzděláním získaným studiem v magisterském studijním programu v oblasti ochrany zvířat a pohody zvířat navazujícím na bakalářský studijní program v oblasti ochrany zvířat a pohody zvířat (dále jen „inspektor ochrany zvířat proti týrání“). K výkonu státního veterinárního dozoru podle věty první je odborně způsobilý inspektor ochrany zvířat proti týrání, který získal specializační vzdělání podle odstavce 4. Státní veterinární dozor podle věty první může vykonávat i inspektor ochrany zvířat proti týrání, který specializační vzdělání podle odstavce 4 nezískal, nejdéle však po dobu 3 let ode dne, kdy tento státní veterinární dozor začal vykonávat. Pokud specializační vzdělání v této době nezíská, není k výkonu státního veterinárního dozoru podle věty první nadále odborně způsobilý.

(3) Pro inspektora ochrany zvířat proti týrání platí obdobně práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem a v § 53 odst. 3 písm. a); ustanovení § 25 odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání[6]) není dotčeno. Prováděcí právní předpis stanoví vzor služebního průkazu inspektora ochrany zvířat proti týrání.

(4) Státní veterinární správa organizuje ve spolupráci s vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny specializační studium pro inspektory ochrany zvířat proti týrání.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví formy, obsah a organizaci specializačního studia pro inspektory ochrany zvířat proti týrání, způsob a organizaci ověřování znalostí a vydávání osvědčení.

§ 53e

Pořizování záznamů

Veterinární inspektor je v souvislosti s výkonem kontroly, včetně provádění úkonů předcházejících kontrole, oprávněn pořizovat zvukové, obrazové a zvukově-obrazové záznamy bez vědomí kontrolovaných osob nebo povinných osob, pokud nelze účelu kontroly dosáhnout jinak. Právo fyzických osob na ochranu jejich soukromého a osobního života tím není dotčeno.

Mimořádná veterinární opatření

§ 54

(1) Mimořádná veterinární opatření jsou

a) nařízení veterinárního vyšetření, očkování zvířat nebo zajištění odběru vzorků,

b) vymezení ohniska nákazy, ochranných pásem, pásem dozoru a zamořené oblasti, výstražné označení, popřípadě i střežení ohniska nákazy, vybudování zábran k omezení nebo zabránění volnému pohybu volně žijících živočichů, soupis hospodářství se zvířaty vnímavých druhů v pásmech,

c) nařízení izolace nebo karantény, popřípadě porážky nebo utracení zvířat, nařízení lovu nebo odchytu volně žijících živočichů nebo sběru kadáverů volně žijících živočichů,

d) omezení nebo zákaz chovu, přemísťování, prodeje, obchodování, volného pohybu, porážení a plemenitby zvířat a provádění pokusů na zvířatech,

e) omezení nebo zákaz pastvy, používání krmiva, steliva nebo zdroje vody,

f) omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, veřejných vystoupení zvířat, lovu nebo odchytu volně žijících živočichů nebo lovu ryb,

g) omezení nebo zákaz prodeje nebo dodávání zvířat a živočišných produktů podle § 27a nebo těl ulovené volně žijící zvěře podle § 27b,

h) pozastavení nakládání se živočišnými produkty, vedlejšími živočišnými produkty, získanými produkty, krmivy nebo stelivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů, krmiv nebo steliv,

i) omezení nebo zákaz výroby, zpracovávání, přepravy nebo uvádění na trh zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů, krmiv nebo steliv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu, zpracovávání a přepravu anebo nařízení jejich zničení nebo neškodného odstranění,

j) stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,

k) omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží,

l) nařízení očisty a dezinfekce, omezení nebo zákaz používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz nebo zdrojem kontaminace živočišných produktů, krmiv, steliv nebo vody,

m) nařízení zvláštního ošetření hnoje, kejdy, močůvky a odpadních vod,

n) stanovení zvláštních podmínek pro ukládání, sběr, přepravu, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, popřípadě nařízení sběru, přepravy, neškodného odstranění a dalšího zpracování vedlejších živočišných produktů asanačnímu podniku i mimo svozovou oblast,

o) nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, deratizace a dezinsekce,

p) omezení nebo zákaz volného pohybu a styku osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,

r) nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nákaz zvířat s přírodní ohniskovostí,

s) omezení nebo zákaz sklizně, nařízení změny agrotechnických postupů,

t) nařízení informování osob v pásmech podle písmene b) o nařízených opatřeních.

(2) Příslušný orgán nařídí mimořádná veterinární opatření

a) při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření (opatření k tlumení nákaz), s výjimkou postupu podle § 17 věty první,

b) při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření),

c) hrozí-li nebezpečí zavlečení nebo rozšíření původců nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka či zdravotně závadných živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, získaných produktů nebo krmiv ze zahraničí, (opatření k veterinární ochraně státního území).

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být nařízena i jiná opatření odpovídající veterinárním požadavkům a poznatkům veterinární vědy.

(4) Příslušný orgán může nařídit mimořádná veterinární opatření také při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu jiné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není považována za nebezpečnou (§ 17b).

(5) Příslušný orgán nařídí za podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 mimořádná veterinární opatření podle čl. 257, 258, 260 nebo 262 tohoto nařízení; o přijetí těchto opatření a dalších skutečnostech informuje Ústřední veterinární správa v souladu s nařízením Komisi a ostatní členské státy.

§ 55

Jako mimořádné veterinární opatření při výskytu slintavky a kulhavky může být nařízena uzávěra obce, popřípadě její části. Rozumí se jí

a) uzavření příjezdových a přístupových cest do obce, jejich opatření závorami a výstražným označením a jejich střežení,

b) zákaz průjezdu obcí a určení objížďky,
c) zřízení dezinfekčních pásů na příjezdových a přístupových cestách do obce,
d) zákaz přemísťování, prodeje a volného pohybu hospodářských a zájmově chovaných zvířat,
e) zákaz opouštění prostorů, v nichž jsou umístěna nemocná a podezřelá zvířata, a zákaz vstupu do těchto prostorů bez vážného důvodu,
f) zákaz shromažďování osob,
g) stanovení pravidel pro pohyb osob v obci,
h) zákaz vstupu do obce a zákaz jejího opouštění,
i) stanovení zvláštních podmínek pro zásobování obce, pro výjimečný vjezd dopravních prostředků a pro vstup osob do obce z naléhavých důvodů, jakož i stanovení dezinfekčních opatření, jimž musí být tyto dopravní prostředky a osoby podrobeny před opuštěním obce,
j) stanovení zvláštních podmínek provozu odpadového hospodářství.

§ 55a

(1) Kraj se podílí na svém území, které zasahuje do ochranného pásma, pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením na zabezpečování mimořádných veterinárních opatření nařízených Státní veterinární správou, a to způsobem a v rozsahu stanovenými těmito opatřeními.

(2) Pro náhradu nákladů a ztrát vzniklých kraji v souvislosti se zabezpečováním mimořádných veterinárních opatření platí obdobně § 67 odst. 2, § 68 odst. 1 a § 70 odst. 1 a 2.

§ 56

Závazný posudek a vyjádření

(1) Závazný posudek Státní veterinární správy je podkladem pro řízení o povolení záměru podle stavebního zákona a pro vydání kolaudačního rozhodnutí, jde-li o stavbu nebo zařízení, v nichž budou provozovány podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, které podléhají schválení a registraci, schválení nebo povolení. Orgán příslušný rozhodnout ve věci nemůže rozhodnout v rozporu s tímto posudkem. Závazný posudek je závazným stanoviskem podle správního řádu[36a]).

(2) Vyjádření Státní veterinární správy je podkladem pro řízení o povolení záměru podle stavebního zákona a pro vydání kolaudačního rozhodnutí,
   a) jde-li o stavbu nebo zařízení, v nichž budou provozovány podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, které podléhají státnímu veterinárnímu dozoru v souladu s tímto zákonem, nejde-li o stavby nebo zařízení podle odstavce 1,
   b) jde-li o stavbu nebo zařízení, jež budou používány jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, nebo
   c) jde-li o stavbu nebo zařízení, jež budou používány pro chov druhu zvířete vyžadujícího zvláštní péči podle zvláštního právního předpisu[6]).

(3) Závazné posudky a vyjádření pro stavby nebo zařízení, které podléhají státnímu veterinárnímu dozoru a jsou v objektech důležitých pro obranu státu nebo v objektech Ministerstvem obrany založených státních podniků nebo zřízených příspěvkových organizací, vydávají orgány pověřené ministrem obrany. Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně.

(4) Závazné posudky a vyjádření pro stavby nebo zařízení, které podléhají státnímu veterinárnímu dozoru a jsou v objektech Ministerstva vnitra nebo v objektech jím zřízených organizačních složek státu nebo jím zřízených příspěvkových organizací anebo v objektech útvarů Policie České republiky, vydávají veterinární lékaři Ministerstva vnitra, popřípadě jím zřízených organizačních složek státu nebo útvarů Policie České republiky, pověření výkonem státního veterinárního dozoru v působnosti Ministerstva vnitra. Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně.

§ 56a

Veterinární osvědčení a úřední potvrzení

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař v souladu s čl. 87 až 89 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a s dalšími předpisy Evropské unie přijatými na jejich základě[103]).

(2) Veterinární osvědčení v případě vývozu dále

a) musí být opatřeno podpisem úředního veterinárního lékaře a úředním razítkem; barva podpisu a razítka, nejde-li o reliéfní razítko nebo vodoznak, musí být jiná než barva tisku,

b) obsahuje-li několik prohlášení nebo alternativní prohlášení, musí být úředním veterinárním lékařem prohlášení, která nejsou relevantní, proškrtnuta, parafována a orazítkována nebo z osvědčení zcela odstraněna,

c) musí sestávat z

1. jednoho listu papíru,
2. několika listů papíru, přičemž všechny listy tvoří jeden nedělitelný celek, nebo
3. řady po sobě jdoucích očíslovaných stran tak, aby bylo zjevné, že jde o určitou stranu konečného počtu; v tomto případě musí být jedinečný kód podle čl. 89 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, podpis úředního veterinárního lékaře a úřední razítko uvedeno na každé straně,

d) musí být vyhotoveno v českém jazyce a jazyce, který požaduje třetí země určení, popřípadě tranzitní stát,

e) musí být vydáno dříve, než zvířata nebo živočišné produkty opustí místo veterinární kontroly, a

f) musí provázet v originální verzi zvířata nebo živočišné produkty na území třetí země určení.

Písmena a) až c) a f) se nepoužijí na elektronická osvědčení vydaná v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2019/1715. Písmena b) a c) se nepoužijí na osvědčení vyplněná v systému TRACES a z tohoto systému vytištěná.

(3) Při vydávání úředního potvrzení se postupuje podle čl. 91 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

§ 56b

Veterinární podmínky pokusu

Uživatel pokusných zvířat[6]) je povinen požádat o stanovení veterinárních podmínek pro provádění pokusů pro zvířata, která

a) hodlá použít k pokusu

1. mimo schválené zařízení uživatele pokusných zvířat, nebo
2. ve schváleném zařízení uživatele pokusných zvířat, v případě, že charakter použitých biologických materiálů, zvířat nebo jejich produkty nebo biologické materiály mají nebo lze předpokládat, že budou mít vysoce rizikový charakter, nebo

b) mají být po ukončení pokusu

1. umístěna do chovu odpovídajícího danému druhu pokusných zvířat, nebo
2. dodána na jatky.

§ 57

(1) Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s příslušnými orgány ochrany zvířat, ochrany veřejného zdraví, ochrany přírody, Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí a Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským.

(2) Orgány veřejné správy, orgány Policie České republiky a obecní policie spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nákazám, zamezení jejich šíření a jejich tlumení a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole plnění mimořádných veterinárních opatření.

HLAVA VII
ODBORNÁ VETERINÁRNÍ ČINNOST A JEJÍ VÝKON

§ 58

Odborná veterinární činnost

(1) Odbornou veterinární činností je

a) veterinární preventivní činnost,
b) vyšetřování, stanovení diagnózy a léčení zvířat a chirurgické zákroky na zvířatech,
c) předepisování léčiv, veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, podávání léčiv a veterinárních přípravků, jejichž prodej a výdej jsou vázány na předpis veterinárního lékaře,
d) prohlídka jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,
e) diagnostika zdravotního stavu zvířat, včetně veterinární laboratorní diagnostiky,
f) veterinární asanační činnost,
g) další odborné činnosti, k nimž je třeba odpovídající kvalifikace získané studiem a praxí ve veterinárním, popřípadě i jiném oboru.

(2) Odbornou veterinární činnost vykonávají

a) orgány veterinární správy, jde-li o úkony spojené s výkonem státní správy,
b) státní veterinární ústavy a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře,
c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto a zvláštním právním předpisem,[29a])

d) příslušné orgány Ministerstva obrany nebo ozbrojených sil České republiky a Ministerstva vnitra.

(3) Odbornou veterinární činnost mohou vykonávat také
a) vysoké školy veterinární, určuje-li tak jejich statut,
b) střední odborné školy veterinárního oboru, jde-li o součást jejich pedagogické činnosti.

Odborná způsobilost

§ 59

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy, kteří
a) dosáhli požadovaného vzdělání během nejméně pětiletého denního teoretického a praktického studia v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny[30]), zahrnujícím studijní předměty vymezené prováděcím právním předpisem, přičemž délka studia může být dodatečně vyjádřena rovněž odpovídajícím počtem kreditů ECTS[31]) stanoveném vysokou školou pro magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny[30]), zahrnující studijní předměty vymezené prováděcím právním předpisem, a
b) získali znalosti a dovednosti stanové v prováděcím právním předpisu, na nichž je založena odborná činnost veterinárních lékařů.

(2) Za veterinární lékaře se považují také
a) osoby, které jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o dosažení požadovaného vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu a vydaného příslušným orgánem jiného členského státu,
b) osoby, které jsou držiteli osvědčení, jímž příslušný orgán vydávajícího členského státu osvědčuje, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání

1. je v souladu s požadavky uvedenými v odstavci 1,
2. byl získán tak, že osoba, která je jeho držitelem, vykonávala v souladu se zákonem příslušné činnosti po dobu a za podmínek stanovených pro státní příslušníky jednotlivých členských států v příloze č. 1, nebo
3. byl vydán po ukončení vzdělání, které je v souladu s odstavcem 1, a je považován vydávajícím členským státem za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu a).

(3) Osoby, které splňují podmínky uvedené v odstavci 1 nebo 2, jsou oprávněny používat označení „veterinární lékař“. Osoby, které jsou státními příslušníky jiného členského státu a splňují podmínky uvedené v odstavcích 1 nebo 2, jsou oprávněny používat jimi získaný akademický titul, popřípadě jeho zkratku, a to v jazyce státu, v němž byl tento titul získán.

(4) Státní veterinární správa organizuje ve spolupráci s vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny atestační studium pro úřední veterinární lékaře, které probíhá ve dvou částech:
a) základní (atestace I. stupně),

b) specializační (atestace II. stupně).

(5) K výkonu státního veterinárního dozoru je odborně způsobilý úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně. Na pracovní místo vedoucího státního zaměstnance Státní veterinární správy může být jmenován úřední veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně. Vedoucím zaměstnancem veterinárního ústavu může být jmenován veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně; to neplatí pro vedoucího zaměstnance 1. stupně řízení.

(6) Státní veterinární dozor může vykonávat i úřední veterinární lékař, který atestaci I. stupně nezískal, nejdéle však po dobu 3 let ode dne, kdy začal vykonávat činnost úředního veterinárního lékaře. Pokud takovou atestaci v této době nezíská, není k výkonu státního veterinárního dozoru nadále odborně způsobilý. Doba podle věty první se prodlužuje o dobu

a) zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů, nebo

b) celodenních překážek ve službě na straně státního zaměstnance nebo celodenních překážek v práci na straně zaměstnance.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví

a) studijní předměty, které musí být zahrnuty v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny, a znalosti a dovednosti, uvedené v odstavci 1,

b) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání, uvedené v odstavci 2 písm. a),

c) formy, obsah a organizaci atestačního studia úředních veterinárních lékařů, způsob a organizaci ověřování znalostí a vydávání osvědčení.

(8) Není-li možno uznat odbornou způsobilost k výkonu činnosti veterinárního lékaře podle odstavce 2, anebo odbornou způsobilost pro výkon funkce úředního veterinárního lékaře, postupuje se podle zákona o uznávání odborné kvalifikace[31]).

(9) Vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny organizuje studium pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství, které probíhá ve dvou částech:

a) praktické (klinické vzdělávání I. stupně, k získání označení praktický veterinární lékař pro choroby příslušné skupiny druhů zvířat),

b) specializované (klinické vzdělávání II. stupně, k získání označení veterinární lékař specialista pro choroby příslušné skupiny druhů zvířat).

(10) Podrobnosti stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 59a

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále osoby, které získaly

a) vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu[31a]) považuje za rovnocenné,

b) vysokoškolské vzdělání studiem v

1. bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny nebo

2. magisterském studijním programu v oblasti veterinární hygieny navazujícím na bakalářský studijní program v oblasti veterinární hygieny,

anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu[31a]) považuje za rovnocenné,

c) vysokoškolské vzdělání studiem v

1. bakalářském studijním programu v oblasti ochrany zvířat a pohody zvířat nebo
2. magisterském studijním programu v oblasti ochrany zvířat a pohody zvířat navazujícím na bakalářský studijní program v oblasti ochrany zvířat a pohody zvířat,

anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu[31a]) považuje za rovnocenné,

d) střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,

e) vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti, která není uvedena v písmenu a), b) nebo c) a která odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie, biologie nebo zootechniky,

f) střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu d) a který odpovídá druhu a rozsahu činnosti,

g) odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou průpravou

1. organizovanou Státní veterinární správou,
2. organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, nebo
3. podle zvláštních právních předpisů[31b]),

h) odbornou způsobilost nejméně dvouletou praxí jako člen rodinného zemědělského hospodářství[31c]) s chovem hospodářských zvířat.

(2) Osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem podle odstavce 1 písm. b) nebo c), mohou vykonávat funkce úředních veterinárních asistentů. Nestanoví-li tento zákon nebo předpisy Evropské unie jinak, úřední veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárním lékařům pod jejich vedením a odpovědností zejména při kontrole dodržování veterinárních a hygienických podmínek chovu zvířat a požadavků na pohodu zvířat, při kontrole označování a evidence zvířat a plnění opatření stanovených ve schválených ozdravovacích programech, při kontrole dodržování veterinárních a hygienických podmínek a požadavků na zacházení se živočišnými produkty, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(3) Studenti čtvrtého a vyššího ročníku magisterského studijního programu v oblasti veterinárního lékařství nebo v oblasti veterinární hygieny jsou odborně způsobilí k výkonu odborné veterinární činnosti, která je vykonávána v rámci výuky pod dohledem a odpovědností veterinárního lékaře.

§ 59b

Způsobilost k výkonu povolání veterinárního lékaře pro osoby z třetích zemí

(1) Osoby, které získaly odbornou způsobilost ve třetích zemích, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře, jestliže

a) prokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59 odst. 1 a o této skutečnosti jim bude vydáno Komorou osvědčení podle zvláštního právního předpisu[32]),
b) doloží osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu[32a]).

(2) Osoby uvedené v odstavci 1, které neprokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59 odst. 1, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře na základě úspěšného vykonání rozdílové zkoušky[31]) ze znalostí odpovídajících požadavkům uvedeným v § 59 odst. 1 (dále jen „zkouška“).

(3) Osoby, které se ucházejí o vykonání zkoušky, musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu[32a]).

(4) Zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje Komora jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává prezident Komory na návrh představenstva Komory a Veterinární univerzity Brno. Na základě úspěšně vykonané zkoušky vydá Komora osvědčení.

(5) Zkoušku lze opakovat. Náklady spojené s provedením zkoušky hradí osoba uvedená v odstavci 3.

(6) Na žádost osoby uvedené v odstavci 3 upustí Komora od vykonání zkoušky, jsou-li pro takové opatření splněny podmínky stanovené zákonem o uznávání odborné kvalifikace[31]), zejména je-li tato osoba držitelem diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání. Bylo-li od vykonání zkoušky upuštěno, vydá Komise o této skutečnosti osvědčení do 90 dnů ode dne podání žádosti uvedené ve větě první.

Soukromí veterinární lékaři

§ 60

Soukromí veterinární lékaři jsou oprávněni vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost podle § 58, pokud jsou

a) odborně způsobilí podle § 59 a 59b a
b) členy Komory, a to na základě osvědčení podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky[32]).

§ 61

(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení činnosti,
b) uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo podezření z týrání zvířete, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejích úkolů,
c) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech, a upozornit chovatele na nutnost dodržování ochranných lhůt u zvířat, která slouží k produkci potravin,

d) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech a o utracení zvířat, která podléhají označování a evidenci podle zvláštního právního předpisu[9d]), uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

e) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně, správně a pravdivě vyplňovat zdravotní potvrzení.

(2) V oznámení o zahájení činnosti podle odstavce 1 písm. a) musí být uvedeny, vedle údajů stanovených pro podání správním řádem[32b]), akademický titul, místo výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti a číslo telefonu, faxu nebo elektronická adresa. K oznámení musí být přiloženy prvopis nebo ověřená kopie osvědčení podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky[32]) a prohlášení o souhlasu s využitím poskytnutých informací v registrech a evidenci úkonů informačního systému Státní veterinární správy[32c]).

(3) Soukromý veterinární lékař je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem odborné veterinární činnosti, pokud jí nebyl zproštěn. Tím není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů.[33])

(4) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv.

(5) Vyšetření, zdravotní zkoušky a povinné preventivní a diagnostické úkony v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat provádí veterinární lékař schválený pro tuto činnost. Schválený veterinární lékař postupuje při výkonu této činnosti v souladu s pokyny krajské veterinární správy a provádí tuto činnost v rozsahu, postupy a v souladu s požadavky stanovenými ministerstvem podle § 44 odst. 1 písm. d); informace o provedené činnosti předává schválený veterinární lékař prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy. Schválení veterinárního lékaře pro tuto činnost může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže při jejím provádění postupoval v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem.

§ 62

(1) Soukromý veterinární lékař může odmítnout poskytnutí naléhavé odborné veterinární pomoci pouze z důvodu ohrožení svého zdraví, kterému nelze účinně předcházet nebo bránit.

(2) Soukromý veterinární lékař může odstoupit od smlouvy o provedení odborného veterinárního úkonu, odmítl-li chovatel poskytnout potřebnou součinnost. Odstoupí-li soukromý veterinární lékař od smlouvy, musí poskytnout zvířeti neodkladnou péči, aby nedošlo k utrpení zvířete, poškození jeho zdraví nebo jiné škodě, které touto péčí bylo možno zabránit.

(3) Jde-li o naléhavý úkon, nutný v zájmu předcházení, zamezení šíření a tlumení nebezpečné nákazy anebo v zájmu zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, nepotřebuje soukromý veterinární lékař souhlasu chovatele k jeho provedení.

§ 63

Pro obsah žádosti soukromého veterinárního lékaře o jeho schválení pro výkon činnosti, ke které vyžadují schválení tento zákon nebo předpisy Evropské unie, platí § 61 odst. 2 obdobně.

§ 64

Soukromí veterinární technici

(1) Oprávnění veterinárního technika vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem vzniká rozhodnutím krajské veterinární správy o registraci soukromého veterinárního technika. Oprávnění k činnosti soukromého veterinárního technika vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb. Krajská veterinární správa rozhodne o registraci, pokud žadatel

a) splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. d),

b) je plně svéprávný a bezúhonný podle § 51 odst. 1.

(2) Nemá-li dosud žadatel podle odstavce 1 přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí mu krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním rozhodnutí o registraci podle odstavce 1; identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob[39]).

(3) Soukromí veterinární technici mohou samostatně vykonávat jen takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti.

(4) Jinak platí pro práva a povinnosti soukromých veterinárních techniků přiměřeně § 61, § 62 odst. 1 a 2.

(5) Krajská veterinární správa může registraci zrušit, jestliže soukromý veterinární technik porušuje povinnosti nebo podmínky vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o registraci.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) náležitosti žádosti o registraci podle odstavce 1,

b) podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními techniky.

§ 64a

Odborná způsobilost k označování hospodářských zvířat

(1) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona[8]) je oprávněn provádět veterinární lékař nebo soukromý veterinární technik.

(2) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona[8]), včetně označování výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, je dále oprávněna provádět osoba, která získala střední vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání anebo vysokoškolské vzdělání v některém zemědělském oboru nebo v oboru se zaměřením na zemědělství, veterinářství a veterinární prevenci a která absolvovala specializovanou odbornou průpravu se zaměřením na označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

(3) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona[8]), s výjimkou označování výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, je dále oprávněn provádět chovatel hospodářských zvířat.

(4) Specializovanou odbornou průpravu se zaměřením na označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru organizuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou průpravu, osvědčení o způsobilosti k označování zvířat výžehem nebo

injekční aplikací elektronického identifikátoru, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné průpravy se zaměřením na označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona[8]) výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou průpravu absolvovaly.

§ 64b

Chovatel hospodářských zvířat

(1) Chovatel hospodářských zvířat je oprávněn provádět na jím provozovaném hospodářství u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová, odborné veterinární úkony, jejichž seznam spolu s podrobnostmi jejich provádění stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Chovatel hospodářských zvířat, který splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až f) nebo písm. h), je oprávněn na jím provozovaném hospodářství podle pokynů ošetřujícího veterinárního lékaře k injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová. Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů spočívajících v injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat chovateli hospodářských zvířat.

(3) Chovatel hospodářských zvířat, který splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až f) nebo písm. h) nebo získal vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti související s chovem hospodářských zvířat nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání v oboru souvisejícím s chovem hospodářských zvířat, je vedle odborných veterinárních úkonů podle odstavce 1 oprávněn provádět na jím provozovaném hospodářství u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová, další odborné veterinární úkony, pokud absolvoval specializovanou odbornou průpravu se zaměřením na provádění odborných veterinárních úkonů, složil závěrečnou zkoušku a získal tak osvědčení o způsobilosti k provádění těchto úkonů. Chovatel hospodářských zvířat je povinen vést záznamy o dalších odborných veterinárních úkonech, které provedl, o datu jejich provedení, počtu a identifikaci zvířat, u kterých byly tyto úkony provedeny, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let, a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Prováděcí právní předpis stanoví seznam dalších odborných veterinárních úkonů a podrobnosti jejich provádění k tomu oprávněnými chovateli hospodářských zvířat.

(4) Specializovanou odbornou průpravu podle odstavce 3 organizuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou průpravu, osvědčení o způsobilosti k provádění odborných veterinárních úkonů, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě. Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné průpravy podle odstavce 3 se zaměřením na provádění odborných veterinárních úkonů, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou průpravu absolvovaly.

§ 64c

Prohlížitel včelstev

(1) Chovatel včelstev je v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu oprávněn zajistit v ochranném pásmu stanoveném v mimořádném veterinárním opatření rozebrání včelího díla proškolenou osobou k prohlídce včelstev s rozebráním včelího díla (dále jen „prohlížitel včelstev“).

(2) Prohlížitel včelstev je povinen provádět prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, vést záznamy o datu, době a výsledku prohlídky včelstev, registračním čísle chovatele včelstev, registračním čísle stanoviště včelstev, počtu včelstev na stanovišti včelstev, počtu a identifikačním čísle vzorku, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři.

(3) Prohlížitelem včelstev může být fyzická osoba, která absolvovala specializované školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Školení zajišťuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která také prohlížitelům včelstev vydává osvědčení, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě; Ústřední veterinární správa seznam těchto osob zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy. Zjistí-li krajská veterinární správa při výkonu státního veterinárního dozoru, že prohlížitel včelstev porušil povinnosti stanovené tímto zákonem, osvědčení tomuto prohlížiteli včelstev pozastaví, případně odejme. Před opětovným zahájením činnosti je prohlížitel včelstev, jemuž bylo osvědčení pozastaveno, povinen podrobit se zkoušce k ověření znalostí prohlížitele včelstev. Vysoká škola uvedená ve větě druhé vydává prohlížitelům včelstev také průkaz prohlížitele včelstev; v případě odnětí osvědčení krajská veterinární správa těmto osobám odejme i průkaz prohlížitele včelstev.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

a) rozsah prohlídky včelstev s rozebráním včelího díla a vedení záznamů prohlížitele včelstev,

b) obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla, vydávání osvědčení a průkazu prohlížitele včelstev a vedení seznamu prohlížitelů včelstev,

c) vzor průkazu prohlížitele včelstev.

§ 64d

Fyzioterapie a rehabilitace zvířat

(1) Fyzioterapii a rehabilitaci zvířat je oprávněn provádět soukromý veterinární lékař, soukromý veterinární technik nebo osoba, která splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až f).

(2) Osoba se středním vzděláním s maturitní zkouškou podle § 59a odst. 1 písm. f) je oprávněna provádět fyzioterapii a rehabilitaci malých zvířat pouze v případě, že získá profesní kvalifikaci „Fyzioterapeut a rehabilitační pracovník malých zvířat“.

HLAVA VIII
VETERINÁRNÍ PŘÍPRAVKY A VETERINÁRNÍ TECHNICKÉ PROSTŘEDKY

§ 65

Ústav v oblasti veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků

a) vykonává státní veterinární dozor nad uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků; za tímto účelem vyhodnocuje jejich vhodnost pro veterinární použití, přičemž posuzuje

   1. jakost a účinnost veterinárních přípravků a jejich bezpečnost pro zvířata, veřejné zdraví a životní prostředí,
   2. bezpečnost veterinárních technických prostředků pro zvířata, veřejné zdraví a životní prostředí, jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou veterinární technické prostředky určeny,

b) rozhoduje o schválení veterinárního přípravku a o prodloužení doby platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, o schválení změn oproti dokumentaci předložené v rámci řízení o schválení veterinárního přípravku, o pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku; v rámci řízení o schválení veterinárního přípravku posuzuje navrhované označení veterinárního přípravku z toho hlediska, zda nemůže vést k jeho nesprávnému používání, které by mohlo mít za následek nebezpečí pro veřejné zdraví, zdraví zvířat nebo životní prostředí,

c) rozhoduje o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků a o prodloužení doby platnosti rozhodnutí o zápisu, o schválení změn oproti údajům předloženým v rámci řízení o zápisu, o pozastavení platnosti zápisu a o výmazu veterinárního technického prostředku ze Seznamu veterinárních technických prostředků; v rámci řízení o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků posuzuje navrhované označení veterinárního technického prostředku z toho hlediska, zda nemůže vést k jeho nesprávnému používání, které by mohlo mít za následek nebezpečí pro veřejné zdraví, zdraví zvířat nebo životní prostředí,

d) vede a aktualizuje Seznam schválených veterinárních přípravků a Seznam veterinárních technických prostředků,

e) na základě žádosti výrobce osvědčuje, že výrobce splňuje při výrobě veterinárních přípravků požadavky správné výrobní praxe,

f) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření,

g) může rozhodnout v případě výskytu nežádoucího účinku veterinárního přípravku, nežádoucí příhody veterinárního technického prostředku nebo závady v jakosti veterinárního přípravku nebo veterinárního technického prostředku o jeho

   1. stažení z oběhu,
   2. zneškodnění,
   3. pozastavení používání a uvádění do oběhu, nebo
   4. uvádění do oběhu za podmínek, které stanoví,

h) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek, veterinární technický prostředek nebo o jiný výrobek.

§ 65a

(1) Žádost o schválení veterinárního přípravku podává Ústavu fyzická nebo právnická osoba usazená v některém z členských států nebo v některém ze smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „příslušný stát"), která za účelem jeho uvedení do oběhu v České republice hodlá vyrábět, distribuovat z jiného členského státu nebo dovážet ze třetí země veterinární přípravek (dále jen „žadatel o schválení"). Žádost se podává samostatně pro veterinární přípravek určitého složení a zamýšleného způsobu a rozsahu použití.

(2) V řízení o schválení veterinárního přípravku Ústav posoudí úplnost žádosti o schválení a nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení sdělí výsledek tohoto posouzení žadateli o schválení.

(3) Je-li žádost o schválení veterinárního přípravku úplná, Ústav o ní rozhodne ve lhůtě 90 dnů ode dne, kdy bylo sděleno žadateli o schválení, že jeho žádost byla shledána úplnou.

(4) Žádost o schválení veterinárního přípravku kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) identifikační údaje výrobce, popřípadě výrobců, včetně uvedení všech míst výroby a států, ve kterých byl veterinární přípravek uveden do oběhu,

b) obchodní název veterinárního přípravku,

c) podrobný popis obalů včetně popisu obalového materiálu a všech velikostí balení,

d) popis vzhledu veterinárního přípravku,

e) údaje o kvalitativním a kvantitativním složení veterinárního přípravku včetně pomocných látek; jednotlivé složky se uvádějí v sestupném pořadí podle hmotnosti v době výroby,

f) účel a způsob použití veterinárního přípravku, včetně údajů o cílových druzích zvířat, pro které je veterinární přípravek určen,

g) údaj o době použitelnosti a způsobu uchovávání veterinárního přípravku,

h) údaje důležité pro správné a bezpečné používání veterinárního přípravku a

i) způsob nakládání s nepoužitým veterinárním přípravkem.

(5) Žadatel o schválení k žádosti podle odstavce 4 přiloží

a) bezpečnostní list sestavený v souladu s předpisem Evropské unie[76]) v případě, že se na přípravek vzhledem k jeho charakteru vztahuje povinnost dodavatele poskytnout příjemci bezpečnostní list[77]),

b) návrh textů na všechny obaly, popřípadě na příbalovou informaci, je-li součástí balení,

c) vzorek veterinárního přípravku, včetně analytického certifikátu; za analytický certifikát se považuje dokument obsahující výsledky výrobcem stanovené zkoušky nebo zkoušek fyzikálních, chemických a mikrobiologických vlastností přípravku,

d) prohlášení o tom, že výrobce vyrábí veterinární přípravek v souladu s požadavky správné výrobní praxe stanovené prováděcím právním předpisem, případně jiných standardů kvality, které zajistí, že vyráběný veterinární přípravek bude odpovídat podmínkám, za kterých má být schválen, a že výrobce plní požadavky jiných právních předpisů, které jsou pro jeho výrobu závazné,

e) prohlášení o bezpečnosti veterinárního přípravku, včetně jeho bezpečnosti vztahující se k původcům transmisivních spongiformních encefalopatií[34]),

f) prohlášení o schopnosti veterinárního přípravku dosáhnout popisovaného účelu a

g) na vyžádání Ústavem další doklady potřebné k prokázání jakosti, účinnosti a bezpečnosti veterinárního přípravku pro zvířata, veřejné zdraví a životní prostředí.

(6) Žadatel o schválení v případě, že se jedná o veterinární přípravek, který ještě nebyl uveden do oběhu v příslušném státě, kromě údajů a dokumentace uvedených v odstavcích 4 a 5 předloží

a) dokumenty charakterizující jakost veterinárního přípravku, včetně vstupních surovin, pomocí popisu smyslových, chemických, fyzikálních, mikrobiologických a popřípadě dalších znaků, kontrolní kritéria jakosti veterinárního přípravku, popis kontrolních metod a výsledky hodnocení,

b) dokumenty dokládající stabilitu veterinárního přípravku a dobu použitelnosti přípravku za dodržení podmínek uvedených v žádosti,

c) dokumenty popisující způsob výroby a kontroly veterinárního přípravku,

d) údaje, na základě kterých bylo vystaveno prohlášení o bezpečnosti veterinárního přípravku za navrhovaného způsobu použití a o jeho schopnosti dosáhnout popisovaného účelu,

e) dokumenty dokládající splnění požadavků na sterilitu veterinárního přípravku, pokud to charakter přípravku vyžaduje, a

f) potvrzení příslušného úřadu, že výrobce je oprávněn v příslušném státě vyrábět předmětný veterinární přípravek s identifikací příslušného právního předpisu a s uvedením informace, zda výroba veterinárního přípravku podléhá pravidelnému dozoru podle právních předpisů.

(7) Žadatel o schválení v případě, že se jedná o veterinární přípravek, který již byl uveden do oběhu v příslušném státě, kromě údajů a dokumentace uvedených v odstavcích 4 a 5 předloží

a) prohlášení o tom, že přípravek je vyráběn nebo uváděn do oběhu v příslušném státě, a

b) informaci o úřadech či orgánech, do jejichž působnosti náleží dozor nad dodržováním požadavků právních předpisů, podle kterých byl veterinární přípravek v příslušném státě vyroben nebo uveden do oběhu.

(8) Žádost a další dokumentace předkládané Ústavu musí být předloženy v českém nebo anglickém jazyce. Návrhy textů na označení veterinárního přípravku musí být vždy Ústavu poskytnuty v elektronické podobě.

(9) Ústav nevydá rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, pozastaví platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zruší jeho schválení, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný, není bezpečný, neodpovídá dokumentaci předložené v rámci řízení o schválení veterinárního přípravku, podmínky jeho výroby nejsou způsobilé zajistit soustavný soulad s podmínkami, za kterých veterinární přípravek má být nebo byl schválen, nebo pokud, s ohledem na složení veterinárního přípravku anebo jeho zamýšlené použití, jde o výrobek, který má být uváděn do oběhu podle jiného právního předpisu. Ústav dále nevydá rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, pozastaví platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zruší jeho schválení, prokáže-li se, že veterinární přípravek určený pro potravinová zvířata obsahuje látky, které nejsou pro tato zvířata povolené[78]), obsahuje návykovou látku nebo obsahuje škodlivé příměsi, včetně patogenních mikroorganismů.

(10) Rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku platí 5 let ode dne nabytí jeho právní moci. Doba platnosti rozhodnutí může být opakovaně prodloužena o dalších 5 let na základě žádosti držitele rozhodnutí podané nejpozději 30 dnů před uplynutím doby platnosti vydaného rozhodnutí.

(11) V rámci řízení o schválení veterinárního přípravku se neposuzují práva k ochraně průmyslového vlastnictví a obchodního tajemství a skutečnost, že rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku bylo vydáno nebo změněno, není porušením těchto práv Ústavem.

(12) Rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku zaniká smrtí držitele rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, jde-li o osobu fyzickou, nebo zánikem držitele rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, jde-li o osobu právnickou, v případě, že zanikla bez právního nástupce.

(13) Rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku zaniká na žádost držitele tohoto rozhodnutí. V žádosti o zrušení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku kromě obecných náležitostí podle správního řádu uvede, zda navrhuje postupné stažení veterinárního přípravku z oběhu, návrh na stanovení doby, po kterou bude postupné stažení probíhat, a čísla šarží, kterých se postupné stažení týká.

§ 65b

(1) Žádost o zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků podává Ústavu fyzická nebo právnická osoba usazená v příslušném státě, která za účelem jeho uvedení do oběhu v České republice hodlá vyrábět, distribuovat z jiného členského státu nebo dovážet ze třetí země veterinární technický prostředek (dále jen „žadatel o zápis“). Žádost o zápis veterinárního technického prostředku se podává samostatně pro veterinární technický prostředek určitého složení, vlastností, postupu výroby a zamýšleného způsobu a rozsahu použití.

(2) V řízení o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků Ústav posoudí úplnost žádosti o zápis a nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení sdělí výsledek tohoto posouzení žadateli o zápis.

(3) Je-li žádost o zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků úplná, Ústav o ní rozhodne ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy bylo sděleno žadateli o zápis, že jeho žádost byla shledána úplnou. Ve zvlášť složitých případech Ústav rozhodne nejdéle do 90 dnů ode dne, kdy bylo sděleno žadateli o zápis, že jeho žádost byla shledána úplnou.

(4) Žádost o zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) identifikační údaje výrobce, popřípadě výrobců, včetně uvedení všech míst výroby a států, ve kterých byl veterinární technický prostředek uveden do oběhu,

b) obchodní název veterinárního technického prostředku,

c) účel použití veterinárního technického prostředku, včetně údajů o cílových druzích zvířat, pro které je veterinární technický prostředek určen,

d) podrobný popis obalů včetně popisu obalového materiálu a všech velikostí balení, pokud to charakter veterinárního technického prostředku vyžaduje,

e) údaje o kvalitativním a kvantitativním složení podle charakteru veterinárního technického prostředku,

f) popis vzhledu veterinárního technického prostředku a popis způsobu jeho použití,

g) návrh na údaje uváděné na obalu a návod k použití, pokud návod není součástí údajů uváděných na obalu,

h) dobu použitelnosti a způsob uchovávání, pokud to charakter veterinárního technického prostředku vyžaduje, a

i) způsob nakládání s nepoužitým veterinárním technickým prostředkem, pokud to charakter veterinárního technického prostředku vyžaduje.

(5) Žadatel o zápis k žádosti podle odstavce 4 přiloží

a) prohlášení o shodě veterinárního technického prostředku s normami platnými v Evropské unii, pokud je k dispozici,

b) prohlášení o bezpečnosti veterinárního technického prostředku, včetně jeho bezpečnosti vztahující se k původcům transmisivních spongiformních encefalopatií[34]), pokud to charakter veterinárního technického prostředku vyžaduje,

c) prohlášení o vhodnosti veterinárního technického prostředku pro veterinární použití a způsobilosti dosáhnout popisovaného účelu,

d) dokumentaci klinického hodnocení nebo vědecké údaje publikované v odborné literatuře, jež prokazují vhodnost veterinárního technického prostředku pro veterinární použití z hlediska bezpečnosti a účinnosti, a

e) na vyžádání Ústavem další doklady potřebné k prokázání vhodnosti veterinárního technického prostředku pro veterinární použití, jeho bezpečnosti pro zvířata a jeho způsobilosti dosáhnout popisovaného účelu.

(6) Žádost a další dokumentace předkládané Ústavu musí být předloženy v českém nebo anglickém jazyce. Návrhy textů na označení veterinárního technického prostředku musí být vždy Ústavu poskytnuty v elektronické podobě.

(7) Ústav rozhodne o nepovolení zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků, pozastaví platnost zápisu nebo rozhodne o výmazu ze Seznamu veterinárních technických prostředků, prokáže-li se, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, neodpovídá údajům předloženým v rámci řízení o zapsání do Seznamu veterinárních technických prostředků, podmínky jeho výroby nejsou způsobilé zajistit soustavný soulad s podmínkami, za kterých veterinární technický prostředek má být nebo byl zapsán do Seznamu veterinárních technických prostředků, nebo pokud, s ohledem na jeho složení anebo jeho zamýšlené použití, jde o výrobek, který má být uváděn do oběhu podle jiného právního předpisu. Ústav dále rozhodne o nepovolení zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků, pozastaví platnost zápisu nebo rozhodne o výmazu ze Seznamu veterinárních technických prostředků, prokáže-li se, že veterinární technický prostředek určený pro potravinová zvířata obsahuje látky, které nejsou pro tato zvířata povolené[78]), nebo pokud obsahuje škodlivé příměsi, včetně patogenních mikroorganismů.

(8) Rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků platí po dobu 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Doba platnosti rozhodnutí může být opakovaně prodloužena o dalších 5 let na základě žádosti držitele rozhodnutí podané nejpozději 30 dnů před uplynutím doby platnosti vydaného rozhodnutí.

(9) V rámci řízení o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků se neposuzují práva k ochraně průmyslového vlastnictví a obchodního tajemství a skutečnost, že rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků bylo vydáno nebo změněno, není porušením těchto práv Ústavem.

(10) Rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků zaniká smrtí držitele tohoto rozhodnutí, jde-li o osobu fyzickou, nebo zánikem držitele tohoto rozhodnutí, jde-li o osobu právnickou, v případě, že zanikla bez právního nástupce.

(11) Rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků zaniká na žádost držitele tohoto rozhodnutí. V žádosti o zrušení platnosti rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků kromě obecných náležitostí podle správního řádu uvede, zda navrhuje postupné stažení veterinárního technického prostředku z oběhu, návrh na stanovení doby, po kterou bude postupné stažení probíhat, a čísla šarží, kterých se postupné stažení týká.

§ 65c

Jde-li o veterinární přípravek nebo o veterinární technický prostředek, který byl vyroben nebo uveden do oběhu v příslušném státě, Ústav žádosti podle § 65a nebo 65b vyhoví v případě, že veterinární přípravek nebo veterinární technický prostředek odpovídá právním předpisům, které jsou pro jeho výrobu nebo uvedení do oběhu v příslušném státě závazné, výrobním postupům a pravidlům, která jsou v příslušném státě používaná a pro která existuje dostatečně podrobná dokumentace, na jejímž základě je možno provést dodatečná šetření, a tyto předpisy, postupy a pravidla zaručují míru ochrany oprávněného zájmu, která odpovídá míře této ochrany stanovené v České republice.

§ 65d

Ústav zveřejňuje na internetových stránkách Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

a) schválení veterinárního přípravku, včetně změn, jakož i pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a zrušení jeho schválení,

b) zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků, včetně změn, jakož i pozastavení platnosti zápisu a výmaz veterinárního technického prostředku ze Seznamu veterinárních technických prostředků, a případy nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků.

§ 66

(1) Uvádět do oběhu a používat při poskytování veterinární péče je možno pouze

a) schválené veterinární přípravky, u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti,

b) veterinární technické prostředky zapsané do Seznamu veterinárních technických prostředků, u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny, a veterinární technické prostředky, které nejsou zapsány do Seznamu veterinárních technických prostředků.

(3) Při poskytování veterinární péče lze používat i zdravotnické prostředky, které jsou vhodné pro použití v rámci veterinární péče[34a]).

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nesplňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

a) je podrobně seznámen se zdravotním stavem zvířete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza jeho onemocnění; to neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,

b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,

c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky, a

d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu písemný souhlas.

§ 66a

(1) Držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku je povinen

a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené v řízení o schválení veterinárního přípravku, aby obal nebo příbalová informace k veterinárnímu přípravku obsahovaly pokyny pro zacházení s ním, a požádat Ústav o schválení každé změny obsahu údajů a dokumentace oproti jejímu stavu v okamžiku vydání rozhodnutí o schválení nebo schválení poslední změny, a to před provedením změny,

b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a poskytovat je Ústavu, a to spolu s podáním žádosti o prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku; za nežádoucí účinek veterinárního přípravku se považuje nezamýšlená a škodlivá odezva, která se dostaví po jeho podání,

c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dozvěděl, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti a informovat Ústav o provedených opatřeních; za závažný nežádoucí účinek veterinárního přípravku se považuje nežádoucí účinek, který má za následek smrt, ohrožení života nebo trvalé či významné poškození zdraví,

d) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu,

e) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,

f) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,

g) poskytovat Ústavu na požádání informaci o objemu veterinárních přípravků uvedených do oběhu a

h) poskytovat Ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku.

(2) Osoba, která vyrábí veterinární přípravky, je povinna

a) vyrábět a kontrolovat veterinární přípravky způsobem, který zajistí, že tyto přípravky jsou vyráběny a uváděny do oběhu v jakosti odpovídající jejich určenému použití a v souladu

s údaji a dokumentací předloženými Ústavu v řízení o schválení veterinárního přípravku nebo v řízení o změně v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku; záznamy o výrobě a kontrole každé šarže vést a uchovávat 1 rok po datu ukončení použitelnosti šarže, nejméně však 5 let od uvolnění šarže do oběhu, a na požádání tuto dokumentaci předložit Ústavu,

b) zavést k dosažení cílů uvedených v písmeni a) odpovídající systém správné výrobní praxe nebo systém řízení kvality nebo postup založený na analýze nebezpečí a kritických kontrolních bodech (HACCP); v případě, že osoba, která vyrábí veterinární přípravky, zavede systém řízení kvality nebo postup založený na analýze nebezpečí a kritických kontrolních bodech, musí takový systém nebo postup obsahovat prvky, které zajistí dosažení účinků předpokládaných zavedením systému správné výrobní praxe obdobně, a

c) není-li současně držitelem rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, informovat tohoto držitele o všech významných skutečnostech, které mohou mít vliv na jakost veterinárního přípravku a na odpovědnost držitele stanovenou tímto zákonem, a poskytovat mu součinnost při plnění jeho povinností podle odstavce 1.

(3) Osoba, která uvádí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zachází, je povinna

a) uvádět veterinární přípravky do oběhu za podmínek odpovídajících jejich schválení,

b) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,

c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dozvěděla, Ústavu a držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti a

d) po dobu 5 let vést a uchovávat záznamy o nákupu a prodeji veterinárních přípravků, které obsahují název veterinárního přípravku, datum nákupu nebo prodeje, identifikaci dodavatele a údaje o nakoupeném množství.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

a) požadavky na jakost veterinárních přípravků,

b) požadavky správné výrobní praxe,

c) obsah hlášení nežádoucích účinků nebo závad v jakosti veterinárních přípravků,

d) výčet změn podléhajících schválení, vyžadujících odborné hodnocení,

e) obsah údajů uváděných na obalu nebo v příbalové informaci veterinárního přípravku.

§ 66b

(1) Držitel rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku je povinen

a) zajistit, aby vlastnosti veterinárního technického prostředku zapsaného do Seznamu veterinárních technických prostředků odpovídaly údajům předloženým v řízení o zapsání veterinárního technického prostředku, aby k veterinárnímu technickému prostředku byly připojeny pokyny pro zacházení s ním, které odpovídají podmínkám rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku a následných změn, a požádat Ústav o schválení každé změny obsahu údajů oproti stavu v okamžiku rozhodnutí o jeho zápisu nebo schválení poslední změny, a to před provedením změny,

b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích příhod veterinárního technického prostředku, vést a uchovávat o nich záznamy a poskytovat je Ústavu, a to spolu s podáním žádosti o prodloužení platnosti rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku do Seznamu veterinárních technických prostředků; za nežádoucí příhodu veterinárního technického prostředku se považuje jakékoliv selhání nebo zhoršení charakteristik, popřípadě účinnosti veterinárního technického prostředku nebo nepřesnost v označení veterinárního technického prostředku, nebo v návodu k jeho použití, které vedou nebo by mohly vést k nezamýšlené nebo škodlivé odezvě po jeho použití,

c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dozvěděl, Ústavu výskyt závažné nežádoucí příhody veterinárního technického prostředku nebo závady v jeho jakosti a informovat Ústav o provedených opatřeních; za závažnou nežádoucí příhodu se považuje úmrtí, ohrožení života nebo trvalé či významné poškození zdraví zvířete nebo osoby, která veterinární technický prostředek používá nebo provádí jejich údržbu a servis, anebo vážné ohrožení jejich zdraví,

d) v případě výskytu nežádoucí příhody veterinárního technického prostředku nebo závady v jeho jakosti učinit opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku, včetně jeho případného stažení z oběhu,

e) v případě výskytu nežádoucí příhody veterinárního technického prostředku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,

f) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání zapsaného veterinárního technického prostředku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,

g) poskytovat Ústavu na požádání informaci o objemu veterinárních technických prostředků uvedených do oběhu a

h) poskytovat Ústavu na požádání vzorky zapsaného veterinárního prostředku.

(2) Osoba, která vyrábí veterinární technické prostředky, je povinna je vyrábět a kontrolovat způsobem, který zajistí, že jsou vyráběny a uváděny do oběhu v jakosti odpovídající jejich určenému použití a v souladu s údaji předloženými Ústavu v souvislosti se zápisem veterinárního technického prostředku nebo se změnou v jeho zápisu.

(3) Osoba, která uvádí zapsané veterinární technické prostředky do oběhu, anebo s nimi jinak zachází, je povinna

a) uvádět veterinární technické prostředky do oběhu za podmínek odpovídajících jejich zápisu do Seznamu veterinárních technických prostředků,

b) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním technickým prostředkem,

c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dozvěděla, Ústavu a držiteli rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku výskyt závažné nežádoucí příhody nebo závady v jakosti veterinárního technického prostředku a

d) po dobu 5 let vést a uchovávat záznamy o nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků, které obsahují název veterinárního technického prostředku, datum nákupu nebo prodeje, identifikaci dodavatele a údaje o nakoupeném množství.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

a) požadavky na jakost veterinárních technických prostředků,

b) obsah hlášení nežádoucích příhod nebo závad v jakosti veterinárních technických prostředků,

c) obsah údajů uváděných na obalu nebo v návodu k použití veterinárního technického prostředku.

HLAVA IX
NÁHRADA NÁKLADŮ A ZTRÁT VZNIKLÝCH V SOUVISLOSTI S NEBEZPEČNÝMI NÁKAZAMI

§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených k tlumení některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu, a k ochraně před jejich šířením, anebo při nálezu původce této nákazy nebo nemoci, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně izolaci zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje náhradu za

a) náklady na utracení nebo porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; v odůvodněných případech se poskytne i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů,

b) utracené nebo poražené zvíře,

c) provedení předběžné očisty a dezinfekce, dezinsekce a deratizace podle čl. 15 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687,

d) nařízené očkování,

e) dodržování opatření v ochranných pásmech, pásmech dozoru a dalších pásmech s omezením,

f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před ukončením mimořádných veterinárních opatření a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Jde-li o nákazu nebo nemoc přenosnou ze zvířat na člověka, které jsou uvedeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/690, poskytuje se také náhrada

a) za zničení kontaminovaných krmiv, steliv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s odstavcem 2 písm. c),

b) 50 % za prokázané ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění nařízených mimořádných veterinárních opatření a v souvislosti s nimi.

(4) Jde-li o nebezpečnou nákazu včel, poskytuje se také náhrada za včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení, zlikvidované nebo znehodnocené na základě nařízených mimořádných veterinárních opatření.

(5) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil schválený program ozdravování zvířat podle § 5 odst. 3 písm. c), povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a tlumení nebezpečných nákaz nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka, anebo nařízená opatření k tlumení nákaz.

(6) Náhrada podle odstavce 1 se sníží o 10 %, pokud

a) chovatel nezabezpečil provedení stanovených vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, nebo

b) chovatel nesplnil povinnosti chovatele týkající se označování a evidence zvířat podle plemenářského zákona[9d]).

§ 67a

(1) Uživateli honitby se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených k tlumení některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu, a k ochraně před jejich šířením, anebo při nálezu původce této nákazy nebo nemoci, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně zajištění odběru vzorků nebo sběr kadáverů volně žijících živočichů.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje náhradu za

a) ulovenou nebo utracenou volně žijící zvěř,

b) očistu a dezinfekci

1. dopravního prostředku sloužícího k přepravě uhynulých, ulovených nebo utracených volně žijících živočichů,
2. místa nálezu kadáveru uhynulého volně žijícího živočicha, nebo
3. zařízení pro uchovávání a odběr vzorků od uhynulých, ulovených nebo utracených volně žijících živočichů,

c) zřízení kafilerního boxu,

d) dodržování opatření v ochranných pásmech, pásmech dozoru a dalších pásmech s omezením.

(3) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže uživatel honitby nezajistil nařízený odběr vzorků, neprovedl nařízený sběr kadáverů volně žijících živočichů, nesplnil povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a tlumení nebezpečných nákaz nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka, anebo nařízená opatření k tlumení nákaz.

(4) Náhrada podle odstavce 1 se sníží o 10 %, pokud uživatel honitby nezabezpečil provedení stanovených povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví volně žijící zvěře.

§ 67b

(1) Osobě obhospodařující zemědělskou půdu se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených k tlumení některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu, a k ochraně před jejich šířením, jde-li o výskyt této nákazy nebo nemoci u volně žijících živočichů, anebo při nálezu původce této nákazy nebo nemoci, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně omezení, zákaz sklizně nebo nařízení změny agrotechnických postupů.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje náhradu za

a) zemědělské plodiny a porosty na zemědělské půdě, na které se vztahují mimořádná veterinární opatření,

b) dodržování opatření v ochranných pásmech, pásmech dozoru a dalších pásmech s omezením.

(3) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže osoba obhospodařující zemědělskou půdu nesplnila nařízená opatření k tlumení nákaz.

§ 68

(1) Náhrada podle § 67, 67a nebo 67b se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo poražené zvíře anebo ulovenou nebo utracenou volně žijící zvěř, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody, snížené

a) o to, co bylo chovateli poskytnuto za zužitkovatelné části těla zvířete a zužitkovatelné produkty,

b) o 20 % obvyklé ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo poraženo v důsledku nebezpečné nákazy, jestliže chovatel nevyužil možnosti preventivního očkování, pro které byla schválena očkovací látka.

§ 69

(1) Osobám, které pro nařízená opatření k tlumení nákaz nemohly dočasně vykonávat svou obvyklou pracovní nebo jinou výdělečnou činnost anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, náleží náhrada ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřísluší od zaměstnavatele, anebo náhrada ušlého zisku.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v odstavci 1 mimo své bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování podle zvláštních právních předpisů.[35])

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na osoby, kterým byla poskytnuta náhrada podle § 67, 67a nebo 67b.

§ 70

(1) Nestanoví-li předpisy Evropské unie jinak, poskytuje se náhrada podle § 67, 67a nebo 67b z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele, uživatele honitby, osoby obhospodařující zemědělskou půdu nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost může být podána nejdříve první den následující po dni utracení nebo poražení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo poražení zvířat, nejdříve první den následující po ukončení nařízených opatření k tlumení nákaz, a nejpozději do 8 týdnů ode dne utracení nebo poražení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo poražení zvířat, nejpozději do 8 týdnů ode dne skončení nařízených opatření k tlumení nákaz. Jedná-li se o náhradu v případě nebezpečné nákazy včel, může být žádost podána nejdříve první den následující po dni utracení včel nebo včelstev, a nedochází-li k utracení včel nebo včelstev, nejdříve první den následující po oznámení nebo vyhlášení nařízených opatření k tlumení nákaz, a nejpozději do 6 měsíců ode dne utracení včel nebo včelstev, a nedochází-li k utracení včel nebo včelstev, nejpozději do 6

měsíců ode dne ukončení nařízených opatření k tlumení nákaz. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

(2) Chovateli, uživateli honitby nebo osobě obhospodařující zemědělskou půdu může být na náhradu podle § 67, 67a nebo 67b poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

a) stanoví podrobněji postup při uplatňování náhrady podle § 67, 67a nebo 67b a náležitosti žádosti o její poskytnutí,

b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nákaz, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu.

HLAVA X
PŘESTUPKY

§ 71
Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo některý z požadavků na přemístění a přepravu zvířat stanovených v § 4 odst. 1 písm. a) až e) a g) až i), § 4 odst. 2, § 5 odst. 1 písm. a) až c), § 5 odst. 2, § 6 odst. 1 až 5 a 7, § 7 nebo stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2035, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/688 nebo nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/990,

b) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele stanovených v § 4 odst. 1 písm. f), § 4 odst. 3, 5 a 6 nebo v § 5f odst. 1,

c) nesplní nebo poruší některou z povinností pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2 a 3,

d) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 20 odst. 2 písm. c) až e), § 21 odst. 1 až 12, 14, 16 a 18, § 25 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 až 7 nebo v § 27b odst. 1 až 10,

e) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka stanovených v § 5 odst. 1 písm. d) až i), § 10c odst. 1 a 2, § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1 nebo stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 nebo nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/361,

f) nesplní nebo poruší některou z povinností v oblasti programů ozdravování zvířat stanovenou nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689,

g) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 13 odst. 4, nebo nesplní nebo poruší některé z opatření podle § 53 odst. 1,

h) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 19 odst. 1 až 5 nebo v § 20 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a b),

i) nesplní nebo poruší některou z veterinárních podmínek obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo některou z veterinárních podmínek dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovenou v § 28 odst. 2, § 30 odst. 1, § 31, § 31a odst. 2, § 32 odst. 1 a 7, § 38a odst. 7, § 38b odst. 1, 2 a 10 až 14, § 38c odst. 1 až 4 nebo stanovenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/692,

j) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122,

k) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), pokud jde o neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu ze třetích zemí,

l) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), pokud jde o neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu z ostatních členských států do České republiky,

m) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených v § 39d odst. 3, § 41b odst. 2 a 3 nebo v § 42 odst. 3 a 5, nebo vykonává veterinární léčebnou a preventivní činnost jako soukromý veterinární lékař, ačkoli nesplňuje požadavky stanovené v § 60,

n) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo osoby zacházející se živočišnými produkty stanovenou v § 40 nebo v § 40a,

o) nesplní nebo poruší některou z povinností provozovatele útulku pro zvířata stanovenou v § 42 odst. 6 a 8,

p) nesplní nebo poruší povinnost vlastníka, nájemce, pachtýře nebo provozovatele stanovenou v § 48a odst. 5,

q) nesplní nebo poruší povinnost uživatele pokusných zvířat stanovenou v § 56b,

r) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele hospodářských zvířat stanovenou v § 64a odst. 3 nebo v § 64b odst. 1 až 3,

s) nesplní nebo poruší povinnost prohlížitele včelstev stanovenou v § 64c odst. 2,

t) vykonává některou z činností, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává některou z činností bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu[31]), anebo vykonává některou z činností, k níž není odborně způsobilá,

u) nepředloží zásilku veterinárního zboží k pohraniční veterinární kontrole na pohraniční veterinární stanici v souladu s čl. 47 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625,

v) neoznámí předem fyzický příchod zásilky veterinárního zboží orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu způsobem stanoveným v čl. 56 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 nebo ve lhůtě stanovené prováděcím nařízením Komise (EU) 2019/1013,

x) nesplní nebo poruší opatření uložená orgány veterinární správy podle čl. 66 odst. 3 nebo 6 nebo čl. 67 nebo čl. 137 odst. 2 a 3 nebo čl. 138 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625,

y) jiným jednáním, než je uvedeno v písmenech a) až v), nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na úseku veterinární péče[63]),

z) nesplní závazný pokyn orgánu veterinární správy, nebo

aa) nesplní nebo poruší některou z povinností vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), c) a y),

b) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), d) až x) a z),

c) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. aa).

§ 72

Přestupky právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo některý z požadavků na přemístění a přepravu zvířat stanovených v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až c), § 5 odst. 2 až 6, § 5f odst. 1, § 6 odst. 1 až 5 a 7 nebo stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/688 nebo nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/990,

b) nesplní nebo poruší některou z povinností týkajících se registrace, schvalování nebo vysledovatelnosti stanovenou v § 5a odst. 1, 6 a 7, § 5b odst. 1, 5 a 7, § 5d nebo stanovenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2035, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/686 nebo nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/691,

c) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy stanovených v § 7,

d) nesplní nebo poruší některou z povinností týkajících se přemísťování zvířat nebo živočišných produktů stanovenou v § 8 odst. 3 nebo stanovenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/688, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/686, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/990 nebo nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/2154,

e) nesplní nebo poruší některou z povinností pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2 a 3, nebo některou z podmínek na vnitrostátní přepravu pro provozovatele cirkusu nebo jiného veřejného vystoupení se zvířaty stanovenou v § 9a odst. 1,

f) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 20 odst. 2 písm. c) až e), § 21 odst. 18, § 24 odst. 1, § 25 odst. 1 až 4, § 26, § 27 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 až 7 nebo v § 27b odst. 1 až 4, 8 a 9,

g) nesplní nebo poruší některou z povinností k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka stanovenou v § 10c odst. 1 a 2, § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1 nebo stanovenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 nebo nařízením Komise v přenesené pravomoci

(EU) 2023/361 anebo některou z povinností chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. d) až i),

h) nesplní nebo poruší některou z povinností v oblasti programů ozdravování zvířat stanovenou nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689,

i) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 18 odst. 1, 2 a 4, § 22 odst. 1 až 4, § 23 odst. 1 až 3 nebo v § 24a,

j) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 39a odst. 1, 4 a 5, § 39b odst. 1 a 3, § 39d odst. 2 a 3, § 40, § 40a, § 41, § 41a odst. 1 a 2, § 41b odst. 1 až 3, § 42 odst. 3, 5, 6 a 8, § 42a, § 42b odst. 1 a 2, § 48a odst. 5, § 56b, § 64a odst. 2 a 3 nebo v § 64b odst. 1 až 3, nebo vykonává veterinární léčebnou a preventivní činnost jako soukromý veterinární lékař, ačkoli nesplňuje požadavky stanovené v § 60,

k) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 13 odst. 4, nebo nesplní nebo poruší některé z opatření podle § 53 odst. 1,

l) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 19 odst. 1 až 5, § 20 odst. 1 a 2 písm. a) a b) nebo v § 21 odst. 1, 7 až 12, 14 a 16,

m) nesplní nebo poruší některou z veterinárních podmínek obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo některou z veterinárních podmínek dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovenou v § 28 odst. 2, § 30 odst. 1, § 31, § 31a odst. 2, § 32 odst. 1 a 7, § 38a odst. 7, § 38b odst. 1, 2 a 10 až 14, § 38c odst. 1 až 4 nebo stanovenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 nebo nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/692,

n) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), pokud jde o neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu ze třetích zemí, nebo nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122,

o) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu[48]), pokud jde o neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu z ostatních členských států do České republiky,

p) vykonává některou z činností, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává některou z činností bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu[31]), anebo vykonává některou z činností, k níž není odborně způsobilá,

q) nepředloží zásilku veterinárního zboží k pohraniční veterinární kontrole na pohraniční veterinární stanici v souladu s čl. 47 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625,

r) neoznámí předem fyzický příchod zásilky veterinárního zboží orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu způsobem stanoveným v čl. 56 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 nebo ve lhůtě stanovené prováděcím nařízením Komise (EU) 2019/1013,

s) nesplní nebo poruší opatření uložená orgány veterinární správy podle čl. 66 odst. 3 nebo 6 nebo čl. 67 nebo čl. 137 odst. 2 a 3 nebo čl. 138 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625,

t) jiným jednáním, než je uvedeno v písmenech a) až r), nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na úseku veterinární péče[63]),

u) nesplní závazný pokyn orgánu veterinární správy,

v) nesplní nebo poruší některou z povinností vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření,

x) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 66a odst. 1 písm. f) až h), § 66a odst. 3 písm. a), b) a d), § 66b odst. 1 písm. f) až h), § 66b odst. 2 nebo § 66b odst. 3 písm. a), b) a d),

y) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 66a odst. 2, nebo

z) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 66 odst. 1, § 66a odst. 1 písm. a) až e), § 66a odst. 3 písm. c), § 66b odst. 1 písm. a) až e) nebo § 66b odst. 3 písm. c).

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že

a) jako soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4a odst. 4, § 5g, § 12 odst. 2, § 61 odst. 1, 3 a 5, § 62 odst. 2, § 66 odst. 3 a 4 nebo nesplní některou z povinností stanovenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429,

b) jako vysoká škola uskutečňující akreditovaný magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny v rozporu s § 4a odst. 6 nesplní některou z povinností stanovených v § 4a odst. 4 nebo v rozporu s § 5h nesplní některou z povinností stanovených v § 5g,

c) jako soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 64 odst. 3 a 4,

d) jako výrobce pasů nebo distributor pasů nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4b odst. 2 nebo 3, nebo

e) jako provozovatel poštovní služby nebo jiné doručovací služby nepředá veterinárnímu inspektorovi zásilku podle § 53b odst. 2.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. e),

b) 300 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až f), t) a x) nebo podle odstavce 2 písm. a) až c),

c) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. g) až j) a y) nebo podle odstavce 2 písm. d),

d) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. k) až s), u) a z),

e) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. v).

§ 74

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává krajská veterinární správa, s výjimkou přestupků podle § 72 odst. 1 písm. x) až z), které projednává Ústav. Přestupky podle § 71 odst. 1 písm. j) a k) a přestupky podle § 72 odst. 1 písm. n) projednává celní úřad.

(2) Krajská veterinární správa vybírá pokutu, kterou uložila.

HLAVA XI
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 75

(1) Náhradu nákladů a ztrát vzniklých plněním povinností podle tohoto zákona, zejména prováděním nařízených mimořádných veterinárních opatření, poskytuje stát jen za podmínek a v rozsahu stanovených tímto zákonem.

(2) Bylo-li při výkonu státního veterinárního dozoru zjištěno nesplnění nebo porušení povinnosti stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy[89]) nebo předpisy Evropské unie, může Státní veterinární správa uložit tomu, u něhož k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů tímto orgánem vynaložených.

(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s veterinárním vyšetřením a posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou tyto kontrolní činnosti prováděny, a to ve výši minimálních sazeb stanovených předpisem Evropské unie o úředních kontrolách[35a]); pro účely placení se výše nákladů přepočte na českou měnu podle referenčního směnného kurzu Evropské centrální banky uveřejněného Komisí v Úředním věstníku na příslušné období. V případě prohlídky skotu, který musí být v souladu s předpisy Evropské unie upravujícími pravidla pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií[7c]) vyšetřen na bovinní spongiformní encefalopatii, se výše náhrady zvyšuje o částku stanovenou prováděcím právním předpisem. Prováděcí právní předpis také stanoví podmínky vyšetřování, včetně věkové hranice skotu, který musí být na bovinní spongiformní encefalopatii vyšetřen.

(4) Zjistí-li Státní veterinární správa, že ve stanovené lhůtě nedošlo k odstranění nedostatků zjištěných při běžné kontrole, je chovatel nebo provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou kontrolní činnosti prováděny, povinen nahradit náklady dodatečné kontroly. O náhradě nákladů podle odstavců 2 a 3 a o náhradě nákladů za dodatečnou kontrolu podle předpisu Evropské unie o úředních kontrolách[35b]) rozhodne Státní veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji Státní veterinární správa. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů dodatečné kontroly.

(5) Náklady spojené s prováděním pohraniční veterinární kontroly podle předpisu Evropské unie o úředních kontrolách[79]) je povinen hradit dovozce nebo jeho zástupce, a to ve výši částky stanovené pro účely výpočtu skutečných nákladů spojených s prováděním každé jednotlivé pohraniční veterinární kontroly. O náhradě nákladů spojených s prováděním pohraniční veterinární kontroly rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Výši částky nákladů pro účely výpočtu skutečných nákladů spojených s prováděním každé jednotlivé pohraniční veterinární kontroly stanoví prováděcí právní

předpis. Náklady podle věty první zahrnují i náhradu nákladů úřední kontroly dovozu ekologických produktů a produktů z přechodného období z třetích zemí[92]).

(6) Vývozce uhradí náklady veterinární kontroly spojené s vydáním veterinárního osvědčení k vývozu kontrolovaného zboží podle § 38b odst. 1 nebo s vydáním veterinárního osvědčení pro vývoz krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů podle § 38b odst. 3. O náhradě nákladů veterinární kontroly rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Výši paušální částky nákladů veterinární kontroly stanoví prováděcí právní předpis.

§ 75a

(1) Právní předpis Státní veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních se označuje názvem nařízení Státní veterinární správy. Způsob vyhlášení nařízení Státní veterinární správy a podmínky nabytí jeho platnosti a účinnosti stanoví zákon o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů[93]).

(2) Nařízení Státní veterinární správy, které se týká územního obvodu kraje nebo jeho části, se vyvěsí na úřední desce krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů a musí být každému přístupné u krajské veterinární správy, krajského úřadu a u všech obecních úřadů, jejichž území se týká.

(3) Nařízení Státní veterinární správy, které má celostátní povahu nebo se týká územních obvodů více krajů, se vyvěsí na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů a zveřejňuje se neprodleně na internetových stránkách Státní veterinární správy. Pokud jsou nařízením Státní veterinární správy podle věty první ukládány povinnosti i jiným subjektům, než jsou chovatelé hospodářských zvířat, zveřejňuje se nařízení také v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání. Provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání je povinen umožnit bezplatně zástupci Státní veterinární správy zveřejnění těchto opatření, jejich změny nebo ukončení ihned, jakmile byl o to požádán.

(4) Pro změnu nebo ukončení nařízených mimořádných veterinárních opatření se použijí přiměřeně odstavce 2 a 3.

§ 76

(1) Stanoviska uplatněná k územně plánovací dokumentaci nejsou správním rozhodnutím.

(2) Místo písemného vyhotovení rozhodnutí se o

a) schválení a registraci, popřípadě jen schválení nebo registraci, podle tohoto zákona nebo předpisu Evropské unie vydává doklad[64]) o schválení a registraci, popřípadě jen schválení nebo registraci,

b) udělení, obnovení nebo opětovném udělení statusu hospodářství prostého nebezpečných nákaz nebo o uznání statusu hospodářství se zanedbatelným nebo kontrolovaným rizikem klasické klusavky vydává doklad[64]) o udělení, obnovení, opětovném udělení nebo uznání statusu,

c) úředním uznání hospodářství uplatňujícího řízené podmínky ustájení vydává doklad[64]) o úředním uznání.

(3) Odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy podle § 42 odst. 3 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) nemá odkladný účinek. Toto rozhodnutí je vykonatelné dnem oznámení. Vydání rozhod-

nutí o individuální výjimce z nařízených mimořádných veterinárních opatření podle § 49 odst. 1 písm. c) nebo rozhodnutí o změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření podle § 49 odst. 1 písm. d) může být prvním úkonem v řízení, pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků řízení.

(4) Správní řád se neuplatní v řízení

a) o opatření podle § 13 odst. 3 a podle § 53 odst. 1 písm. a) až d), které veterinární inspektor ústně oznámí kontrolované nebo povinné osobě podle kontrolního řádu; o svých zjištěních a nařízených opatřeních pořídí záznam, jehož kopii předá kontrolované nebo povinné osobě. Kontrolovaná osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do záznamu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne předání záznamu. Podané námitky nemají odkladný účinek. Podaným námitkám může zcela vyhovět krajská veterinární správa; neučiní-li tak, předloží námitky bez odkladu Ústřední veterinární správě, jejíž rozhodnutí je konečné a doručuje se kontrolované osobě,

b) o ukončení opatření podle § 13 odst. 5 a podle § 53 odst. 2; o ukončení těchto opatření vyhotoví krajská veterinární správa zápis, jehož kopii doručí kontrolované osobě.

§ 76a

Nestanoví-li tento zákon jinak,

a) řídí se uznávání odborné způsobilosti osoby, která je oprávněna o takové uznání požádat a hodlá vykonávat na území České republiky regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, zákonem o uznávání odborné kvalifikace[31]),

b) může osoba, která je státním příslušníkem jiného členského státu, je v něm usazena a vykonává v souladu s jeho právními předpisy regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, vykonávat tuto činnost dočasně nebo příležitostně i na území České republiky na základě ověření dokladů o její odborné způsobilosti a písemného oznámení podle zákona o uznávání odborné kvalifikace[31]); pro tuto osobu platí obdobně práva a povinnosti držitele povolení nebo osvědčení podle tohoto zákona,

c) je proškolená osoba, která získala kvalifikaci v jiném členském státě v souladu s předpisy Evropské unie a může tuto kvalifikaci prokázat, oprávněna k výkonu činnosti na území České republiky v rozsahu těchto předpisů.

§ 77

(1) Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle předpisů účinných v době jeho zahájení.

(2) Povolení k výkonu odborné veterinární činnosti vydané podle dřívějších předpisů se považuje za povolení nebo registraci podle tohoto zákona. Neodpovídá-li však povolení k provozování asanačního podniku podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona Státní veterinární správu, aby rozhodla o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li Státní veterinární správa z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zaniká.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,
b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků uvedených pod písmenem a) a dobu trvání přechodného období.

§ 77a

Závazný posudek a vyjádření Státní veterinární správy podle § 56 se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

§ 77b

Působnosti stanovené obci podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti, s výjimkou § 46 písm. b).

§ 77c

(1) Kde se v předpisech Evropské unie mluví o
a) příslušném úřadu, příslušném ústředním úřadu nebo kompetentní autoritě, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ústřední úřad, do jehož působnosti náleží výkon příslušného oprávnění nebo provedení příslušného opatření, anebo úřad, na který byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření přeneseny,
b) příslušném orgánu nebo příslušném veterinárním úřadu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona orgán veterinární správy, do okruhu jehož působnosti byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření tímto zákonem svěřeny, popřípadě do okruhu jehož působnosti se zřetelem na svůj význam, povahu a srovnatelné úkoly náleží.

(2) Opatření k zajištění dodržování povinností, k odstranění zjištěných nedostatků a k jednotnému uplatňování požadavků stanovených předpisy uvedenými v odstavci 1 se uskutečňují způsoby stanovenými tímto zákonem.

(3) Osoby, které jsou povinny plnit povinnosti uložené jim tímto zákonem, jsou povinny plnit v oblasti veterinární péče také povinnosti, které pro ně vyplývají z předpisů uvedených v odstavci 1.

§ 77d

Krajská veterinární správa neprojedná ve společném řízení přestupek podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů, je-li k jeho projednání příslušná jiná krajská veterinární správa, ani k takovému přestupku nepřihlédne při určení druhu a výměry správního trestu.

§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 4a odst. 8, § 4b odst. 2 písm. d), § 4b odst. 3 písm. c), § 5 odst. 7, § 5e odst. 5, § 6 odst. 8, § 10 odst. 3, § 18 odst. 7, § 19 odst. 3 a 10, § 21 odst. 23, § 21a odst. 5, § 22 odst. 6, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 5, § 27 odst. 4, § 27a odst. 9, § 27b odst. 11, § 38b odst. 5, § 38c odst. 5, § 40a odst. 4, § 41b odst. 4, § 42 odst. 10 a 11, § 48 odst. 2, § 50 odst. 8, § 53 odst. 8, § 53a

odst. 3, § 53d odst. 3 a 5, § 59 odst. 7 a 10, § 64 odst. 6, § 64a odst. 5, § 64b odst. 1 až 4, § 64c odst. 4, § 66a odst. 4, § 66b odst. 4, § 70 odst. 3 a § 75 odst. 3 až 6.

§ 78a

(1) V § 11 odst. 1, § 12 odst. 2 písm. b), § 13 odst. 1 a 2, § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 6 a 7 písm. a), § 23 odst. 1 písm. d), § 23 odst. 2, § 27 odst. 2 a 3, § 40 odst. 1 písm. b), § 40 odst. 5, § 41 odst. 1 písm. g) a h), § 42 odst. 3 písm. a) a b), § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. d), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 1, § 64 odst. 1 větách první a druhé, § 64 odst. 5, § 76 odst. 2 a 3 a v nadpisu k § 49 se slova „okresní veterinární správa“ v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy „krajská veterinární správa“ v příslušném pádu a čísle.

(2) V § 13 odst. 1 písm. b), § 16 odst. 2, § 40 odst. 1 písm. a) větách první a druhé a písm. d) na prvním i druhém místě, § 40 odst. 2 úvodní části ustanovení a písm. a), § 41 odst. 2 a 3, § 54 odst. 1 písm. n) na prvním i druhém místě a § 77a se slova „konfiskáty živočišného původu“ v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy „vedlejší živočišné produkty“ v příslušném pádu a čísle.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

§ 81

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb. a zákona č. 63/1999 Sb., se mění takto:

Příloha k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb. a zákona č. 305/1997 Sb., „Sazebník správních poplatků“ se mění takto:

1. Položka 67 zní:

„Vydání rozhodnutí o výsledku pohraniční veterinární kontroly (§ 37 zákona č.166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	
- za každou i započatou tunu zásilky živých zvířat	Kč 170,-
	Kč 110,-
- za každou i započatou tunu zásilky živočišných produktů, krmiv a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz	nejméně Kč 1 120,-
	nejvýše Kč 11 900,-“.

2. Položka 68 včetně poznámky zní:

„a) Schválení veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 3 000,-
b) Vydání osvědčení k výrobě veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 6 000,-

Poznámka:

Úkon zpoplatňovaný podle písmene a) této položky zahrnuje i zápis veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku do Seznamu schválených veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků.".

3. Položka 69 zní:

„Vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete mimo včel (§ 6 zákona č.166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	
- za jedno zvíře	Kč 50,-
- za více než jedno zvíře	Kč 100,-“.

4. Položka 70 zní:

„Vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů (§ 27 zákona č.166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 100,-“.

5. Položka 71 zní:

„a) Vydání osvědčení o splnění požadavků a podmínek pro zacházení se živočišnými produkty (§ 22 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 500,-
b) Vydání závazného posudku (§ 56 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 300,-“.

6. Položka 72 zní:

„a) Registrace soukromého veterinárního lékaře (§ 60 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 2 000,-
b) Registrace soukromého veterinárního technika (§ 64 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 1 000,-
c) Vydání povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 2 000,-

d) Vydání povolení k provozování asanačního podniku (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 3 000,-
e) Vydání povolení k provozování jiné veterinární asanační činnosti (§ 51 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč 1 000,-“.

7. Položka 73 zní:

„a) Vydání rozhodnutí o schválení chovu nebezpečných druhů zvířat	
za jedno zvíře	Kč 3 000,-
za více než jedno zvíře	Kč 5 000,-
b) Udělení akreditace uživatelského zařízení k chovu zvířat pro pokusné účely	Kč 10 000,-“.

ČÁST PÁTÁ
ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 82

Zrušují se:

1. Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.
2. Zákon č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb., zákona č. 112/1994 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

ČÁST ŠESTÁ
ÚČINNOST

§ 83

Tento zákon nabývá účinnosti šedesátým dnem po dni vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha k zákonu č. 166/1999 Sb.

PODMÍNKY UZNÁNÍ OSVĚDČENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ÚŘADU VYDÁVAJÍCÍHO ČLENSKÉHO STÁTU, KTERÉ POTVRZUJE ZÁKONNÉ VYKONÁVÁNÍ POVOLÁNÍ VETERINÁRNÍHO LÉKAŘE

Bulharsko

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Bulharsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Bulharsku po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Estonsko

1. V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Estonsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Estonsku po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.
2. V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 20. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Estonska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako estonské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Estonska po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

Chorvatsko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Jugoslávii před 8. říjnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Chorvatska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako chorvatské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Chorvatska po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Litva

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 11. březnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Litvy potvrdí, že

tyto doklady mají na jejím území stejnou právní platnost jako litevské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Litvy po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Lotyšsko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 21. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Lotyšska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako lotyšské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Lotyšska po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Německo

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství dokládají odbornou přípravu dosaženou na území bývalé Německé demokratické republiky, která nesplňuje všechny základní požadavky odborné přípravy uvedené v § 59 odst. 1, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci jako dostatečný důkaz, pokud dokládají odbornou přípravu zahájenou před sjednocením Německa, opravňují držitele k výkonu činnosti veterinárního lékaře na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady uvedené v § 59 odst. 2 písm. a) a jsou doplněny osvědčením vydaným příslušnými německými orgány dokládajícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly danou činnost na území Německa po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Slovensko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Československu před 1. lednem 1993, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovenska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovenské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovenska po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Slovinsko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Jugoslávii před 25. červnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovinska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovinské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovinska po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Rumunsko

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Rumunsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Rumunsku po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Ostatní členské státy

V případě osob z ostatních členských států musí osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu uvádět, že se tato osoba zákonným způsobem podílela na výkonu povolání veterinárního lékaře po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Příloha č. 2

NÁKAZY A NEMOCI PŘENOSNÉ ZE ZVÍŘAT NA ČLOVĚKA, KTERÉ JSOU POVAŽOVÁNY ZA NEBEZPEČNÉ, A JEJICH PŮVODCI

I. **Nákazy, u nichž se nařídí mimořádná veterinární opatření**

Vybrané nákazy uvedené v příloze prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/1882

1. Slintavka a kulhavka (*Aphtovirus*)
2. Mor skotu (*Morbillivirus*)
3. Horečka Údolí Rift (*Phlebovirus*)
4. Brucelóza (*Brucella abortus, Brucella melitensis, Brucella suis*)
5. Tuberkulóza (*Mycobacterium tuberculosis, Mycobacterium bovis, Mycobacterium caprae*)
6. Vzteklina (*Lyssavirus*)
7. Katarální horečka ovcí (*Orbivirus sérotypy* 1–24)
8. Nodulární dermatitida skotu (*Capripoxvirus*)
9. Plicní nákaza skotu (*Mycoplasma mycoides subsp. mycoides SC*)
10. Infekční rinotracheitida skotu/infekční pustulární vulvovaginitida (*Bovine herpesvirus 1*)
11. Enzootická leukóza skotu (*Deltaretrovirus*)
12. Neštovice ovcí a neštovice koz (*Capripoxvirus*)
13. Mor malých přežvýkavců (*Morbillivirus*)
14. Nakažlivá pleuropneumonie koz (*Mycoplasma capricolum subsp. capripneumoniae*)
15. Mor koní (*Orbivirus*)
16. Vozhřivka (*Burkholderia mallei*)
17. Klasický mor prasat (*Pestivirus*)
18. Africký mor prasat (*Asfivirus*)
19. Aujeszkyho choroba (*Alfaherpesvirus*)
20. Vysoce patogenní aviární influenza (*Alphainfluenzavirus*)
21. Newcastleská choroba (*Rubulavirus*)
22. Mor včelího plodu/americká hniloba včelího plodu (*Paenibacillus larvae*)
23. Epizootická nekróza krvetvorné tkáně (*Ranavirus*)
24. Infekce virem nakažlivé chudokrevnosti lososů (ISAV) s delecí ve vysoce polymorfní oblasti (*Isavirus*)

25. Mikrocytóza (*Mikrocytos mackini*)
26. Perkinsóza (*Perkinsus marinus*)
27. Infekce virem syndromu Taura (*Aparavirus*)
28. Infekce virem žlutohlavosti/Yellowhead disease (*Okavirus*)

Ostatní nákazy

1. Transmisivní spongiformní encefalopatie (priony)
2. Vezikulární stomatitida (*Vesiculovirus*)
3. Hniloba včelího plodu/evropská hniloba včelího plodu (*Melissococcus plutonius*)

II. Nákazy, u nichž se nařídí mimořádná veterinární opatření podle potřeby, vyžaduje-li to povaha nákazy, rizika jejího šíření, nebezpečí hrozící zdraví lidí nebo zvířat, popřípadě nebezpečí jiné vážné újmy, anebo místní podmínky

Vybrané nákazy uvedené v příloze prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/1882

1. Echinokokóza (*Echinococcus multilocularis*)
2. Epizootické hemoragické onemocnění (*Orbivirus*)
3. Antrax/sněť slezinná (*Bacillus anthracis*)
4. Surra (*Trypanosoma evansi*)
5. Ebola (*Ebolavirus*)
6. Paratuberkulóza (*Mycobacterium paratuberculosis*)
7. Japonská encefalitida (*Flavivirus*)
8. Západonilská horečka (*Flavivirus*)
9. Q horečka (*Coxiella burnetii*)
10. Bovinní virová diarrhoea (*Pestivirus*)
11. Venerická kampylobakterióza skotu (*Campylobacter fetus* subsp. *venerealis*)
12. Trichomoniáza (*Tritrichomonas foetus*)
13. Epididymitida beranů (*Brucella ovis*)
14. Virová arteritida koní (*Alphaarterivirus*)
15. Infekční anemie koní (*Lentivirus*)
16. Hřebčí nákaza (*Trypanosoma equiperdum*)
17. Infekční metritida klisen (*Taylorella equigenitalis*)
18. Encefalomyelitida koní východní a západní (*Alphavirus*)
19. Venezuelská encefalomyelitida koní (*Alphavirus*)
20. Reprodukční a respirační syndrom prasat (*Betaarterivirus*)
21. Mykoplasmóza drůbeže (*Mycoplasma gallisepticum, Mycoplasma meleagridis*)
22. Infekce způsobená *Salmonella pullorum, Salmonella gallinarum, Salmonella arizonae*
23. Nízce patogenní aviární influenza (*Alphainfluenzavirus*)
24. Chlamydióza drůbeže (*Chlamydophila psittaci*)
25. Varroáza (*Varroa spp.*)
26. Tumidóza (*Aethina tumida*)
27. Infestace roztočem Tropilaelaps (*Tropilaelaps spp.*)
28. Infekce způsobená *Batrachochytrium salamandrivorans*
29. Virová hemoragická septikémie (*Novirhabdovirus*)
30. Infekční hematopoetická nekróza/infekční nekróza krvetvorné tkáně (*Novirhabdovirus*)
31. Herpesviróza koi (*Herpesvirus*)
32. Bonamióza (*Bonamia exitiosa*)
33. Bonamióza (*Bonamia ostreae*)
34. Marteilióza (*Marteilia refringens*)

35. Infekce virem syndromu běloskvrnitosti/White spot disease (*Whispovirus*)

Ostatní nákazy

1. Hydroperikarditida přežvýkavců (*Ehrlichia ruminantium*)
2. Krymsko-konžská hemoragická horečka (*Nairovirus*)
3. Leptospiróza (*Leptospira spp.*)
4. Listerióza (*Listeria spp.*)
5. Myiáza (*Cochliomya hominivorax, Chrysomya bezziana*)
6. Salmonelóza (*invazivní sérovary Salmonella spp.*)
7. Trichinelóza (*Trichinella spp.*)
8. Tuberkulóza (*Mycobacterium suis, Mycobacterium avium*)
9. Tularémie (*Francisella tularensis*)
10. Shiga toxin-produkující *Escherichia coli* (STEC)
11. Anaplasmóza skotu (*Anaplasma spp.*)
12. Babesióza skotu (*Babesia spp.*)
13. Hemoragická septikémie/pasteurelóza (*Pasteurella multocida*)
14. Hlavnička (*Macavirus*)
15. Theilerióza (*Theileria spp.*)
16. Trypanosomiáza (*Trypanosoma spp.*)
17. Enzootické zmetání ovcí (*Chlamydia psittaci*)
18. Nakažlivá agalakcie (*Mycoplasma agalactiae*)
19. Nemoc Nairobi (*Nairovirus*)
20. Piroplasmóza koní (*Babesia equi, Babesia caballi*)
21. Encefalitida způsobená virem Nipah (*Nipah*)
22. Vezikulární choroba prasat (*Enterovirus*)
23. Transmisivní gastroenteritida prasat (*Coronavirus*)
24. Prasečí epidemická diarhoe (*Coronavirus*)
25. Cholera drůbeže (*Pasteurella multocida*)
26. Mykoplasmóza drůbeže (*Mycoplasma synoviae*)
27. Roztočíková nákaza včel (*Acarapis woodi*)
28. Epizootický vředový syndrom (*Aphanomyces invadans*)
29. Leishmanióza (*Leishmania spp.*)
30. Neštovice velbloudů (*Orthopoxvirus*)
31. Gram-negativní bakterie produkující karbapenemázy
32. Gram-negativní bakterie produkující širokospektré beta-laktamázy (ESBL)
33. Methicilin-rezistentní *Staphylococcus aureus* (MRSA)

Příloha č. 3

SEZNAM NÁKAZ A NEMOCÍ PŘENOSNÝCH ZE ZVÍŘAT NA ČLOVĚKA PRO ÚČELY POSKYTOVÁNÍ NÁHRADY NÁKLADŮ A ZTRÁT

1. Africký mor prasat (*Asfivirus*)
2. Anaplasmóza skotu (*Anaplasma spp.*)
3. Antrax/sněť slezinná (*Bacillus anthracis*)
4. Aujeszkyho choroba (*Alfaherpesvirus*)

5. Aviární influenza vysoce patogenní a nízce patogenní (*Alphainfluenzavirus*)
6. Babesióza skotu (*Babesia spp.*)
7. Brucelóza (*Brucella abortus, Brucella melitensis, Brucella suis*)
8. Echinokokóza (*Echinococcus multilocularis*)
9. Encefalitida způsobená virem Nipah (*Nipah*)
10. Encefalomyelitida koní východní a západní (*Alphavirus*)
11. Enzootická leukóza skotu (*Retrovirus*)
12. Enzootické zmetání ovcí (*Chlamydia psittaci*)
13. Epididymitida beranů (*Brucella ovis*)
14. Epizootická nekróza krvetvorné tkáně (*Ranavirus*)
15. Epizootické hemoragické onemocnění (*Orbivirus*)
16. Gram-negativní bakterie produkující karbapenemázy
17. Gram-negativní bakterie produkující širokospektré beta-laktamázy (ESBL)
18. Hemoragická septikémie/pasteurelóza (*Pasteurella multocida*)
19. Herpesviróza koi (*Herpesvirus*)
20. Hlavnička (*Macavirus*)
21. Hniloba včelího plodu/evropská hniloba včelího plodu (*Melissococcus plutonius*)
22. Horečka Údolí Rift (*Phlebovirus*)
23. Hřebčí nákaza (*Trypanosoma equiperdum*)
24. Hydroperikarditida přežvýkavců (*Ehrlichia ruminantium*)
25. Cholera drůbeže (*Pasteurella multocida*)
26. Infekce virem nakažlivé chudokrevnosti lososů (ISAV) s delecí ve vysoce polymorfní oblasti (*Isavirus*)
27. Infekce způsobená *Salmonella pullorum, Salmonella gallinarum, Salmonella arizonae*
28. Infekční anemie koní (*Lentivirus*)
29. Infekční hematopoetická nekróza/infekční nekróza krvetvorné tkáně (*Novirhabdovirus*)
30. Infekční metritida klisen (*Taylorella equigenitalis*)
31. Infekční rinotracheitida skotu/infekční pustulární vulvovaginitida (*Bovine herpesvirus 1*)
32. Infestace včel roztočem Tropilaelaps (*Tropilaelaps spp.*)
33. Japonská encefalitida (*Flavivirus*)
34. Katarální horečka ovcí (*Orbivirus* sérotypy 1–24)
35. Klasický mor prasat (*Pestivirus*)
36. Krymsko-konžská hemoragická horečka (*Nairovirus*)
37. Leishmanióza (*Leishmania spp.*)
38. Leptospiróza (*Leptospira spp.*)
39. Listerióza (*Listeria spp.*)
40. Methicilin-rezistentní *Staphylococcus aureus* (MRSA)
41. Mor koní (*Orbivirus*)
42. Mor malých přežvýkavců (*Morbillivirus*)
43. Mor skotu (*Morbillivirus*)
44. Mor včelího plodu/americká hniloba včelího plodu (*Paenibacillus larvae*)
45. Myiáza (*Cochliomya hominivorax, Chrysomya bezziana*)
46. Mykoplasmóza drůbeže (*Mycoplasma gallisepticum, Mycoplasma meleagridis, Mycoplasma synoviae*)
47. Nakažlivá agalakcie (*Mycoplasma agalactiae*)
48. Nakažlivá pleuropneumonie koz (*Mycoplasma spp.*)
49. Nemoc Nairobi (*Nairovirus*)

50. Neštovice ovcí a neštovice koz (*Capripoxvirus*)
51. Neštovice velbloudů (*Parapoxvirus*)
52. Newcastleská choroba (*Rubulavirus*)
53. Nodulární dermatitida skotu (*Capripoxvirus*)
54. Piroplasmóza koní (*Babesia equi, Babesia caballi*)
55. Plicní nákaza skotu (*Mycoplasma mycoides subsp. mycoides* SC)
56. Prasečí epidemická diarhoe (*Coronavirus*)
57. Q horečka (*Coxiella burnetii*)
58. Reprodukční a respirační syndrom prasat (*Betaarterivirus*)
59. Roztočíková nákaza včel (*Acarapis woodi*)
60. Salmonelóza (invazivní sérovary *Salmonella spp.*)
61. Shiga toxin-produkující *Escherichia coli* (STEC)
62. Slintavka a kulhavka (*Aphtovirus*)
63. Surra (*Trypanosoma evansi*)
64. Theilerióza (*Theileria spp.*)
65. Transmisivní gastroenteritida prasat (*Coronavirus*)
66. Transmisivní spongiformní encefalopatie (priony)
67. Trichinelóza (*Trichinella spp.*)
68. Trichomoniáza (*Tritrichomonas foetus*)
69. Trypanosomiáza (*Trypanosoma spp.*)
70. Tuberkulóza (*Mycobacterium tuberculosis, Mycobacterium bovis, Mycobacterium caprae*)
71. Tuberkulóza (*Mycobacterium suis, Mycobacterium avium*)
72. Tularémie (*Francisella tularensis*)
73. Tumidóza (*Aethina tumida*)
74. Varroáza (*Varroa spp.*)
75. Venerická kampylobakterióza skotu (*Campylobacter fetus* subsp. *venerealis*)
76. Venezuelská encefalomyelitida koní (*Alphavirus*)
77. Vezikulární choroba prasat (*Enterovirus*)
78. Vezikulární stomatitida (*Vesiculovirus*)
79. Virová arteritida koní (*Alphaarterivirus*)
80. Virová hemoragická septikémie (*Novirhabdovirus*)
81. Vozhřivka (*Burkholderia mallei*)
82. Vzteklina (*Lyssavirus*)
83. Západonilská horečka (*Flavivirus*).

---

[1]) Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/74/ES ze dne 22. září 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/22/ES o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/97/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice Rady 96/22/ES o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

[1a]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003, v platném znění.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu), v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat"), v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách), v platném znění.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1013 ze dne 16. dubna 2019 o oznamování zásilek určitých kategorií zvířat a zboží, které vstupují do Unie, s předstihem.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1602 ze dne 23. dubna 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud jde o společný zdravotní vstupní doklad doprovázející zásilky zvířat a zboží na místo určení, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1666 ze dne 24. června 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud jde o podmínky pro monitorování přepravy a příjezdu zásilek obsahujících určité zboží ze stanoviště hraniční kontroly v místě příchodu do zařízení v místě určení v Unii.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1873 ze dne 7. listopadu 2019 o postupech koordinovaného provádění zesílených úředních kontrol příslušnými orgány na stanovištích hraniční kontroly u produktů živočišného původu, zárodečných produktů, vedlejších produktů živočišného původu a směsných produktů.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2035 ze dne 28. června 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o pravidla týkající se zařízení, v nichž jsou chována suchozemská zvířata, a líhní a vysledovatelnosti určitých chovaných suchozemských zvířat a násadových vajec, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2074 ze dne 23. září 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud jde o pravidla pro zvláštní úřední kontroly zásilek obsahujících určitá zvířata a zboží, které pocházejí z Unie a do Unie se vracejí poté, co jim třetí země zakázala vstup, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2090 ze dne 19. června 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud jde o případy podezření na nesoulad nebo zjištěného nesouladu s pravidly Unie pro používání nebo rezidua farmakologicky účinných látek, které jsou povoleny ve veterinárních léčivých přípravcích nebo jako doplňkové látky, nebo s pravidly Unie pro používání nebo rezidua zakázaných nebo nepovolených farmakologicky účinných látek.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122 ze dne 10. října 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud jde o některé kategorie zvířat a zboží osvobozených od úředních kontrol na stanovištích hraniční kontroly, zvláštní kontroly osobních zavazadel cestujících a malých zásilek zboží, které není určeno k uvedení na trh, zasílaných fyzickým osobám, a kterým se mění nařízení Komise (EU) č. 142/2011, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2124 ze dne 10. října 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud jde o pravidla pro úřední kontroly zásilek zvířat a zboží v režimu tranzitu, překládky a další přepravy přes území Unie, kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 798/2008, (ES) č. 1251/2008, (ES) č. 119/2009, (EU) č. 206/2010, (EU) č. 605/2010, (EU) č. 142/2011, (EU) č. 28/2012, prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/759 a rozhodnutí Komise 2007/777/ES, v platném znění.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2126 ze dne 10. října 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud jde o pravidla pro zvláštní úřední kontroly u některých kategorií zvířat a zboží, opatření, která mají být přijata po provedení těchto kontrol, a některé kategorie zvířat a zboží osvobozené od úředních kontrol na stanovištích hraniční kontroly.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/2129 ze dne 25. listopadu 2019, kterým se stanoví pravidla pro jednotné uplatňování měr četnosti kontrol totožnosti a fyzických kontrol u některých zásilek zvířat a zboží vstupujících do Unie, v platném znění.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/2130 ze dne 25. listopadu 2019, kterým se stanoví podrobná pravidla pro opatření, která mají být provedena během a po skončení kontrol dokladů, kontrol totožnosti a fyzických kontrol u zvířat a zboží, na které se vztahují úřední kontroly na stanovištích hraniční kontroly.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/686 ze dne 17. prosince 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o schvalování zařízení zacházejících se zárodečnými produkty, sledovatelnost a veterinární požadavky při přemísťování zárodečných produktů určitých chovaných suchozemských zvířat v rámci Unie, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 ze dne 17. prosince 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o pravidla pro prevenci a tlumení určitých nákaz uvedených na seznamu, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/688 ze dne 17. prosince 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o veterinární požadavky na přemísťování suchozemských zvířat a násadových vajec v rámci Unie, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/689 ze dne 17. prosince 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o pravidla pro dozor, eradikační programy a status území prostého nákazy pro některé nákazy uvedené na seznamu a nově se objevující nákazy, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/691 ze dne 30. ledna 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o pravidla týkající se zařízení akvakultury a dopravců vodních živočichů.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/692 ze dne 30. ledna 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o pravidla pro vstup zásilek některých zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie a jejich přemísťování a manipulaci s nimi po vstupu, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/990 ze dne 28. dubna 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o veterinární požadavky a požadavky na certifikaci pro přemísťování vodních živočichů a produktů živočišného původu z vodních živočichů v rámci Unie.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/999 ze dne 9. července 2020, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o schvalování zařízení zacházejících se zárodečnými produkty a sledovatelnost zárodečných produktů skotu, prasat, ovcí, koz a koňovitých.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/2154 ze dne 14. října 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o veterinární požadavky, požadavky na certifikaci a hlášení pro přemísťování produktů živočišného původu ze suchozemských zvířat v rámci Unie.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2235 ze dne 16. prosince 2020, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a (EU) 2017/625, pokud jde o vzorová veterinární osvědčení, vzorová úřední osvědčení a vzorová veterinární/úřední osvědčení pro vstup zásilek určitých kategorií zvířat a zboží do Unie a jejich přemísťování v rámci Unie a o úřední certifikaci týkající se těchto osvědčení, a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 599/2004, prováděcí nařízení (EU) č. 636/2014 a (EU) 2019/628, směrnice 98/68/ES a rozhodnutí 2000/572/ES, 2003/779/ES a 2007/240/ES, v platném znění.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2236 ze dne 16. prosince 2020, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a (EU) 2017/625, pokud jde o vzorová veterinární osvědčení pro vstup zásilek vodních živočichů a určitých produktů živočišného původu z vodních živočichů do Unie a jejich přemísťování v rámci Unie a o úřední certifikaci týkající se těchto osvědčení, a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1251/2008, v platném znění.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/403 ze dne 24. března 2021, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 a (EU) 2017/625, pokud jde o vzorová veterinární osvědčení a vzorová veterinární/úřední osvědčení pro vstup zásilek určitých kategorií suchozemských zvířat a jejich zárodečných produktů do Unie a jejich přemísťování mezi členskými státy a o úřední certifikaci týkající se těchto osvědčení, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2010/470/EU, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/630 ze dne 16. února 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud jde o některé kategorie zboží osvobozeného od úředních kontrol na stanovištích hraniční kontroly, a kterým se mění rozhodnutí Komise 2007/275/ES, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/934 ze dne 9. června 2021, kterým se stanoví zvláštní opatření k tlumení klasického moru prasat, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1933 ze dne 14. července 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013, pokud jde o pravidla pro neobchodní přesuny ptáků v zájmovém chovu u určitého území nebo třetí země do členského státu.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/2037 ze dne 22. listopadu 2021, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o výjimky z povinností týkajících se registrace zařízení akvakultury a vedení záznamů provozovatelů.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1644 ze dne 7. července 2022, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 o zvláštní požadavky na provádění úředních kontrol používání farmakologicky účinných látek povolených jako veterinární léčivé přípravky nebo jako doplňkové látky a zakázaných nebo nepovolených farmakologicky účinných látek a jejich reziduí. Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/1646 ze dne 23. září 2022 o jednotných praktických opatřeních pro provádění úředních kontrol, pokud jde o používání farmakologicky účinných látek povolených jako veterinární léčivé přípravky nebo jako doplňkové látky a zakázaných nebo nepovolených farmakologicky účinných látek a jejich reziduí, o zvláštním obsahu víceletých vnitrostátních plánů kontrol a zvláštních opatřeních pro jejich přípravu.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/2292 ze dne 6. září 2022, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud jde o požadavky na vstup zásilek zvířat určených k produkci potravin a určitého zboží určeného k lidské spotřebě do Unie, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/361 ze dne 28. listopadu 2022, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o pravidla pro používání určitých veterinárních léčivých přípravků pro prevenci a tlumení některých nákaz uvedených na seznamu.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/594 ze dne 16. března 2023, kterým se stanoví zvláštní opatření k tlumení afrického moru prasat a zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2021/605, v platném znění.

[1b]) Například zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

[2]) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.

[3]) Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[3a]) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

[4]) Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[4a]) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Komise (EU) č. 142/2011, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES, v platném znění, nařízení Komise (EU) č. 574/2011 ze dne 16. června 2011, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální limity dusitanů, melaminu, Ambrosia spp. a o křížovou kontaminaci určitými kokcidiostatiky a histomonostatiky, a kterým se konsolidují přílohy I a II uvedené směrnice, nařízení Komise (EU) č. 277/2012, kterým se mění přílohy I a II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy a akční prahy dioxinů a polychlorovaných bifenylů, nařízení Komise (EU) č. 744/2012, kterým se mění přílohy I a II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy arsenu, fluoru,

olova, rtuti, endosulfanu, dioxinů, Ambrosia spp., diclazurilu a lasalocidu sodného A a o akční prahy pro dioxiny, nařízení Komise (EU) č. 107/2013, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy melaminu v krmivech v konzervách pro zvířata v zájmovém chovu, nařízení Komise (EU) č. 1275/2013, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy arsenu, kadmia, olova, dusitanů, hořčičného oleje těkavého a škodlivých botanických nečistot, nařízení Komise (EU) 2015/186, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy arsenu, fluoru, olova, rtuti, endosulfanu a semen druhu Ambrosia, nařízení Komise (EU) 2017/2229 ze dne 4. prosince 2017, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy olova, rtuti, melaminu a dekochinátu, nařízení Komise (EU) 2019/1869 ze dne 7. listopadu 2019, kterým se mění a opravuje příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy některých nežádoucích látek v krmivech, doporučení Komise ze dne 17. srpna 2006 o přítomnosti deoxynivalenolu, zearalenonu, ochratoxinu A, T-2 a HT-2 a fumonisinů v produktech určených ke krmení zvířat, v platném znění (2006/576/ES).

[5]) Například zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.

[6]) Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[7]) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

[7a]) Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.

[7c]) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

[7g]) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

[8]) Zákon č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[9]) § 13a zákona č. 246/1992 Sb.

[9a]) Zákon č. 378/2007 Sb.
Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[9b]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.
Čl. 8 a příloha č. V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.
Nařízení Komise (EU) č. 142/2011.

[9c]) Vyhláška č. 291/2003 Sb., o zákazu podávání některých látek zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, a o sledování (monitoringu) přítomnosti nepovolených látek, reziduí a látek kontaminujících, pro něž by živočišné produkty mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat a v jejich produktech, ve znění vyhlášky č. 232/2005 Sb.

[9d]) § 22 a násl. zákona č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[10]) § 420 a násl. občanského zákoníku.

[11]) Zákon č. 258/2000 Sb.
Nařízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat.
§ 12, 12d a 12f zákona č. 246/1992 Sb.

[13c]) Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97.

[14]) Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97.

[14a]) Nařízení Komise (ES) č. 1739/2005 ze dne 21. října 2005, kterým se stanoví veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy.

[14d]) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

[14e]) Například nařízení Komise (ES) č. 2073/2005, nařízení Komise (EU) č. 37/2010, nařízení Komise (EU) 2019/1871 ze dne 7. listopadu 2019 o referenčních hodnotách pro opatření pro nepovolené farmakologicky účinné látky přítomné v potravinách živočišného původu a o zrušení rozhodnutí 2005/34/ES, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, nařízení Komise (EU) 2023/915 ze dne 25. dubna 2023 o maximálních limitech některých kontaminujících látek v potravinách a o zrušení nařízení (ES) č. 1881/2006.

[14f]) Čl. 5 a oddíl I přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.
Čl. 18 odst. 4 a čl. 18 odst. 8 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.
Čl. 48 prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/627 ze dne 15. března 2019, kterým se stanoví jednotná praktická opatření pro provádění úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 2074/2005, pokud jde o úřední kontroly.

[15]) § 2 písm. o) zákona č. 110/1997 Sb.

[16]) Například zákon č. 449/2001 Sb., vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

[17]) Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráži, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů.

[17a]) Nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 ze dne 26. června 1990 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 2295/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se zavádí prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění.
Vyhláška č. 326/2001 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), g), h), i) a j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 264/2003 Sb.

[17c]) Příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[17ca]) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

[17f]) Příloha III oddíl IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.
Příloha I oddíl IV kapitola VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, v platném znění.

[17g]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

[17h]) Čl. 6 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Čl. 138 odst. 2 písm. j) a čl. 148 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[17k]) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[17l]) Například příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

[17m]) Čl. 18 odst. 8 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.
Čl. 43 prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/627 ze dne 15. března 2019, kterým se stanoví jednotná praktická opatření pro provádění úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 a kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 2074/2005, pokud jde o úřední kontroly.

[17n]) Příloha II kapitoly I až III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

[17o]) Čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

[17p]) Příloha II kapitola IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

[17y]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1602.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1666.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1873.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2074.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2124.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2126.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/2129.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/2130.

[18a]) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 100/2004 Sb., ve znění zákona č. 444/2005 Sb.

[23a]) § 3 písm. h) a i) zákona č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[24]) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

[24a]) § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

[25b]) Například § 15 odst. 3 vyhlášky č. 299/2003 Sb.

[25c]) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

[25g]) Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

[25l]) § 4c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

[25i]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1523/2007 ze dne 11. prosince 2007, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže.

[25m]) Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

[25l]) Nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality.
Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin.

[25n]) Například zákon č. 246/1992 Sb., zákon č. 378/2007 Sb., zákon č. 110/1997 Sb.

[26]) Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[27]) Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

[28]) Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[29a]) Zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky.

[30]) § 44 a násl. zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

[30a]) § 124 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

[31]) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

[31a]) § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb.

[31b]) Například § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1998 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, § 41 odst. 4 zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, § 44b a 58 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[31c]) § 2j a násl. zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.

[32]) § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb., ve znění zákona č. 318/2004 Sb.

[32a]) § 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 165/2006.

[32b]) § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

[32c]) Vyhláška č. 329/2003 Sb., o informačním systému Státní veterinární správy.

[33]) Například zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

[34]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

[34a]) Zákon č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

[35]) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

[35a]) Čl. 79 odst. 1 písm. b) a příloha IV kapitola II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[35b]) Čl. 79 odst. 2 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[36a]) § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[37]) Příloha III oddíl IX kapitola I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[38]) Příloha III oddíl IX kapitola II část III bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[39]) Rozhodnutí Rady 79/542/EHS, v platném znění.
Rozhodnutí Komise 94/984/ES, 97/221/ES, 2000/572/ES, 2000/585/ES, 2000/609/ES, 2003/779/ES a 2004/438/ES, v platném znění.

[39]) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

[43]) § 4 zákona č. 255/2012 Sb.

[44]) § 7, § 8 písm. a) a c), § 9, 20 zákona č. 255/2012 Sb.

[45]) § 7, § 8 písm. c), § 9 písm. b), § 10 odst. 2, § 20 zákona č. 255/2012 Sb.

[46]) § 7, § 8 písm. a), c), e) a f), § 9 písm. b), § 10 odst. 2 a § 20 zákona č. 255/2012 Sb.

[47]) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[48]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013.

[49]) Čl. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013.

[50]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013.

[51]) § 20 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

[52]) Příloha XIV část B bod I odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů), v platném znění.

[53]) § 23 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[54]) § 8 zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[55]) Příloha VII část VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

[56]) § 6 zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[57]) Příloha III oddíl IX kapitola I část I a II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[58]) Příloha III oddíl IX kapitola I část III odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[59]) Bod 3.5 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[60]) Čl. 3 bod 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

[61]) Příloha III oddíl IX kapitola II část III bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[62]) § 1046 občanského zákoníku.

[63]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.
Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice, v platném znění.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Nařízení Rady (ES) č. 1/2005.
Nařízení Komise (ES) č. 1739/2005.
Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 o systému identifikace a evidence ovcí a koz.
Nařízení Komise (ES) č. 911/2004, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1760/2000, pokud jde o ušní značky, zvířecí pasy a evidenci zemědělských podniků.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původů zoonóz, vyskytujících se v potravním řetězci, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 1177/2006 ze dne 1. srpna 2006, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 2160/2003, pokud jde o požadavky na používání určitých tlumících metod v rámci národních programů pro tlumení salmonel u drůbeže.
Nařízení Komise (EU) č. 517/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Unie zaměřený na snížení výskytu určitých sérotypů salmonely u nosnic Gallus gallus, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2160/2003 a nařízení Komise (EU) č. 200/2010.
Nařízení Komise (EU) č. 200/2012 ze dne 8. března 2012 o cíli Unie zaměřeném na snížení výskytu Salmonella enteritidis a Salmonella typhimurium u hejn brojlerů, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003.
Nařízení Komise (ES) č. 200/2010 ze dne 10. března 2010, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Společenství zaměřený na snížení výskytu určitých sérotypů salmonel v reprodukčních hejnech dospělé drůbeže druhu Gallus gallus.
Nařízení Komise (EU) č. 1190/2012 ze dne 12. prosince 2012 o cíli Unie zaměřeném na snížení výskytu Salmonella enteritidis a Salmonella typhimurium v hejnech krůt, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny, v platném znění.
Nařízení Komise 2074/2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004, v platném znění.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1375 ze dne 10. srpna 2015, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000, v platném znění.
Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 543/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro drůbeží maso, v platném znění.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1182 ze dne 20. dubna 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a o ohlašování tržních cen některých kategorií jatečně upravených těl a živých zvířat.
Nařízení Komise (EU) 2015/1474 ze dne 27. srpna 2015 o použití recyklované teplé vody k odstraňování povrchové mikrobiální kontaminace jatečně upravených těl.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2465 ze dne 17. srpna 2023, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o obchodní normy pro vejce, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 589/2008.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 1825/2000 ze dne 25. srpna 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) 275/2007 o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa ze dne 15. března 2007.
Nařízení Komise (ES) č. 566/2008 ze dne 18. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o uvádění masa dvanáctiměsíčního nebo mladšího skotu na trh, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 26/2004.
Nařízení Komise (EU) č. 37/2010 ze dne 22. prosince 2009 o farmakologicky účinných látkách a jejich klasifikaci podle maximálních limitů reziduí v potravinách živočišného původu, v platném znění.
Nařízení Komise (EU) 2019/1871. Nařízení Komise (EU) 2023/915.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 1950/2006 ze dne 13. prosince 2006, kterým se v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků stanoví seznam základních látek k léčbě koňovitých, v platném znění.
Nařízení Komise (EU) 2017/644 ze dne 5. dubna 2017, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se zrušuje nařízení (EU) č. 589/2014.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/585 ze dne 27. dubna 2020 o koordinovaném víceletém kontrolním programu Unie pro roky 2021, 2022 a 2023 s cílem zajistit dodržování maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a vyhodnotit expozici spotřebitelů těmto reziduím pesticidů, v platném znění.
Nařízení Rady (Euratom) 2016/52 ze dne 15. ledna 2016, kterým se stanoví nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případu radiační mimořádné situace a zrušují nařízení (Euratom) č. 3954/87 a nařízení Komise (Euratom) č. 944/89 a (Euratom) č. 770/90.
Nařízení Komise (ES) č. 401/2006 ze dne 23. února 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství mykotoxinů v potravinách, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 152/2009 ze dne 27. ledna 2009, kterým se stanoví metody odběru vzorků a laboratorního zkoušení pro úřední kontrolu krmiv, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/E, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o kouřových aromatech používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1321/2013 ze dne 10. prosince 2013, kterým se na úrovni Unie stanoví seznam primárních produktů kouřových aromat povolených pro použití jako takové v potravinách nebo na jejich povrchu a/nebo k výrobě sekundárních kouřových aromat, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, v platném znění.
Nařízení Komise (EU) č. 432/2012 ze dne 16. května 2012, kterým se zřizuje seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí, v platném znění.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 931/2011 ze dne 19. září 2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1337/2013 ze dne 13. prosince 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa, v platném znění.
Nařízení Komise (EU) č. 101/2013 ze dne 4. února 2013 o použití kyseliny mléčné ke snižování povrchové mikrobiální kontaminace u jatečně upravených těl skotu.
Nařízení Rady (ES) č. 1255/97 ze dne 25. června 1997 o kritériích Společenství pro místa zastávek a o změně plánu cesty uvedeného v příloze směrnice 91/628/EHS, v platném znění.
Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování, v platném znění.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 636/2014 ze dne 13. června 2014 o vzoru osvědčení pro obchod s nestaženou velkou volně žijící zvěří.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009.
Nařízení Komise (EU) č. 574/2011.
Nařízení Komise (EU) č. 277/2012, kterým se mění přílohy I a II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy a akční prahy dioxinů a polychlorovaných bifenylů.
Nařízení Komise (EU) č. 744/2012, kterým se mění přílohy I a II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy arsenu, fluoru, olova, rtuti, endosulfanu, dioxinů, Ambrosia spp., diclazurilu a lasalocidu sodného A a o akční prahy pro dioxiny.
Nařízení Komise (EU) č. 107/2013, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy melaminu v krmivech v konzervách pro zvířata v zájmovém chovu.
Nařízení Komise (EU) č. 1275/2013, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy arsenu, kadmia, olova, dusitanů, hořčičného oleje těkavého a škodlivých botanických nečistot.
Nařízení Komise (EU) 2015/186, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy arsenu, fluoru, olova, rtuti, endosulfanu a semen druhu Ambrosia.
Nařízení Komise (EU) 2017/2229 ze dne 4. prosince 2017, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy olova, rtuti, melaminu a dekochinátu.
Nařízení Komise (EU) 2019/1869 ze dne 7. listopadu 2019, kterým se mění a opravuje příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy některých nežádoucích látek v krmivech.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/1605 ze dne 22. května 2023, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, pokud jde o stanovení konečných bodů výrobního řetězce pro některá organická hnojiva a pomocné půdní látky.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1602.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1666.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2090.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2122.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2124.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/999.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2235.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2236.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/403.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/934.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1933.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/594.

[64]) § 151 zákona č. 500/2004 Sb.

[65]) Čl. 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003.

[66]) Čl. 18 odst. 7 písm. j) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.
Čl. 13 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/624 ze dne 8. února 2019 o zvláštních pravidlech pro provádění úředních kontrol produkce masa a pro produkční a sádkovací oblasti pro živé mlže v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[67]) Čl. 17 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[68]) Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů.

[69]) Zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů.

[70]) Čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[71]) Příloha III oddíl I kapitola VI nařízení (ES) č. 853/2004.
Čl. 18 odst. 7 písm. c) a čl. 18 odst. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.
Čl. 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/624 ze dne 8. února 2019 o zvláštních pravidlech pro provádění úředních kontrol produkce masa a pro produkční a sádkovací oblasti pro živé mlže v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[72]) Čl. 102 až 107 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[73]) Čl. 103 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[74]) Čl. 104 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[75]) Čl. 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[76]) Příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, v platném znění.

[77]) Čl. 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006, v platném znění.

[78]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004.

[79]) Čl. 79 odst. 1 písm. a), čl. 79 odst. 2 písm. a) a čl. 82 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.

[80]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/686.
Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/688.

[81]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/990.

[82]) Například nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/686.

[83]) Rozhodnutí Světové organizace pro zdraví zvířat č. XXXI ze dne 27. května 2004 o jednotném seznamu nákaz a o zavedení nového systému jejich hlášení.

[84]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1882 ze dne 3. prosince 2018 o uplatňování některých pravidel pro prevenci a tlumení nákaz na kategorie nákaz uvedených na seznamu a o stanovení seznamu druhů a skupin druhů, které představují značné riziko šíření zmíněných nákaz uvedených na seznamu, v platném znění.

[85]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/690 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zavádí program pro vnitřní trh, pro konkurenceschopnost podniků včetně malých a středních podniků, pro oblast rostlin, zvířat, potravin a krmiv a pro evropskou statistiku (Program pro jednotný trh) a kterým se zrušují nařízení (EU) č. 99/2013, (EU) č. 1287/2013, (EU) č. 254/2014 a (EU) č. 652/2014.

[86]) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, v platném znění.

[87]) Vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem, ve znění pozdějších předpisů.

[88]) Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[89]) Například zákon č. 246/1992 Sb., zákon č. 378/2007 Sb., zákon č. 110/1997 Sb.

[90]) Čl. 3 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.

[91]) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, nařízení Komise (EU) č. 142/2011.

[92]) Čl. 80 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625.
Čl. 45 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007, v platném znění.

[93]) Zákon č. 35/2021 Sb., o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů.

[94]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2244 ze dne 7. října 2021, kterým se nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 doplňuje o zvláštní pravidla týkající se úředních kontrol, pokud jde o postupy odběru vzorků pro stanovení reziduí pesticidů v potravinách a krmivech.

[95]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/931 ze dne 23. března 2022, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 stanovením pravidel pro provádění úředních kontrol, pokud jde o kontaminující látky v potravinách.

[96]) Zákon č. 378/2007 Sb.

[97]) Příloha III oddíl I kapitola VIa nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[98]) Příloha II oddíl III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[99]) Příloha I kapitola I bod 3 nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.

[100]) Příloha III oddíl IV kapitola II bod 4 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

[101]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1013.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1602.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1715 ze dne 30. září 2019, kterým se stanoví pravidla pro fungování systému pro správu informací o úředních kontrolách a jeho systémových složek („nařízení o IMSOC“), v platném znění.

[102]) Nařízení Komise (EU) č. 2015/786 ze dne 19. května 2015, kterým se definují kritéria přípustnosti pro dekontaminační postupy používané na produkty určené ke krmení zvířat, jak stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES.

[103]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1715.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2235.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2236.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/403.

[104]) Zákon č. 226/2013 Sb., o dodávání na trh a vývozu dřeva, dřevařských výrobků a některých dalších komodit, ve znění pozdějších předpisů.